

විවෘත දෙසින ප්‍රධාන හිතකාව

01 වැනි
කොටස

විවෘත දැස්ත්‍රී
ප්‍රකාල
හිතකාව

විවෘත දැසීන් ඉස්ලාම් හිතිකාව - 01 වන කොටස

පුදම මුද්‍රණය : 2019

① සමස්ත ලංකා ඉස්ලාමීය වියතුන්ගේ සම්මෙළනය

මුද්‍රණය : ප්‍රින්ට පැල් (පුද්) සමාගම
319, කොළඹන්නාව පාර, කොළඹන්නාව.

ප්‍රකාශනය : සමස්ත ලංකා ජම්ඩූයතුල් උග්‍රමා
(සමස්ත ලංකා ඉස්ලාමීය වියතුන්ගේ සම්මෙළනය)
281, ජයන්ත විරසේකර මාවත,
කොළඹ 10, ශ්‍රී ලංකාව.
දුරකථනය : +(94)117490490
තැක්ස් : +(94)112435859
විද්‍යුත් තැපෑල : info@acju.lk
වෙබ් අඩවිය : www.acju.lk

පටුන

■ වොද්‍යාව 01	01
ජ්‍යෙහාද් යනු තුස්තවාදයද?	
■ වොද්‍යාව 02 (අලු කුරජාණ 2:216)	07
අනිවාර්යයෙන් සටන් කළ යුතු යැයි ඉස්ලාමය උගෙන්වයි.	
■ වොද්‍යාව 03 (අලු කුරජාණ 3:28)	09
දෙවියන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් මූස්ලිම්වරුන්ගේ සතුරන් වෙති.	
■ වොද්‍යාව 04 (අලු කුරජාණ 3:85)	13
වෙනත් ආගමක් ඇදිහීමේ නිදහස ඉස්ලාමයේ නැත	
■ වොද්‍යාව 05 (අලු කුරජාණ 3:151)	16
දෙවියන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් හට තුස්ත ක්‍රියා කරනු.	
■ වොද්‍යාව 06 (අලු කුරජාණ 4:56)	17
අල්ලාභ්‍ය අකීකරු වන්නන්හට මතු ලොවේ ඇති දඩුවම් හා වේද්‍යාවන්	
■ වොද්‍යාව 07 (අලු කුරජාණ 4:84)	19
අල්ලාභ්‍ය දෙවියන්ගේ ආගම වෙනුවෙන් සටන් කරන්න, මූස්ලිම්වරු සටනට අවදි කරන්න	
■ වොද්‍යාව 08 (අලු කුරජාණ 4:89)	21
ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ට එරෙහිව සටන් කරන්න	
■ වොද්‍යාව 09 (අලු කුරජාණ 4:101)	23
සැබැවුන්ම ප්‍රතික්ෂේපකයින් නුඩ්ලාට විවාත සතුරන් වන්නේය	

■ වොද්‍යාව 10 (අලු කුරඩාත 4:141)	25
ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ජයග්‍රහණයට අල්ලාහ් අවස්ථාව නොදෙන්නොය	
■ වොද්‍යාව 11 (අලු කුරඩාත 5:33)	27
කපන්න කොටන්න ඉස්ලාමය උගන්වයි	
■ වොද්‍යාව 12 (අලු කුරඩාත 5:51 / 5:57)	31
නුබිලා යුදේවිවන් හා කිතුනුවන් සමීප මිතුයින් ලෙස නොගතිවූ	
■ වොද්‍යාව 13 (අලු කුරඩාත 8:12)	33
ත්‍රුස්ත ක්‍රියා සිදු කරන්නැයි ඉස්ලාමය උගන්වයි.	
■ වොද්‍යාව 14 (අලු කුරඩාත 8:15-16)	37
මරාගෙන මැරෙන්නැයි ඉස්ලාමය උගන්වයි	
■ වොද්‍යාව 15 (අලු කුරඩාත 8:17)	38
දෙශියන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් සාතනය කරතොත් අල්ලාහ් උපකාර කරයි	
■ වොද්‍යාව 16 (අලු කුරඩාත 8:39)	40
ඉස්ලාමය පමණක් පිහිටිය යුතුයි	
■ වොද්‍යාව 17 (අලු කුරඩාත 8:60)	42
ත්‍රුස්ත ක්‍රියා කිරීමට ආයුධ රස් කරනු	
■ වොද්‍යාව 18 (අලු කුරඩාත 8:65)	48
ඉස්ලාමය ත්‍රුස්තයට දිරිගන්වයි	
■ වොද්‍යාව 19 (අලු කුරඩාත 8:69 / 48:20)	50
මුස්ලිම නොවන්නන්ගේ වස්තුන් පැහැර ගනු	
■ වොද්‍යාව 20 (අලු කුරඩාත 9:5)	53
පිළිම වන්දනාකරුවන්ට යුතු යුතු තැන කපා කොටා සාතනය කරනු	

■ වෛද්‍යාව 21 (අලු කුරඩාන 9:14)	66
මිශ්‍රීම වන්දනාකරුවන්ට සහ බෙඟ දේවවාදීන්ට විරුද්ධව සටන් කරන්න	
■ වෛද්‍යාව 22 (අලු කුරඩාන 9:23)	68
මුස්ලිම නොවන යුතින් සමග ආග්‍රාය නොකරන්න	
■ වෛද්‍යාව 23 (අලු කුරඩාන 9:28)	71
මිශ්‍රීම වන්දනාකරුවන් පමණක් අපිරිසිදුය	
■ වෛද්‍යාව 24 (අලු කුරඩාන 9:29)	73
අන් ආගමිකයින්ගෙන් බද්දක් අය කරවූ. නැත්තම් මුවන් සමග යුතු වදිවු	
■ වෛද්‍යාව 25 (අලු කුරඩාන 9:37)	75
ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට යහෙමගක් නොමැත	
■ වෛද්‍යාව 26 (අලු කුරඩාන 9:111)	78
සාතනය කරන්නන්ට සහ සාතනයට ලක්වන්නන්ට ස්වර්ගය ඇත.	
■ වෛද්‍යාව 27 (අලු කුරඩාන 9:123)	80
අසල්වැසියන්ට සතුරුකම් කරනු.	
■ වෛද්‍යාව 28 (අලු කුරඩාන 33:60)	82
මුස්ලිම නොවන්නන් ගාප කරනු ලැබුවන්ය. තවද තම දේශයෙන් පිටුවහල් කරනු ලබන්නන්ය.	
■ වෛද්‍යාව 29 (අලු කුරඩාන 41:28)	85
අල්ලාහ්ගේ සතුරාගේ නවාතැන නිරයයි.	
■ වෛද්‍යාව 30 (අලු කුරඩාන 66:09)	87
ප්‍රතික්ෂේපකයින් භා ආත්ම වංචිකයින් සමග ඡ්‍රීහාද් කරවූ	

පෙරවදන

සම්පූර්ණ පළත් ඉස්ලාම් විරෝධී වෙබි අඩවි මගින් හා සමාජ මාධ්‍යය ඔස්සේ පිටිතුරු ඉස්ලාමයට කැළලක් එක් කිරීමට ඉස්ලාම් විරෝධීන් උත්සුක විම අප නිතර සවන් දෙන්නේමු. එමෙන්ම විවිධ වෝදනා ඉදිරිපත් කර තිබේ ද අප දකින්නේමු.

අප සම්මේලනය සහෝදර ලාංකේය ප්‍රජාවට ඉස්ලාමය පිළිබඳව මතුවන්නා වූ ගැටළු පහදා දීමට බැඳී සිටින අතර ඉස්ලාමය පිළිබඳව කරුණු විකාති කරමින් පල වන්නා වූ වෙබි අඩවි කරා නොගොස් ඔබගේ ප්‍රශ්න අප වෙත යොමු කරන මෙන් දන්වා සිටින්නේමු. වර්තමානයේ ඉස්ලාමය විකාති කිරීම හා එවන් ඉස්ලාම් හිතිකා ප්‍රවාර ප්‍රවලිත කිරීම ජාත්‍යන්තරව ඉතා ලාභදායි ව්‍යාපාරයක් බවට පත්ව ඇත. මේ සියල්ල කිසිදු පදනමකින් තොර වූ ඉස්ලාමය කෙරෙහි වෙවරය හා පිළිකුල ඇති කිරීම සඳහා තුනී වාතයෙන් අඩුලා ගත් ඩුදු සිස් ප්‍රලාභ බව අවධාරණය කරන්නේමු. එවැන්නන් ඉස්ලාමයට පහර එල්ල කිරීමට අල් කුරානයෙන්ම ඇතැම් වැකිවල යථාර්ථය සත්‍යාචාරය විකාති කරන ලද බාහිර පරිවර්තනය උපයෝගී කරගන්නෙය. අල් කුරාන් වැකි වටහා ගැනීමට පුරුමයෙන් අල් කුරානය හා නඩා වැනි වැනි මිශ්‍රිත අවබෝධයක් තිබීම වැදගත් වේ.

අල් කුරාන් හා නඩා වැනි වදන් වටහා ගැනීම සඳහා පිළිපැදිය යුතු පොදු නීතිරිති

අල් කුරානය පිළිබඳව අර්ථ දැක්වීමක දී අනුගමනය කළ යුතු නීතිරිති පිළිබඳව සංක්ෂීප්ත විග්‍රහයක් පහතින් ඉදිරිපත් කොට ඇත්තේමු. අල් කුරානය හැදැරීමේදී වැදගත් නීතියක් වූ සන්දර්භයේ වැදගත්කම සඳහා දක්වන පහසු උදාහරණයක් අල් කුරානයෙන්ම පහතින් උපටා දක්වා ඇත්තේමු.

“එබැවින් සලාතය (නැමැති නැමුදුම) ඉටු කරන්නන් කෙරෙහි විනාශය ඇත් වේවා!” (අල් කුරාන් 107:4)

මෙම අල් කුරාන් වැකිය පමණක් කියවා තේරුම් ගන්නා අයෙකු කිසි දිනෙක සලාතය එනම් ඉස්ලාමය ගැනීවීම් අනුව දෙනිකව පස් වතාවක් ඉටු කළ යුතු අනිවාර්යය නැමුදුම ඉටු නොකරනු ඇත. මෙම වැකිය නිවැරදිව අවබෝධ කර ගැනීම පිශීස එයට පෙර හා පසු වැකියන්

කියවා අවබෝධ කර ගැනීම (සන්දර්භය) අත්‍යාච්‍රා වෙයි. එනිසා මෙම වැකියට ආශ්‍රිත 5 හා 6 වැනි වැකියන් විමසා බලමු.

“එබැවින් සලාතය ඉටු කරන්නන් කෙරෙහි විනාශය අත් වේවා!” (අල් කුරුආන් 107:4)

“මුවන්ගේ සලාතය පිළිබඳව නොසැලකිලිමත්ව සිටින්නන් ඔවුන්මය.” (අල් කුරුආන් 107:5)

“(තම ක්‍රියාවන් පිළිබඳව අත් අයට පෙන්වමින්) උජාරැ පාන්නන් ඔවුන්මය.” (අල් කුරුආන් 107:6)

ඉහත සඳහන් 107:4 වන අල් කුරුආන් වැකියෙහි ‘විනාශය අත් වේවා’ යැයි අමත්තුණය කරනු ලැබූ සලාතය ඉටු කරන්නන් කවරකුද යන් නොසැලකිලිමත්ව හා අන් අයට පෙන්වීම සඳහා සලාතය ඉටු කරන්නන් බව එම පරිවිෂේෂයේම 5 හා 6 වැනි වැකියන්ගේන් ඉතා පැහැදිලිව විග්‍රහ වේ. මේ අනුව අල් කුරුආනය අවබෝධ කර ගැනීමට නම් පහත සඳහන් වැදගත් නිතිරිති පිළිබඳ නිවැරදි දැනුමක් අතිවාර්යයෙන්ම තිබිය යුතු වේයි.

1. අල් කුරුආනය අවබෝධ කර ගැනීම පිළිස වාක්‍යය රටාව තිරික්ෂණය කිරීම ඉතා වැදගත් වේ. එහෙයින් වැකියක් පිළිබඳ විමුළුමක යෙදෙන විට වාක්‍යය සම්බන්ධය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම ඉතාම අත්‍යාච්‍රා කරුණකි.

2. අල් කුරුආනය අවුරුදු 23 ක් තිස්සේ ඒ ඒ අවස්ථාවට අනුකූලව හා අත්‍යාච්‍රාවට අනුව මුළු මිනිස් වර්ගයාගේ මග පෙන්වීම සඳහා ලොව මැවුම්කරුවා විසින් මුහුම්මද් තුමාණන්ට පහළ කරනු ලැබේය. එබැවින් අල් කුරුආනය පිළිබඳව අර්ථ විග්‍රහයක් කිරීමට නම් ඉස්ලාමීය ඉතිහාසය පිළිබඳව ගැඹුරු හා නිවැරදි දැනුමක් තිබීම ඉතා වැදගත් වේ.

මේ ආකාරයෙන්ම නඩ වදන් විග්‍රහ කිරීමේදී එම හදීසය ‘සහිත’ ගණයට අයත් නැවුවනක්ද? නැතිනම් ‘ලර්ං’ ගණයට අයත් නඩ වදනක්ද? යන්නෙන් දැනුමක් තිබිය යුතු අතර එහි ඉතිහාසය හා එම සන්දර්භය පිළිබඳවද දැනුමක් තිබීම අත්‍යාච්‍රාව වේ. මෙම හදීස් කළාව ඉතා ගැඹුරු කළාවක් වන අතර “සහිත හදීසය” යනු ‘හදීස් ගවීණය කිරීමේදී කොන්දේසි පහකට අනුකූලව කිසිදු සැකයක් නොමැතිව වාර්තා වූ හදීසයයි.’ “ලර්ං හදීසය” යනු ‘එම කොන්දේසි පහට හෝ ඉන් එක් කොන්දේසියකට වූවද පටහැශීව

වාර්තා වූ හදීසයයි.' කෙටියෙන් පවසනවා නම්, 'සහිත් හදීසය' යනු එම නඩ්වදන මගින් සාපුරුවම යම් නීතියකට එළඹිය හැකිවන අන්දමින් කිසිදු සැකයක් තොමැති වාර්තාකරුවන් හරහා වාර්තා වී තිබෙන නඩ්වදනය. 'ලර්ල හදීසය' යනු එම නඩ්වදන මගින් සාපුරුවම යම් නීතියකට එළැඹිය තොහැකි වන අන්දමින් යම් සැකයක් ඇති වාර්තාකරුවන් හරහා වාර්තා වී තිබෙන නඩ්වදනය.

3. එලෙසම ඇතැම් අල් කුර්ඩාන් වදන් සඳහා විශ්‍රායන් එහි සන්දර්භයන්හි ද අනෙකුත් අල් කුර්ඩාන් වදන්හි ද අන්තර්ගතව ඇත. එහෙයින් අල් කුර්ඩානය නිවැරදිව අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස සම්පූර්ණ අල් කුර්ඩානය පිළිබඳව දැනුමක් තිබේ ඉතාම වැදගත් සාධකයක් බව සඳහන් කළ යුතු ව ඇත. මත්පැන් තහනම් කිරීම පිළිබඳව අල් කුර්ඩාන් ඉගැන්වීම සම්පූර්ණ ලෙස අවබෝධ කර ගැනීමට නම් මේ සම්බන්ධයෙන් ඇති වැකි සියල්ල එනම් 2:219, 4:43, 5:90 සමස්තයක් වශයෙන් හා එහි කාලවකවානු අනුව අවබෝධ කර ගත යුතු වෙයි. මේ පිළිබඳව ඇති ඉගැන්වීම අල් කුර්ඩානයේ විවිධ පරිවිෂේෂයන්හි අන්තර්ගත වී ඇති අතර සම්පූර්ණ අල් කුර්ඩානය පිළිබඳව පූරුව දැනුමකින් තොරව මේ පිළිබඳව ඇති එක් වැකියක් පමණක් ගෙන විශ්‍රායක යෙදීම විකාති මතයක් ඇති වීමට නියත වශයෙන්ම හේතු වෙයි.

4. තවද විටෙක අල් කුර්ඩාන් වැකි පිළිබඳව විශ්‍රායක් නඩ්වදන්හි තිබිය භැක. එහෙයින් අල් කුර්ඩාන් පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධයක් සඳහා නඩ්වදන් පිළිබඳ දැනුම ද වැදගත් සාධකයකි. සලාතය, උපවාසය, සකාතය හා භාෂි වැනි ඉස්ලාමයේ වැදගත් ආගමික පිළිවෙත් පිළිබඳව අල් කුර්ඩානය ඉතා කෙටි විශ්‍රායක් ලබා දෙන අතර ඒවා ඉටු කිරීමේ සම්පූර්ණ ක්‍රමවේදය නඩ්වදන්හි හා එකුමන්ගේ ක්‍රියාවන්හි අන්තර්ගත වී ඇත.

5. අල් කුර්ඩාන් වැකි පහළ කළ එතිහාසික සන්දර්භය හා හේතුව (අස්බාඩි අල් තුසුල්) දැන සිටීම ද වැදගත් වේ. කුවුරුන් සඳහා කුමන අවස්ථාවක කුමක් සඳහා පහළ කරන ලද්දේද ද යන්න පිළිබඳව නිවැරදි දැනුමක් අනිවාර්යයෙන්ම තිබිය යුතුය. ඉදිරි විශ්‍රායන් මගින් මේ පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට හැකි වනු ඇත.

6. අල් කුර්ඩානයේ අරාබි හාඡා යෝම ඉතාම උත්තරීතර තත්ත්වයකින් යුතුක් වන අතර එයට සම කළ හැකි හාඡා ගෙලියක් මුළු අරාබි සාහිත්‍යයේම තොමැති බව මුස්ලිම් හා මුස්ලිම් තොවන අරාබි හාඡා විද්‍යාත්‍යන්ගේ මතයයි.

එම භාජා දැනුම නොමැතිව අල් කුරානයට අර්ථ දැක්වීම ඉදිරිපත් කිරීම බරපතල අර්ථ විකෘති වීම වලට හේතුවිය හැක. එහි යොදා ඇති වාක්‍යයන් පිළිබඳව අර්ථ රාජියක් තිබිය හැකි අතර පරිපූර්ණ අල් කුරානය පිළිබඳ සම්මත නීතිරිති (Sciences of Al Quraan) නොදැන අර්ථ දැක්වීම නුසුදුසු කියාවකි.

7. අල් කුරාන් අර්ථ දැක්වීම පිළිබඳ විද්‍යාත්‍යන්ගේ හා අනෙකුත් ඉස්ලාමිය විද්‍යාත්‍යන්ගේ විග්‍රහයන් ද ඉතාම වැදගත්ය. රටක ත්‍රියාත්මක සාමාන්‍ය නීතිය විග්‍රහ කිරීමේදී එම නීතිය සම්පාදනය කිරීමට හේතු වූ පසුබීම, එය එක් සංසිද්ධියක් උදෙසා පමණක් සිමා වුවක් ද, එම නීතිය සම්මත කිරීමේදී ඉදිරිපත් කරන ලද අරමුණු, එම නීතිය උපයෝගී කරගනිමින් දෙන ලද නඩු තීන්දු, නීති විශාරදයින් විසින් දෙන ලද විග්‍රහයන් හා එම නීතියට අදාළ භාජාමය විග්‍රහය ආදිය ගැන සලකා බැලීම සාමාන්‍ය සම්ප්‍රදායකි. එසේ නොකොට මෙම ආගමික ග්‍රන්ථයන්හි අඩංගු වැකියක් දෙකක් පමණක් උප්‍රවා දක්වා සම්පූර්ණ දහමම ඒ තුළ අන්තර්ගත කොට නිග්‍රහාත්මකව අර්ථ දැක්වන්නෙක් කෙතරම බරපතල වැරද්දක් කරන්නේ ද යන්න පිළිබඳ කා හට නම් මත වෙනසක් තිබිය හැක්කේ ද?

තවද සමාජගත වී ඇති අනෙකුත් ලෝදනාවන් වලටද මෙහි දෙවන වෙළුමෙහි පිළිතුරු සපයා ඇත්තේමු.

ලේඛනාව : 01

ඡිහාද් යනු තුස්තවාදයද ?

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

හතෙ, එහි සැබං අර්ථය :

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

“සැබැවින්ම විශ්වාස කළවුන් ද හිප්රත්* කර අල්ලාභ්ගේ මාර්ගයෙහි ඡිහාද් කළවුන් ද ඔවුහුමය අල්ලාභ්ගේ කරුණාව බලාපොරොත්තු වන්නේ. තවද අල්ලාභ් ක්ෂමමාක්ලිය කරුණාහරිතය.” (අල් කුර්ජාත් 2:218)

‘ඡිහාද්’ යනු අරාබි පදයකි. එම අරාබි පදයේ මූල් පද අක්ෂර වන්නේ (ජ) - (හ) - (ආ) ද යන්නය. එහි භාෂාමය අර්ථය ලෙස ප්‍රයත්නය, වැයම, වෙර දැරීම, ආයාසය, උත්සාහය යනාදී වශයෙන් පුවා දැක්විය භැකිය. ඉස්ලාමීය ව්‍යවහාරයේ ‘ඡිහාද්’ යනු යහ ප්‍රතිඵල අපේක්ෂාවෙන් අල්ලාභ්ගේ තැප්තිය උදෙසා කරන්නා වූ ‘යහ ප්‍රයත්නයන්’ යනුවෙන් විග්‍රහ කිරීම නිවැරදිය. තවද හිංසාවන් හා අයුක්තියට එරෙහිව යුක්තිය ස්ථාපිත කිරීම සඳහා කරන්නා වූ ප්‍රයත්න ද ‘ඡිහාද්’ ලෙස විග්‍රහ කළ හැක. ඉස්ලාමීය විද්‍යාත්මක විසින් ඡිහාදයේ අනු ප්‍රහේද පහක් ලෙස වර්ග කොට දක්වා ඇත.

1. වෙළතසිකයෙන් කරන්නා වූ ජ්හාදය (ජ්හාද් බින් නග්ස්/කල්බි)
2. දිව (වචනය) උපයෝගී කරගෙන කරන්නා වූ ජ්හාදය. (ජ්හාද් බිල් ලිසාන්)
3. පැන/දැනුම උපයෝගී කරගෙන කරන්නා වූ ජ්හාදය (ජ්හාද් බිල් කලම්/ඉල්ම්)
4. දැක උපයෝගී කරගෙන කරන්නා වූ ජ්හාදය (ජ්හාද් බිල් යද්)
5. අඩිපත (ආපුරුෂ උපයෝගී කරගෙන කරන්නා වූ ජ්හාදය (ජ්හාද් බිස් සෙයිල්)

මෙවා හැරෙන්නට විවිධ ඉස්ලාම් විරෝධී පාර්ශවයන් විසින් මුවන්ගේ මනාකල්පිත මතවාදයන් ඉදිරිපත් කරමින් "මතෙන්මය ජ්හාදයක" පිළිබඳව අදහස් දක්වති. එය මුවන්ගේ පුදු මනාකල්පිතයක් පමණක් මිස අන් කිසිවක් තොවන බව අවධාරණයෙන් පවසන්නට කැමැත්තෙමු.

ඉහත සඳහන් ජ්හාද් ප්‍රහේදයන් පිළිබඳව විස්තර විමසා බලමු.

1. වෙළතසිකයෙන් කරන්නා වූ ජ්හාදය (ජ්හාද් බින් නග්ස්/කල්බි)

ඉස්ලාමීය ඉගැන්වීම් අනුව විවිධ අවස්ථාවන්හි දී ශේෂීයතම ජ්හාදය (ජ්හාද් අල් අක්බර්) කුමක් ද කියා පැහැදිලි කොට ඇත. වරෙක ශේෂීයතම ජ්හාදය තම වෙළතසිකයේ මතුවන අකුසලයට නැශුරු වූ හැඟීම් සමග වෙළතසික අරගලයක යෙදීම බව ඉස්ලාමය උගන්වයි (මුස්නද් අභ්මද් 24004). මෙම ක්‍රියාවලිය මගින් කෙනෙකුගේ වෙළතසිකය පාරිගුද්ධත්වයට පත්කොට අභ්‍යන්තර සාමය ලාභාකර ගනිමින් කොපය හා වෙරය පිටුදිනින තත්ත්වයක් උදා කරගැනීමට හැකි වන්නේය. මිනිසාගේ ශේෂීය පැවැත්ම හා සාර්ධිරුම සහිත යහ ජීවිතයක් සහතික කළ හැක්කේ විත්ත පාරිගුද්ධිය මගිනි.

මෙම 'ජ්හාද්' ප්‍රහේදය සහමුලින්ම තම වෙළතසිකය සමග කරන්නා වූ සටනකි, අරගලයකි. ඉස්ලාමයට අනුව සැබැං සොල්දාදුවා තම වෙළතසිකය සමග සටන් කරන්නාය.

2. දිව (වචනය) උපයෝගී කරගෙන කරන්නා වූ ජ්‍යෙෂ්ඨය. (ජ්‍යෙෂ්ඨ බිල් ලිසාන්)

සමාජයේ සිදු වන වැරදි, අපයෝගන හා දුෂ්ණයන්ට එරෙහිව තැකී සිටීම, සත්‍යය අන් අයට පැහැදිලි කර දීමට හා යහමගට ජනයාට ආරාධනා කරන්නට කරන්නා වූ දේශන, සාකච්ඡා, සංවාද ආදිය මෙයට අන්තර්ගත වේ. අසාධාරණ දුෂ්ඨට පාලකයෙකු ඉදිරියේ නිර්හයට සත්‍යය ප්‍රකාශ කර සිටීම ගෞෂ්ය ජ්‍යෙෂ්ඨයක් බව ඉස්ලාමය අපට උගන්වයි. (මුලාගුරුය : නසර් 4209)

3. පැන/දැනුම උපයෝගී කරගෙන කරන්නා වූ ජ්‍යෙෂ්ඨය (ජ්‍යෙෂ්ඨ බිල් කලම්/ඉල්ම්)

ලොවෙහි සිදුවන අයුක්තියට හා අසාධාරණයට එරෙහිව කටයුතු කිරීම, ඉස්ලාමයට එරෙහිව මතු කරන්නා වූ වෝදනා හා වැරදි මතයන් හෝ දුර්මතයන් පිළිබඳව යහ හා නිවැරදි අයුරින් කරුණු පහදා දීම උදෙසා කරන්නා වූ විද්‍යාත් ගවේෂණයන් මෙන්ම ඉස්ලාමය පහසුවෙන් අවබෝධ කරගැනීමට උපකාරී වන අයුරින් ලිපි හා ගුන්ථයන් සකස් කිරීමට කටයුතු කිරීම මෙයට ඇතුළත්ය. යුක්තිය, සාධාරණය හා දහම වෙනුවෙන් ප්‍රාණත්‍යාගිත්වයේ යෙදෙන්නාගේ රැකිරයට වඩා විද්‍යාත්‍යාගේ තීන්ත ගෞෂ්යය. ඉස්ලාමයට එරෙහිව තැගෙන මෙවන් වෝදනාවන්ට නිවැරදි කරුණු විග්‍රහ කොට සත්‍යය පහදා දීම ද මෙම ජ්‍යෙෂ්ඨ ප්‍රහේදයට අන්තර්ගතය.

4. දැන උපයෝගී කරගෙන කරන්නා වූ ජ්‍යෙෂ්ඨය (ජ්‍යෙෂ්ඨ බිල් යද්)

මෙම ප්‍රහේදය හොතික ක්‍රියාකාරකම් සමග පදනම් වූ ප්‍රයත්නයකි (ජ්‍යෙෂ්ඨකි). අසරණයින්ට හා දුගින්ට පිහිට වීම, බෙංග වැනි වසංගත රෝග මැබැලීම සඳහා හා ජනයාට ප්‍රයෝගනවත් අන් ගුමදාන කටයුතු, 'සකාත්' නම් වූ දුගින්ට පිරිනැමිය යුතු අනිවාරය දන්දීම හා 'සදා' නම් වූ වෙශකල්පීය දන්දීම, 'හඳු' හා 'උමුරු' නම් වූ ආගමික වතාවත් ඉටු කිරීම මෙයට ඇතුළත්ය. වරෙක යුද තත්ත්වයක් ඇති වූ අවස්ථාවක මුහම්මද් තුමාණන්ගේ සහගාමියෙකු පැමිණ තමන්ගේ දෙමවිපියන් වෙයෝවාධ තත්ත්වයේ සිටින හෙයින් යුද බිමට යැම හා දෙමාපියන් බලාගැනීම අතුරින් ඔහු විසින් තොරා ගත යුත්තේ කුමක්දැයි විමසු විට දෙමාපියන්ට උවැටන් කරමින් ඔවුන්ගේ විෂයයෙහි ජ්‍යෙෂ්ඨ කරන ලෙස දන්වා සිටින ලදී. (මුලාගුරුය : බුහාරී 3004)

5. අසිපත (ආයුධ උපයෝගී කරගෙන කරන්නා වූ ජ්හාදය (ජ්හාද් බිස් සෙයින්)

සාමය, යුක්තිය හා සාධාරණය වෙනුවෙන් අසිපතින් ජ්හාදයක (ප්‍රයත්තයක) නියැලීමට සමහර අවස්ථාවන්හි අවශ්‍ය වේ. අසිපතින් ජ්හාදයක නියැලීමට හැක්කේ අවස්ථාවන් දෙකක පමණය. මෙම අවස්ථාවන් දෙකකි දී සටනට පිවිසීම අල් කුරුඳාන් ඉගැන්වීම් අනුව අනිවාර්ය කොට තිබේ. එනම් :

(i) සුරක්ෂාවරණ ජ්හාදය

එබගේ රටට එරෙහිව පහර දුනහොත් ඉස්ලාමය හා ආත්මාරක්ෂාව පදනම් කරගෙන සටනට පිවිසීම. මෙය පුද්ගල හෝ කණ්ඩායම් ගැසී පදනම් විරහිත ලෙස ගන්නා තීන්දුවක් මත සිදු තොවන්නකි. රාජ්‍ය හෝ වගකීම් සහිත ජනතා නායකත්වය හා මග පෙන්වීමක් මත මෙය සිදුවිය යුතුය. මෙය ‘සුරක්ෂාවරණ ජ්හාදය’ ලෙස හැඳින් වේ. මෙම ජ්හාද් පිළිවෙත පිළිබඳව අල්ලාප් අල් කුරුඳානයේ මෙසේ සඳහන් කරයි.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْنَدِينَ

“කවරේ නුඩිලා සමග යුද විදින්නේ ද ඔවුන් සමග අල්ලාප්නේ මාර්ග යෙහි නුඩිලා යුද විදිවූ. නමුත් නුඩිලා සීමාව ඉක්මවා තොයවූ. සැබැවින්ම අල්ලාප් සීමාව ඉක්මවා යන්නන්ව ප්‍රිය තොකරයි.” (අල් කුරුඳාන් 2:190)

(ii) ආකුමණක ජ්හාදය

ලොවෙහි සිදුවන අපරාධ, අවනීතිය, දුෂ්චරකම්, තුස්තවාදය, ආදියට එරෙහිව ඉස්ලාමිය රාජ්‍යයක් විසින් ගන්නා වූ යුදමය පියවරක් ලෙස දෙවන අවස්ථාව නම් කළ හැක. දුෂ්චරකම් හා අසාධාරණය සිදුවන බව පෙනී නිහඹ වීමට ඉස්ලාමිය රජයකට අනුමැතිය තොමැත්. ස්ත්‍රී බලහත්කාරකම්, ලමා අපයෝගන, මත්කුඩු හා මත්දුව්, සොරකම, තුස්තවාදය, අසාධාරණ පහර දීම් වැනි දී පැතිරෙමින් තිබෙන තත්ත්වයක නිහඹ විය හැක්කේ කිනම් රජයකට ද? ස්වභාවික නීතිය උල්ලාසනය තොකාට මෙවාට එරෙහිව කටයුතු කිරීම අපගේ වගකීමයි.

සතුරාගේ ආධිපත්‍යය හා බල මහිමය බිඳ දමා සතුරාගේ දුෂ්චරකම්, පිඩාව හා මැරවරකම් අවසන් කොට සාමය, යුක්තිය හා සාධාරණය ස්ථාපිත කරන තුරු ජ්හාදයේ නියැලීම ඉස්ලාමිය රජයකට අනිවාර්ය වන්නේය.

මෙය “ආකුමණික ජ්‍යාදය” ලෙස හැඳින් වේ. මෙම ජ්‍යාද් පිළිවෙත පිළිබඳව අල්ලාහ් අල් කුරාභානයේ සඳහන් කරයි.

وَمَا لَكُمْ لَا تُفَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوُلْدَانِ الَّذِينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

“අපගේ පරමාධිපතියාණනී, අපරාධ කරමින් සිටින්නා වූ වැසියන්ගෙන් යුත් මෙම නගරයෙන් අපව ඉවත් කරනු මැත්තා! ඔබගෙන් වූ ආරක්ෂකයෙකු අප වෙනුවෙන් පත් කරනු මැත්තා! කවද ඔබගෙන් වූ උදුවුකරුවෙකු අප වෙනුවෙන් පත් කරනු මැත්තාවැ”යි පවසා සිටින දුර්වලත්වයට (පත් කර හිංසාවට) ලක් කරනු ලැබූ පුරුෂයින්, ස්ත්‍රීන් හා පෙළුන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගේ මාරුගයේ තුළුම් සටන් නොවැද (නිහඩව) සිටීමට තුළුම් කුමක් වී ද?” (අල් කුරාභාන් 4:75)

මේ අනුව ජ්‍යාද් යනු :

1. තම මනසේ ඇතිවන වැරදි හා අකුසලයට නැඹුරු වූ සිතුවිලි සමග සටන් කොට විත්ත පාරිගුදීය ඇති කර ගැනීම.
2. ලොවහි සිදුවන අපරාධ, දුෂ්චර්කම් මෙන්ම ඉස්ලාම් විරෝධී ක්‍රියාවන්ට එරෙහිව හඩු නැගීම.
3. ලොවහි සිදුවන අපරාධ, දුෂ්චර්කම් මෙන්ම ඉස්ලාම් විරෝධී ක්‍රියාවන්ට එරෙහිව ලිවිමෙන් ප්‍රයත්න දැරීම.
4. ගේරය යහපත් ක්‍රියා සඳහා උපයෝගී කිරීම හා දෙවිදුන් විසින් ලබා දී ඇති වරප්‍රසාදයන් හා සම්පත් යහ ක්‍රියාවන් සඳහා වැය කිරීම.
5. රාජ්‍යායකට පහර දුන්වීම එම රාජ්‍යය ආරක්ෂා කිරීම හා සතුරාගේ ආධිපත්‍යය හා බල මහිමය බිඳ දමා සතුරාගේ දුෂ්චර්කම්, පිඩාව හා මැරවරකම් අවසන් කොට ලොවහි සාමය ස්ථාපිත කිරීම වේ.

මේ අනුව ශ්‍රී ලංකාකේය මුස්ලිම්වරුන්ට අදාළ වන්නේ ඉහත 1 සිට 4 දක්වා වූ ජ්‍යාද් ප්‍රහේද පමණක් වන අතර යුත්තිය සාධාරණය සඳහා වූ ආකුමණයිලි හා සුරක්ෂාවරණය සඳහා කරන්නා වූ 5 වැනි ප්‍රහේදය රාජ්‍ය අනුග්‍රහයකින් තොරව ශ්‍රී ලංකාකේය මුස්ලිම්වරුන්ට අදාළ නොවන බව බුද්ධිමත්ව හා යථාර්ථයෙන් කරුණු විමසුමක යෙදෙන ඕනෑම අයෙකුට

පැහැදිලිව පෙනෙන්නට ඇති සත්‍යයකි. එසේ නම් ‘ඡ්ඡාදය’ පදනම් කරගෙන ‘මුස්ලිම් හිතිකාවක්’ හා ‘මුස්ලිම් පිළිකුලක්’ ඇති කිරීමට වෙර දැරීම අර්ථ ගුණා පදනම් විරහිත ප්‍රයත්තයක් පමණක් බව සතාප් වෙනවා නොවේද? යහ මිනිසේකු වශයෙන් සැම මුස්ලිම්වරයෙකුටම අනිවාර්ය වන 1 සිට 4 දක්වා වූ ඡ්ඡාද ප්‍රහේද පිළිබඳව ඉදිරිපත් කළ හැකි විවේචන කුමක් ද කියා දැන ගන්නට කැමැත්තෙමු. විවේචන ඇත්තම් අප වෙත යොමු කරන ලෙස ඉතා කාරුණිකව ඉල්ලා සිරින්නෙමු.

ලේඛනාව : 02

අනිවාර්යයෙන් සටන් කළ යුතු යැයි ඉස්ලාමය උගෙන්වයි.

“සටන් කිරීම ඔබට නියම කර ඇත. නමුත් ඔබට හොඳ වූ දේ ඔබ අකෘති වන්නට ප්‍රාථමික” යනුවෙන් කුරානයේ 2:216 වාක්‍යය සඳහන් කරයි

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرُهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحْبِبُوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“සටන් වැදීම තුළිලාට පිළිකුල් වුව ද එය තුළිලාට අනිවාර්යය කරනු ලැබ ඇත. තුළිලාට යමක් යහපත්ව තිබියදී තුළිලා එය පිළිකුල් කළ හැක. තවද තුළිලාට යමක් ආයතනක්ව තිබියදී තුළිලා එය ප්‍රිය කළ හැක. අල්ලාහ් ඒ බව මැනවින් දන්නේය. තවද තුළිලා නොදන්නෙහුය.” (අල් කුර්ඛාන් 2:216)

මෙම වාක්‍යයෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ සටන් කිරීම අනිවාර්ය කිරීම පිළිබඳවය. මෙම වාක්‍යයෙන් දක්වන මතය එනම් සටන් කිරීම නොහොත් හමුදා සේවය අනිවාර්ය කිරීම යුත්තිය හා සාධාරණය රජ කිරීමට වෙර දැරීම සඳහා පමණක් බව අල් කුර්ඛාන් විවරණ ගුන්තයන්හි සඳහන් වී ඇත. තවද මෙම සංකල්පය වර්තමාන ලෝකයේ රටවල් බොහෝමයක ත්‍රියාත්මක වන්නකි.

ආරම්බනියාව, ඔස්ට්‍රීයාව, බෙලරුස්, අසර්බයිජාන්, බරමුඩා, බුසිලය, මියන්මාරය, සයිපුසය, බේන්මාක්, රේජ්පේතුව, ගින්ලන්තය, ශ්‍රීසිය, ඉරානය, එස්ට්‍රායලය, උතුරු කොරියාව, දැකුණු කොරියාව, මෙස්සිකෝව, තොර්වේ, රුසියාව, සිංගප්පූරුව, ස්විටසර්ලන්තය, තායිවානය, තායිලන්තය, තුර්කිය, යුක්රේනය සහ එක්සත් එම්පිර රාජ්‍ය (UAE) යුද සේවය අනිවාර්ය කොට ඇති රටවල්ය. නෙදර්ලන්තය, නවසීලන්තය, ම්‍රිතාන්‍යය, ඇමරිකානු එක්සත් ජනපදය, ස්වේච්ඡනය, පෝලන්තය, පාකුෂාලය, රොම්බියාව සහ පේරු රාජ්‍යයෙහි කඩින් කඩ යුද සේවය අනිවාර්ය කොට තිබුණි. අප මාතා භුමියේ දශක තුනක් තිස්සේ පැවති දෙදුම්වාදී ගැටුම් උත්සන්න වූ අවස්ථාවක හමුදා සේවය අනිවාර්ය කිරීමේ යෝජනා අප රටේ ද මතු විය. තවද අනිවාර්ය යුද සේවය (Conscription) ලංකාවේ අතිතයේ ද පැවති බවත් ලෝකයේ බලවත් ජාතීන්ට මෙරට යටත් කර ගැනීමට අපහසු වූයේ මේ හේතුවෙන් බවත් ඉතිහාස පොත්වල සඳහන් වී ඇත.

අල්ලාභ්ගේ මාර්ගයෙහි සටන් කිරීම අනිවාර්ය කොට ඇත්තේ ලොව බලවත් රාජ්‍යයන් විසින් බලහින රාජ්‍යයන් හට සිදු කරන ආකුමණික ක්‍රියාවන් සඳහා මෙන් තොවන බව අල් කුරුඛාන් 4:75 හි සඳහන් වී ඇත. තවද මෙම වාක්‍යයෙහි අල්ලාභ්ගේ මාර්ගයෙහි සටන් වැදිම අපරාධයට ලක්වුවන්ගේ විමුක්තිය උදෙසාත් සාමය හා යුක්තිය උදෙසාත් කරන්නක් බව අපට පැහැදිලි කර දෙයි. මෙසේ සටන් වැද සමාජ සාධාරණක්වය හා යුක්තිය ස්ථාපිත කරන්නට කටයුතු තොකරන්නන් ආත්මාරාජකාම් ලෙස මෙම සටන් අප්‍රිය කරමින් එයින් ඉවත් වී සියින්නට කටයුතු කරන්නට වෙර දැරීම පිළිබඳව ද අල් කුරුඛාන් 2:216 හා 4:75 යන වාක්‍යයන් මගින් පිළිබඳු කර ඇත. ඉස්ලාමය යනු යුක්තිය හා සාධාරණය රජ කිරීමට වෙර දරන දහමක් හෙයින් අයුක්තිය, අසාධාරණය හා අපරාධය එසවෙන්නා වූ අවස්ථාවන්හි රට විරැද්ධිව වෙර දැරීම අපගේ වගකීමක් බව මෙම වාක්‍ය මගින් පෙන්වා දෙයි.

ලේඛනාව : 03

දෙවියන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් මුස්ලිම්වරුන්ගේ සතුරන් වෙති.

“දෙවියන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ට සම්පත්ම මතුරන් කර නොගෙනවු”
යනුවෙන් කුරානයේ 3:28 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

මෙම වාක්‍යය හා විග්‍රහ කිරීමට බලාපොරොත්තු වන අනෙකුත් වාක්‍ය
දෙක 3:95, 3:151 ආලු ඉම්රාන් නම් පරිවිශේෂයේ සඳහන් වාක්‍ය වෙති.
එච්චා විග්‍රහ කිරීමට පෙර එම පරිවිශේෂය පහළ වූ පසුබිම පිළිබඳ අවධානය
යොමු කිරීම වඩාත් උවිත බව සිතේ. මෙම පරිවිශේෂයේ බොහෝ වාක්‍ය
පහළ කරනු ලැබුවේ මුස්ලිම්වරුන් මක්කාවේ සිට මදිනාවට දේශාන්තරණය
කිරීමෙන් පසු ඔවුන්ට සතුරන්ගෙන් විවිධ දූෂ්කරතාවන්ට මුහුණ පැමුව
සිදු වූ කාල වකවානුවේදීය. මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්
අතර මදිනාවට ආසන්න ස්ථානයක් වූ බද්ද පිටියෙහි ද පළමු විධිමත්
යුද්ධය ඇති විය. මෙම තීරණාත්මක යුද්ධය මුස්ලිම්වරුන් විසින් ජය ගනු
ලැබුව ද එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පරාජන මක්කා වාසින්ට මුස්ලිම්වරුන්
කෙරෙහි වූ කේපය වඩාත් දැඩි විය. මෙම යුද්ධයෙන් පසු වසරේදී
මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් මදිනා නගරයට පහර දුන් අතර උහුද්
නම් ස්ථානයෙහිදී ඇති වූ මෙම යුද්ධයෙන් තාවකාලික පසුබැංකට මුහුණ
මෙන්නට මුස්ලිම්වරුන්ට සිදු විය.

මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතර සංස්ක්‍රිත යුද ව්‍යතාවරණයක් පැවතුණි. නමත් මදිනාව හා ඒ අවට විසු යුදෙවිවන් හා කිත්තුවන් තබේ මුහම්මද් තමා සමග ඇති කර ගත් ගිරිප්පම් උල්ලංසණය කරමින් දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට උපකාර කිරීමට ඉදිරිපත් විය. තවද යුදෙවි හා කිත්තු කණ්ඩායම සමග බුද්ධීමය වශයෙන් සංවාදයක් මෙම කාල වකවානුවේ දී කෙරෙමින් පැවතිණ. මෙම පරිවිෂේෂයේ බොහෝ වැනින් පහළ කරනු ලැබේ ඇත්තේ මෙම පසුබිම පදනම් කරගෙනය.

ඉහත සඳහන් වාක්‍යය විවාරයෙන් තොරව කියවන අයකුගේ සිත්ති ඉස්ලාම් දහම හා මුස්ලිම්වරුන් පිළිබඳ ඉතා හයානක විත්ත රුපායක් ඇති විම සර්ව සාධාරණය. එහෙයින් මේ පිළිබඳ සත්‍යය පදනම් කර ගත් විවාරයිලි විග්‍රහයක් ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කරන්නේම්. පළමුව ඉහතින් උප්‍රටා දැක් වූ අල් කුරුආන් වාක්‍යයේ නිවැරදි සිංහල අර්ථ දැක්වීම වෙත යොමු වෙමු.

لَا يَنْجِذِبُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أُولَيَاءِ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَقَوَّلُوهُمْ تُقَاتَاهُ وَيُحَدِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمُصِيرُ

“විශ්වාසිකයින්, විශ්වාසිකයින් හැර ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට ආරක්ෂකයින්/ භාරකාරයින්/ සම්පාදන මිතුරුන් ලෙස තොගත යුතුය. තවද ආරක්ෂක උපායක් ලෙස ඕවුන්ගෙන් තුළු ප්‍රාදේවාරක්ෂාව ලබා ගැනීමට මිස කවරෙකු මෙලෙස කරන්නේ ද ඔහු අල්ලාජ්ගෙන් වූ (දහමෙහි) කිසිවක (හිමිකරුවෙකු) තොවන්නේය. අල්ලාජ් තමන් පිළිබඳව තුළුලාට අවවාද කරන්නේය. අවසානයෙහි යොමුවන ස්ථානය අල්ලාජ් වෙතය.” (අල් කුරුආන් 3:28)

මෙම අල් කුරුආන් වාක්‍යය නිවැරදිව අවබෝධ කරගැනීම සඳහා ඉස්ලාමය තුළ ඇසුරු කිරීම පිළිබඳ සංකල්පය වෙත අවධානය යොමුකළ යුතු වෙයි. එය පහතින් විග්‍රහ කොට ඇත්තේම්.

මෙම අල් කුරුආන් වාක්‍යයේ පසුබිම වන්නේ අන් ආගමිකයින් විසින් කුරිරු ලෙස මුස්ලිම්වරුන්ට මැරිමට හා දේපල හානි සිදු කිරීමට එන්නා වූ අවස්ථාවේ දී හැර අන් අවස්ථාවන්හි තොවේ. යුද තත්ත්වයකදී සතුරු කළවුරේ අයෙකුව තම සම්පාදන මිතුරෙකු, ආරක්ෂකයෙකු හෝ හාරකරුවෙකු ලෙස පත් කර ගන්නා සිදු කර ගැනීමට පෙළමෙනුයේ සියදිවි හානි කර

గැනීමකි. කෙනෙකු මූස්ලිම් නොවන්නන්ට සම්ප මිතුරන් ලෙස පත්කර නොගන්නා ලෙස අල්ලාහ් පවසා තිබේමෙන් සැම වර්ගයේම ඇසුරුකම අදහස් නොකෙරේ. ඉහත අපගේ විග්‍රහයේ උප්‍රවා දක්වා ඇති අල් කුරුභාන් වාක්‍යයන් මේ පිළිබඳ නිවැරදි මග පෙන්වීම් ලබාදෙයි. මත්දයත් ඉස්ලාමිය කොශෝයෙන් ඇසුරු කිරීම වර්ග හතරකට බෙදා වෙන් කොට දැක්විය හැක.

1. ආචාර සම්පන්න ඇසුර (මුදාරාත්) = මෙය පොදුවේ යහ ලෙසින් මැදු ලෙසින්, සාම්කාමීව සත්‍යවාදීව හැසිරීම වේ. නිත්‍යවශයෙන් මැදහාවයෙන් හැසිරී කරන ලද විෂයක් ඉතා අලංකාර බවත් මැදු භාවයෙන් තොරව හැසිරී කරන ලද විෂය ඉතා අවලස්සන බවත් නඩි මුහම්මද් තුමාණන් පවසා ඇත. (මුලාගුය : මූස්ලිම් : 6767)

2. සමානාත්මක ඇසුර (මුවාසාත්) = මෙය මිතුරුකමින් හා අන් අයට පෙශේරනයක් වන ඇසුරින් හැසිරීම හා ඇතැම් අවස්ථාවන්හි මුදල්මය උපකාර කිරීමද මෙහි අදහස වේ. “කටවරෙකුගේ අසල්වැසියා තම හිසා අපරාධවලින් ආරක්ෂාව නොලබන්නේද ඔහු සත්‍ය විශ්වාසිකයෙකු නොවේ.” යැයි මුහම්මද් තුමාණන් අල්ලාහ් මත දිවුරා පවසා ඇත. (මුලාගුය : තබරාත් 8171)

3. ව්‍යාපාරික ඇසුර (මුජාමලාත්) = මෙය ගනුදෙනු හා ව්‍යාපාර වැනි මුදල්මය වැඩි කටයුතු වල යෙදීම වේ. නඩි මුහම්මද් තුමාණන් මූස්ලිම් නොවන කිතුනු, යුදෙව් හා පාරම්පරික දහම් ඇදහු පිරිස සමග විවිධ ආකාරයේ මුද්‍යාමය සම්බන්ධතාවන් පවත්වාගෙන සිටි බවට විවිධ එතිහාසික සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ හැක. මෙය සනාථ කරන වැදගත් සාක්ෂිය වන්නේ නඩි මුහම්මද් තුමාණන් මරණයට පත්වන විට එතුමාගේ ලෝහමය යුද ආරක්ෂක ඇලුම තම පවුලේ සාමාජිකයින්ගේ ආහාර අවශ්‍යතාවන් සඳහා යුදෙව් ජාතිකයෙකුගේ වගකීමේ ඇපයට තබා තුයට ආහාර ලබා තිබේයි. (මුලාගුය : බුහාරි 2069)

4. ස්වේකරණීය ඇසුර (මුවාලාත්) = යුද්ධීමේ දී මූස්ලිම්වරුන්ට විරැද්ධකම් කරන පිරිස සමග හෝ ඕනෑම ඕනෑම අයෙකු සමග තමන්ගේ මුළු සංස්කෘතියම වෙනස් වන හා හානියක් වන ප්‍රමාණයට ඇසුරුකම් තැබේම.

ඉහතින් අල් කුරුභාන් 3:28 වාක්‍යයෙන් ඇසුරුකම තහනම් කොට ඇත්තේ හතර වන ප්‍රහේදයට අයත් පිරිස සමග එකී ඇසුරින් ඇසුරුකම්

පැම පමණය. ඒ සඳහා වූ නිවැරදි විග්‍රහය පහතින් ඇති අල් කුරාන් වාක්‍යයෙන් තවදුරටත් පැහැදිලි වේ. මෙම පිරිස සමග කටයුතු කිරීමේ දී තම ජීවිතය හා දේපල ආරක්ෂා කර ගැනීම පිණිස ආරක්ෂක උපායක් හැරියට සත්‍යය සගවා කටයුතු කිරීමට ඉස්ලාමය අනුමැතිය ලබා දී ඇත.

“සැබුවින්ම අල්ලාභ් තුළුලාව වලක්වනුයේම දහම හේතුවෙන් තුළුලා හා සටන් කළවුන් සමග ද තුළුලාව තුළුලාගේ නිවෙස් වලින් පලවා හැරියවුන් සමග ද තුළුලාව පලවා හැරීමට උපකාර කළවුන් සමග ද මිතුදම් පැමයි. කටුරුන් ඔවුන් සමග මිතුදම් පාන්තේ ද ඔවුන්මය අපරාධ කළවුන් වන්තේ”.
(අල් කුරාන් 60:9)

මේ පිළිබඳ තවත් දීර්ඝ විග්‍රහයන් ඇතත් ඉහත අල් කුරාන් වාක්‍ය හා විග්‍රහයන් ප්‍රමාණවත් වේ යැයි සිතන්නෙමු.

ලොඛුව : 04

වෙනත් ආගමක් ඇඳහිමේ නිදහස ඉස්ලාමයේ නැත
යනුවෙන් කුරානයේ 3:85 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

وَمَنْ يُبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“ඉස්ලාම නොවන (අන්) දහමක් කවිරෙකු සෞයන්නේද එය
මහුගෙන් පිළිගනු නොලබන්නේමය. තවද මහු මතු ලොවෙහි
අලාභවන්තයින්ගෙන් කෙනෙකු වන්නේය.” (අල් කුරාන් 3:85)

මෙම මතය ඉස්ලාමයට පමණක් සීමාවුවක් ලෙස දක්වමින් වින්තන
නිදහසට ඉස්ලාමය තුළ ඉඩක් නොමැති බව පෙන්වන්නට ඇතැමූන්
විසින් උත්සාහ කරති.

සර්ව බලධාරී අල්ලාහ් සර්ව ලේ මවා පරිපාලනය කොට පරිපෝෂණය
කොට මෙතරම විශිෂ්ටය දායාදයන් මිනිසාට දායාද කර තිබියදී, මිනිසා තම
සැබැඳු මැවුම්කරු පසස්කලා වෙනතකට යොමු වීම කිසිසේත්ම පිළිගත
නොහැකිකි. නිදසුනක් ලෙස තමන්ව ඇතිදැක් කළ තම දෙමාපියන්ට
අකිකරු වී ඔවුනට දෙශී වෙමින් කටයුතු කරන පුතෙකුගේ ක්‍රියාව පිළිගත
නොහැකි මෙන් ය. අල්ලාහ්ට අකිකරු වීම රටත් වඩා පිළිගත නොහැකි
ක්‍රියාවකි.

එමෙන්ම තමන් සත්‍ය මගක බවත් අන්දහම් සියල්ල මිත්‍යා දෘශ්චියක

බවත් විශ්වාස කිරීම විශ්වීය සම්මතයක් යන්න වටහා ගැනීම සාධාරණ යැයි අප සිතන්නෙමු. ඇතැම් විවේකයින් ඉස්ලාම් දහමට පමණක් ඇගිල්ල දිග කළ ද මෙවැනිම මතයක ඔවුන් අදහන දහම ගොඩනැගී ඇති බව වටහා ගැනීමට අකමැත්තෙන් හෝ පහත සඳහන් කොටස ඔබගේ අවධානය පිණිස ඉදිරිපත් කිරීමට අපට සිදු වී ඇත.

මිත්‍යා දූෂ්චරී කර්මයාගේ විජාකාරිය

පහත සඳහන් කොටස මහාචාර්ය රේරුකානේ වන්ද්වීමල මහනාහිමි විසින් රචිත “බෞද්ධයාගේ අත්පොත” ගුන්ථයෙන් උපුටා ගත්තෙමු. මෙම ගුන්ථයේ මිත්‍යා දූෂ්චරීය පිළිබඳ බොහෝ විස්තර ඉදිරිපත් කොට ඇත.

“නාහ. හික්බවේ, එකඩමමම්පි සම්බුද්ධස්සාමි යෝ එවං මහාසාවප්පං: යථයිදී හික්බවේ මිවිජාදිවයි. මිවිජාදිවයි පරමා හික්බවේ වප්පානිති”

“මහණෙනි, මේ මිත්‍යා දූෂ්චරීය යම් බඳු ද එසේ මහාසාවදාය වූ අන් එකම ධර්මයෙකු දු මාගේ සර්වජ්‍යතායුනයෙන් නොදිකිමි. මිත්‍යා දූෂ්චරීය වරදවල් අතුරෙන් සියල්ලට ම මහත් වරද වේ” යැයි තථාගතයන් වහන්සේ වදාල සේක. (මහාචාර්ය රේරුකානේ වන්ද්වීමල මහනාහිමි විසින් රචිත “බෞද්ධයාගේ අත්පොත: 78 වැනි පිටුව.)

මිත්‍යා දූෂ්චරීයෙහි විජාක

“මේ මිත්‍යා දූෂ්චරීය වනාහි මහා සාවදාය වූ අකුසල කර්මයකි. ඒ බව පුදුරජාණන් වහන්සේ අංගුත්තර නිකායෙහි මෙසේ දේශනා කොට ඇත. “මහණෙනි, මේ මිත්‍යා දූෂ්චරීය තරම් මහා සාවදාය වූ අන් එකද ධර්මයක්වත් මගේ බුදු ඇසින් මම නොදිකිමි. එහයින් මේ මිත්‍යා දූෂ්චරීය අතිශයින්ම බරපතල වූ මහා වරදකි. අකුසලයකි” යනුයි.

සාමාන්‍යයෙන් මේ මිත්‍යා දූෂ්චරීය නම් වූ අකුසල කර්මයෙහි යෝදුණු පුද්ගලයෙක් වේ නම්, ඔහුට මේ සසරින් එතෙර වීමට අවකාශයක් නැත්තෙයි. සතර අපා ආදියෙහි වෙශන සත්වයෝ පවා කල්ප විනාශය වන කල්හි ආහස්සර බුන්ම ලෝකයෙහි උපදිති. එහත් නියත මිසද්වුවාට ඒ කාල සිමාවෙහි පිටසක්වල එක්තරා අපායක දුක් විදීමට සිදු වන්නේය”. (කර්මය හා විජාකය - 1 කාණ්ඩය 11 වැනි පිටුව - අනිධර්ම විගාරද ලසන්ත රත්නගොඩි)

ස්වර්ගය අත්පත් කරගනීම පිණිස

“මම ’පේසුස් වහන්සේ සම්දාණන් වහන්සේ යැ’යි ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කරන්නෙහි නම්, දෙවියන් වහන්සේ උන් වහන්සේ මලවුන්ගෙන් උත්ථාන කළ බව සිතින් අදහන්නෙහි නම්, මම ගැළවීම ලබන්නෙහි ය.” (රෝම 10:9)

“යමෙක් පුත්‍රයාණන් අදහන්නේ ද මහුට සඳාතන ජ්වනය ඇත. එහෙත් යමෙක් පුත්‍රයාණන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද මහුට ජ්වනය නොලැබේ. දේව උදහස ඔහු පිට රඳා පැවති යි”. (ගුද්ධවර ජොහාන් 3:36)

“යුගාන්තයේ දී එසේම වන්නේය. දේව දුතයෝ තික්ම අවුත්, දම්වුන් කෙරෙන් අදම්වුන් වෙන් කොට, අදම්වුන් ගිනි උදුනෙහි හෙළන්නේය. එහි වැළපීම ද දත්මිටි කැම ද වන්නේ ය” (ගුද්ධවර මතෙව් 13:49-50)

එහෙයින් මෙවන් කරුණු පිළිබඳ විශ්වීය සම්මතක් ඇති හෙයින් ඒවාට වෝදනා එල්ල කිරීම උගතුන්ට තුළුදුසු යැයි අප සිතන්නෙමු. මෙවැනි ඉගැන්වීම් තුළ සියලු ආගම් අතර අනෙකාව හඳුනාගනීමින් අනෙකාගේ අදහසට ගරු කරමින් අවබෝධයෙන් ආගමික සංහිදියාවක ජ්වත් වීම ඉතා සුදුසු යැයි අප සිතන්නෙමු.

බේඛාව : 05

දෙවියන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් හට තුස්න ත්‍රියා කරනු.

“අප විශ්වාස තොකරුහිවුන් ගේ හදවතට තුස්නය අකුලු කරන්නාමු. අල්ලාහ් දෙවියන් තහනම් කළා වූ දේ එනම්, ඔවුන් අල්ලාහ් දෙවියන් සමග තවන් දේ සම කළාහු ය. ඔවුන්ගේ වාසස්ථානය ගින්න වන්නේය. ප්‍රතිකාරයින්ට නරකාදිය අයිතිය” යනුවෙන් කුරානයේ 3:151 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّغْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَمَا أَوَاهُمُ النَّازُورُ وَيُنْسَ مُتْوَى الظَّالِمِينَ

“කවර දෙයක් සඳහා ඔහු(අල්ලාහ්) බලයක් පහළ තොකලේ ද එ(ම මිත්‍යා දේවත්වය)ය (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් අල්ලාහ්ට ආදේශ කළ හේතුවෙන් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ හදවත් කුල අපි බිය උපද්‍රවත්තෙනාමු. කවද ඔවුන්ගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය (නිරා) ගින්නය. අපරාධකාරයින්ගේ තවාතැනා නපුරු විය.” (අල් කුර්ඛාන් 3:151)

මෙම අල් කුර්ඛාන් වාක්‍යය පහළ වීමට පසුව්ම වන්නේ ඉහතින් අල් කුර්ඛාන් 3:28 වන වාක්‍යයේ සන්දර්භය වන අන් ආගමිකයින් විසින් කුරිරු ලෙස මුස්ලිම්වරුන්ට මැරිමට හා දේපල හානි සිදු කිරීමට පැමිණ මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවාසි ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතර සාප්‍ර යුද වාතාවරණයක් පැවති අවස්ථාවයි. එහිදී මුස්ලිම්වරුන් වැට් තිබෙන දුර්වල මානසික තත්ත්වයෙන් ඔවුන් මුදවාලීම හා සැනසීමක් උපද්වාලීම පිණිස අල්ලාහ් දෙවියන් මෙවන් වාක්‍යයක් පහළ කළ බවයි.

ලේඛනාව : 06

අල්ලාභ්ට අකිකරු වන්නන්හට මත ලොවේ අභි දූෂ්චරිතම් හා
වේදනාවන්

ගෙන කුරානයේ 4:56 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා එළුළු :

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلُّمَا نَصِّرَجْتُ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَا هُمْ جُلُودًا
غَيْرُهَا لِيُذْوَقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

“සැබැවින්ම අපගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ව අපි (නිරා) ශින්නට ඇද දුමන්නෙමු. ඔවුනු එම දූෂ්චරිතම විදිමට ඔවුන්ගේ හම් පිළිස්සුනු සැම මොහොතකම ඒවා(පිළිස්සුනු හම්) හැර තව හම් ඔවුනට මාරු කර දෙන්නෙමු. සැබැවින්ම අල්ලාභ් අති බලසම්පන්නය සර්ව ප්‍රජාවන්තය.” (අල් කුරාන් 4:56)

මෙම වාක්‍යයෙහි හා මෙවැනි වාක්‍යයන්හි අල්ලාභ්ට අකිකරු වන්නන්, ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා අල්ලාභ් හැර අන් දැයට සිරස නමන්නන්හට මත ලොවේ ඇති දූෂ්චරිතම් හා වේදනාවන් පිළිබඳව සඳහන් කර ඇත. ‘මුස්ලිම් භක්තිකයින් තොවන අන් අය ඉස්ලාමිකයින් තොවන හෙයින් ඔවුන්ව පුළුස්සා දමා දූෂ්චරිතම කළ භැක’ යනුවෙන් මෙවන් වාක්‍යයන් අර්ථ දක්වා ඇතැයි ඇතැමුන් වැරදි ලෙස විශ්වාස කරති. එපමණක් තොව ජනයින් අල්ලාභ්ට අවනත වුව ද අකිකරු වුව ද නැතහොත් ඔහුට පමණක් සිරස තැමුව ද අන් අයට සිරස තැමුව ද නැතහොත් ඔහුට අන් දැ ආදේශ තැබුව

ද ඔහු මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි ඔවුනට කිසිදු දඩුවමක් නොකර සිටිය යුතුයි යැයි ඔවුන් ප්‍රිය කරන්නේය. මෙවන් වාක්‍යයන් තුළින් මෙවැනි මතයන් ගොඩනැගීම කිසිසේත් සාධාරණයක් නොවන්නේය. මත්දයත් ලොවෙහි යම් රටක නීතින් දෙස බැඳු කළ නීති විරෝධී වන්නන්හට නිසි දඩුවම් නියම කොට තිබීම දක්නට ඇති සාධාරණ වූ කරුණකි. අල්ලාහ් දැඟැලීයන් හා පාපතරයින් ඩට ඔවුනොවුවන්ගේ ක්‍රියාවන් සඳහා යහ වෙතන ද දඩුවම් ද නියම කර තිබීම මුළුමතින්ම ඔහුගේ යුක්තියෙන් හා සාධාරණයෙන් යුතු ක්‍රියාවකි. ඉස්ලාමයෙහි පමණක් නොව සැම ආගමිකයින්ගේ විශ්වාසය ද මෙයයි.

ඇතැමුන් විග්‍රහ කරන්නාක් මෙන් මෙවැනි වාක්‍යයන් තුළින් ‘අල්ලාහ්ට පිටුපාන්නන්’ කෙරෙහි මුස්ලිම්වරුන් විසින්ම ඔවුනට දඩුවම් කළ යුතුයි යනුවෙන් පවසා ඇත’ යැයි වාද නගන්නේ නම් එය සාවදාය වාදයක් බවට පැහැදිලිවම සනාථ වන්නේය. මත්දයත් අන් අයට තම මතයට අනුව ක්‍රියා කරන මෙන් බලපැමි කිරීමට මුස්ලිම්වරුන්ට කිසිදු අයිතියක් නොමැත. අල්ලාහ් ජනයාට ඔවුනොවුවන්ගේ අහිමත අනුව ක්‍රියා කිරීමේ අයිතිය ලබා දී ඇති අතර පාපයන් කර නරක ක්‍රියාවන් කළේ නම් ඔහුට ඔහුගේ ක්‍රියාව හේතුවෙන් මතු ලොවේ දී නිරා ගින්නෙන් දඩුවම් කරන බව ද අල් කුර්ඛානයෙහි සඳහන් කර ඇත. තවද ඔවුන්ගේ පාපතර නරක ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකුට දඩුවම් කළ නොහැක. විශේෂයෙන් ගින්නෙන් දඩුවම් කිරීමේ අයිතිය අල්ලාහ් සතුය. ගින්නෙන් දඩුවම් කිරීමේ අයිතිය අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකුට නොමැති බව නඩ මුහම්මද් තුමාණන් උගන්වා ඇත. මත්දයත් මතු ලොවෙහි නීතිය මෙලොවෙහි නීතියට වඩා ඉතා වෙනස් වුවක් වන අතර එය ඉතා සාධාරණය ද වන්නේය. ජනයින්ව අල්ලාහ් මවා ඔවුනට සියලු වර්ගයේ දායාදයන් පිරිනමා තිබිය දී ඔවුන් ඔහුට පිටුපාන්නේ නම් ඔහු එවැන්නන්ට අඩුම තරම්න් මතු ලොවෙහි දී දඩුවම් නොකර සිටිම කෙසේත්ම ඔහුට සුදුසු නොවන්නේය.

ලොඛුව : 07

අල්ලාහ් දෙවියන්ගේ ආගම වෙනුවෙන් සටන් කරන්න,
මුස්ලිම්වරු සටනට අවදි කරන්න

“අල්ලාහ් දෙවියන්ගේ ආගම වෙනුවෙන් සටන් කරන්න. ඔබ වගකිය යුතු වන්නේ ඔබට පමණි. මුස්ලිම්වරු සටනට අවදි කරන්න. අවශ්‍යවාසවන්නයින්ගේ ආවේශය අල්ලාහ් දෙවියන් පාලනය කරනු ඇත. අල්ලාහ් දෙවියන් ගක්තියෙන් මෙන්ම දැඩිවම් දීමෙදින් බලගතු වන්නේය.” යනුවෙන් කුරානයේ 4:84 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

فَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بِأَسْ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُ بَأْسًا وَأَشَدُ تَنْكِيلًا

“එබැවින් (නඩිවරය,) නූඩ්(ගේ ත්‍රියා)ව හැර නූඩ් (අන් කිසිවක්) පවරනු නොලැබූ තත්ත්වයේ (තත්ත්වම වුව ද) නූඩ් අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ සටන් වදිව. (එහෙන් යුද්ධය සඳහා) විශ්වාසිකයින්ට ද දිරි ගන්වවු. ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ (යුද්ධ) බලය වළකාලීමට අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය. තවද ගක්තියෙන් අල්ලාහ් අති ප්‍රබලය. දැඩිවම් කිරීමෙන් ද අති ප්‍රබලය.” (අල් කුරාන් 4:84)

මෙම වාක්‍ය කිහිපය නැං මුහම්මද් තුමාණන් මදිනාවට දේශාන්තරණය කිරීමෙන් පසු වකවානුවේදී මුස්ලිම්වරුන්ට විනාශ කිරීමේ අදිවතින් පැවති ‘අභුද්’ යුදසමයේ පහළ වුවකි. එය ව්‍යාප්ත වෙමින් පැවති මුස්ලිම් සමාජය බොහෝ ගැටලු වලට මුහුණ දෙමින් සිටි කාල වකවානුවයි.

මදිනාවහි ස්ථාපිත වෙමින් පැවති ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයේ යහ පැවැත්ම උදෙසා එහි සිවිල් පරිපාලන පද්ධතියේ විනය ගරුකහාවයක් ඇති කිරීම අත්‍යවශ්‍යව තිබුණු. ආත්ම ව්‍යවතිකයින් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයේ දේශපාලන හා අධිකරණමය සැලැස්මට අවනතහාවයක් පිටතට පෙනෙන අයුරින් දැක්වුව ද අවස්ථාවක් ලද සැම විටකම එයට පටහැනීම කටයුතු කරන්නට විහ.

තම දහම සුරක්ෂිත කර ගැනීම සඳහා සහ සතුරන්ගෙන් තමන්ව ආරක්ෂා කර ගැනීමට මූස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාභ්ගේ මාරුගයේ ප්‍රයත්තය යෙදීමේ සංකල්පය ඉතා වැදගත් ස්ථානයක් ගනී. වාක්‍ය අංක 4:71 සිට 4:96 දක්වා අල්ලාභ්ගේ මාරුගයේ ප්‍රයත්තය යෙදීම හා එයට අනුබද්ධිත විෂයන් විස්තර කිරීමට යොමු වී ඇත. මීට පෙර (අල් කුරුආන් 4:83 වන) වාක්‍යයෙහි සඳහන් පරිදි ආත්ම ව්‍යවතිකයින් තමන්ද මූස්ලිම්වරුන් යැයි රගපාමින් යුද්ධයේ ජය පරාජය පිළිබඳව නොයෙකුත් කටකරා පතුරවමින් මූස්ලිම් යුද සෙබලුන්ගේ මනස් ව්‍යාකුලත්වයට පත් කිරීමට වෙර දරමින් සිටි හෙයින් ඉන් මුදවා ගක්තිමත් කිරීම සඳහා මුළු දිරිගන්වා මෙවන් වාක්‍යයක් පහළ කරන ලදී.

බේරුනාව : 08

ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ට එරෙහිව සටන් කරන්න
යනුවෙන් කුරානයේ 4:89 වාක්‍යය සඳහන් කරයි
නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

وَدُوا لَوْ تَكُفُّرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءٌ فَلَا تَتَخَذُوا مِنْهُمْ أُولَيَاءَ حَتَّىٰ يُهَا جِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدُوكُمُوهُمْ وَلَا تَتَخَذُوا مِنْهُمْ وَلِيًا وَلَا نَصِيرًا

“මුවන් ප්‍රතික්ෂේප කළාක් මෙන්ම තුළලා ද ප්‍රතික්ෂේප කර තුළලා (මුවන් හා) සමාන වීම මුවහු ප්‍රිය කරති. මුවන් අල්ලාප්ගේ මාරුගයේ හිල්රත් (ගම්බිම අත හැර දේශාන්තරණය) කරන තුරු මුවන් අතුරින් මිතුරින් ඇති කර නොගනිවූ. මුවන් පිටුපැවාහු නම් මුවන්ව සිර හාරයට ගනිවූ. තවද තුළලා මුවන්ව කොතැනක හමු වුවත් තුළලා මුවන්ව සාකච්ඡා කරවූ. තවද මුවන් අතුරින් (කිසිදු) මිතුරෙකු හා උද්ධිකරුවෙකු තුළලා නොගනිවූ.”
(අල් කුරාන් 4:89)

මෙම වාක්‍යයේ පසුව්ම තම් ආරම්භක මුස්ලිම්වරුන් මක්කාවෙහි ඉස්ලාමය වැළද ගත් සමයේ දී එහි මුස්ලිම් නොවන්නන් බහුතරයක් සිටියේය. එවිට මුස්ලිම්වරුන්ට එරහි වූ දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් මොවුන්ට බොහෝ හිංසාවන් හා අපරාධයන් කරමින් සිටි හෙයින් මුස්ලිම්වරුන් තම මාතා භූමිය වන මක්කාව අත හැර මදිනා නගරයට දේශාන්තරණය

කළ යුතු තත්ත්වයක් උදා විය. ඉන් පසුව මොවුන් මදිනා නගරයෙහි පවා සැනැසීමෙන් ජ්වත් විම විරැදුධවාදීන් අකමැති වූ හේඛින් දේශාන්තරණය කිරීමට ඉඩ නොදෙකුත් අන්දමින් හිංසා කිරීම හා ප්‍රභාර එල්ල කිරීම වැනි අපරාධ නොක්වා කරමින් සිටියෝය. මෙමගින් ඔවුන්ගේ අරමුණ වූයේ මුස්ලිම්වරුන්ට ඉස්ලාම දහමෙන් බැහැර කර තමන් මෙන් මුස්ලිම්වරුන් ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් බවට පත් කිරීම මිස අත් කිසිවක් නොමැති බව මෙම වාක්‍යයෙහි අල්ලාහ් පැහැදිලි කොට ඇත. මෙවන් අරමුණක් මත කටයුතු කිරීම මහා අපරාධයක් බව පැහැදිලි කරුණෙකි. එබැවින් මෙම අවස්ථාවෙහි මුස්ලිම්වරුන්ට තම දහම හා ජ්විත ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ස්වභාවික නීතින් උල්ලාසනය නොකොට කුමන හෝ අන්දමින් සතුරන්ට ප්‍රති ප්‍රභාර එල්ල කිරීමේ අයිතිය අත් වී ඇති බව ද පැහැදිලි වූ කරුණෙකි.

මෙහි දී අප අවධානය යොමු කළ යුතු වැදගත් කරුණක් නම් මීග්‍ර වාක්‍යය වන 4:90 මෙම වාක්‍යයට සම්බන්ධ වූවක් බවය. එනම් මෙම වාක්‍යයෙහි ඉස්ලාමයට එරෙහිව මුස්ලිම්වරුන්ට හිංසා අපරාධ කරන ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව පමණක් සටන් කරන මෙන් අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට අණ කර ඇති අතර මීග්‍ර වාක්‍යයෙහි මුස්ලිම් නොවන්නන් අතුරින් කවර කණ්ඩායමක් සමග මුස්ලිම්වරුන් සාම ගිවිසුමක් ඇති කර ඇත්තේ ද එම කණ්ඩායම වෙත ගොස් එකතු වන්නන් නැතහොත් මුස්ලිම්වරුන් සමග එක් වී තම සම්භායට එරෙහිව සටන් කිරීමට හෝ තම සම්භාය සමග එක් වී මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව සටන් වැදිමට හෝ ප්‍රිය නොකර සාමය පතා මුස්ලිම්වරුන් වෙත පැමිණෙන්නන්ට එරෙහිව සටන් වැදිම අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට තහනම් කර ඇත. එමෙන්ම ඔවුන් සමග යහා අයුරින් හැසිරිය යුතු බව ද අල් කුරුභානයේ අවධාරණය කරන්නේය. මුස්ලිම්වරුන් මෙවැන්නන් සමග මෙන් සාමාන්‍යය ජනයා සමග ද සාමකාමීව හා අණ කර ඇත.

බේරුතාව : 09

සැබැවින්ම ප්‍රතික්ෂේපකයින් නුඩුලාට විවෘත සතුරන් වන්නෝය

යනුවෙන් කුරානයේ 4:101 වාක්‍යය සඳහන් කරයි

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خَفْتُمْ أَنْ يَفْتَنُكُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

“නුඩුලා මිහිතලයෙහි ගමනාක යෙදෙන විට ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නුඩුලාට
අත්‍යමිකතා කරනු ඇතැයි නුඩුලා බිඟ වෙතොත් නුඩුලා සලාතය කෙටි
කර ගැනීම නුඩුලාට වරදක් නැත. සැබැවින්ම (හර්ත්) ප්‍රතික්ෂේපකයින්
නුඩුලාට විවෘත සතුරන් වන්නෝය.” (අද් කුරුජාන් 4:101)

මෙම වාක්‍යයෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ මූස්ලිම්වරුන්ට බොහෝ
ලෙස හිංසා අපරාධ කළ මක්කාවේ විසු ආදේශකයින් පිළිබඳවය. එනම්
මූස්ලිම්වරුන් මොවුන්ගේ කුට උපායන් වලට හසු වී මොවුන්ගේ ගොදුරක්
බවට පත් නොවනු පිණිස ‘මොවුන් නුඩුලාගේ විවෘත සතුරන්’ යැයි අල්ලාහ්
මූස්ලිම්වරුන්ට දැනුවත් කර ඇත. මේ අනුව නොක්වා යුද්ධයන් වලට
මුහුණ දිය යුතු තත්ත්වයක් ආදේශකයින්ගෙන් මූස්ලිම්වරුන්ට උදා වී තිබුණු
හෙයින් මෙයට පසු (102 වැනි) වාක්‍යයෙහි යුද අවස්ථාවේ දී මූස්ලිම්වරුන්
කෙසේ සලාතය ඉටු කළ යුතු දැයි පැහැදිලි කොට ඇත. ඇතැම් විග්‍රහ
කරන්නාක් මෙන් මෙම වාක්‍යය මූස්ලිම නොවන සියල්ලන් හා සම්බන්ධ
වුවක් නොවන බවට නැවු මුහුම්මද් තුමාණන්ගේ ක්‍රියාව පැහැදිලි සාධකයක්

වේ යන්න ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි කරුණකි. මන්දයන් නඩී මූහම්මද් තුමාණන් මදිනාවහි විසු යුදෙවරුන් සමග ගිවිසුම් කර සිටියේය. තවද ‘නාත්‍රාන්’ නැමැති ප්‍රදේශයේ විසු කිඩුනුවන් සමග ද ගිවිසුම් කර සිටියේය. ‘බනු කුසාආ’ නම ගෝතුය මූස්ලිම් නොවන්නන්ට සිටිය ද මූස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය ලෙස සිටියේය. එපමණක් නොව මූස්ලිම් නොවන අතෙකුන් ගෝතුයන් සමග ද නඩී මූහම්මද් තුමාණන් ගිවිසුම් කර ගෙන සිටියේය. ඇතැමුන් විග්‍රහ කරන්නාක් මෙන් ‘මූස්ලිම් නොවන සියලු දෙනා සමග මිතුත්ව පැවැත් වීම තහනම් හා ඔවුන් සියල්ල මූස්ලිම්වරුන්ගේ විරෝධීන්’ යන්නෙන් මෙම වාක්‍යයෙහි අදහස වන්නේ නම්, නඩී මූහම්මද් තුමාණන් මූස්ලිම් නොවන බොහෝ අය සමග කෙසේ සහඟවන ගිවිසුමිනි බැඳී සිටින්නට හැකි වූයේ ද? මෙම වාක්‍යය එම කාල වකවානුවේ දී මූස්ලිම්වරුන්ට විවිධාකාර හිංසාවන් කරමින් සිටිමක්කාවේ විසු ප්‍රතික්ෂේපකයින් පසුවීම් කොට පහළ වූ බව ඉහත සඳහන් කරුණු තුළින් පැහැදිලිවම සනාථ වන්නේය.

ලේඛනාව : 10

ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ජයග්‍රහණයට අල්ලාහ් අවස්ථාව
නොදෙන්නේය

යනුවෙන් කුරානයේ 4:141 වාක්‍යය සඳහන් කරයි

නිවැරදි අර්ථය හා එළුහය :

الَّذِينَ يَرْبِصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ
نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوْذُ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بِيَنْكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

“මධ්‍ය කවුරුන්ද යත් තුළිලාට (පරාජයක් අත් විය යුතු යැයි) බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින්නෙහුය. තුළිලාට අල්ලාහ්ගෙන් වූ ජයග්‍රහණයක් අත් වන්නේ නම්, “අපි තුළිලා සමඟ නොසිටියෙමු දැ”යි මධ්‍ය පවසති. ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට (ජයග්‍රහණයෙන්) තොටසක් අත් තුළේ නම්, “(මධ්‍ය ප්‍රතික්ෂේපකයින් අමතා) තුළිලා කෙරෙහි අපි අඩුබවා යාමට හැකිව තිබිය දීත් විශ්වාසිකයින්ගෙන් තුළිලාට අපි ආරක්ෂා නොකළෙමු දැ?”යි මධ්‍ය පවසති. එබැවින් තුළිලා අතර (මලුවුන්) තැගිවුවනු ලබන දිනයෙහි අල්ලාහ් තීන්දු ලබා දෙන්නේය. විශ්වාසිකයින්ට එරෙහිව (කටයුතු කිරීමට) ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට අල්ලාහ් මගක් සලසන්නේම නැත.” (අල් කුරාන් 4:141)

මෙම අල් කුරාන් වැකිය පහළ වී ඇත්තේ ආත්ම වංචිකයින්ගේ වංචික දේශගෙය්හි ක්‍රියා කළාපයන් පදනම් කරගනිමින් මධ්‍යන්ට කරන

ලද පිළිතුරක් වශයෙන් බව පෙර පසු වැකි සමග කියවීමෙන් වැටහෙනු ඇත. ආත්ම වංචනිකයින් යනු මූස්ලිම්වරුන් යැයි රගපාමින් කටයුතු කළද ඇතුලාන්තයෙන් මූස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව කුට උපායන්හි යෙදෙන පිරිසකි.

එනම්, යම් යුද්ධයකදී මූස්ලිම්වරුන් ජය ලැබුවේ නම් ආත්ම වංචනිකයින් මූස්ලිම්වරුන් වෙත පැමිණ ‘යුද්ධය අවස්ථාවේද අපි ඔබලාට සහය දක්වමින් ඔබලා සමග සිටියෙමු’ යැයි පවසනි. එහෙත් අනෙක් පිරිස ජය ලැබුවේ නම් ‘අපි තිසා ඔබලා ජය ලබා ඇත. අපි මූස්ලිම්වරුන් සමග සිට ඔවුන්ගේ පරාජයට කාරණා වන පරිදි ඔවුන් අධේරයමත් කරමින් ඔවුන්ට කෙනෙහිලිකම කරමින් සිටියෝය’ යැයි පවසනි. මෙම වැකිය ඔවුන්ගේ ඩුද ලෙංකික වාසි බලාපොරොත්තුවෙන් හා මූස්ලිම්වරුන් තීතතින්ම පරාජය විය යුතුයි යන ඔවුන්ගේ බලාපොරොත්තුවට පිළිතුරක් වශයෙන් පහළ වූ අල් කුරාන් වැකියක් බව මතාව පැහැදිලි වේ.

ලේඛනාව : 11

කපන්න කොටන්න ඉස්ලාමය උගෙන්වයි

“අල්ලාභ් දෙවියන්ට හා මූහම්මද්ට විරැද්ධව සටන් කරන්නන්හුවන්ට හා ඩුම්යේ කළහකාරීන්ට දිය යුතු දැඩිවම් වන්නේ මරණය කුරුසයයේ ගැසීම හෝ අත් හා පාද විරැද්ධ පැති වලින් කපා දැමීම හෝ පිටුවහල් කිරීම වේ මේ ඔවුන් ලෙළුකයේ දී බෙඟ නින්දාව වේ. එලොවේද ඔවුන්ට දරුණු දැඩිවම් හිමිය” යනුවෙන් කුරානයේ ۵:۳۳ වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ يُصَابُوا
أَوْ تُفْطَعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجَلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ حِرْزٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“අල්ලාභ්(ගේ සම්ප ගැන්තන්) හා තම රජුල්වරයා සමග සටන් විදින්නන් හා මේන්තලයෙහි කළහකම් කිරීමට වෙර දරන්නන්ගේ ප්‍රතිච්චාකය වන්නේම ඔවුන්ට සාතනය කරනු ලැබීම හෝ කුරුසයයේ (තබා ඇශ්‍රේ) ගසනු ලැබීම හෝ තම දැන් සහ පාද (එකිනෙකට) විරැද්ධ පැති වලින් කපා දමනු ලැබීම හෝ (මහු ජ්‍යෙන් වන) ඩුම්යේන් පිටුවහල් කරනු ලැබීමය. මෙය ඔවුන්ට මෙලොවෙහි වූ නින්දාවකි. තවද ඔවුන්ට මතු ලොවෙහි මහන් වූ දැඩිවමක් ද ඇතේ. ” (අල් කුරාන් ۵:۳۳)

අල් කුරුආන් වාක්‍යයක නිසි අර්ථය දැන ගැනීමට නම්, එය පහළ වූ සන්දර්භය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම ඉතා වැදගත්ය. මෙම වාක්‍යයේ සන්දර්භය තම්,

ලරෝසිනා ගෝත්‍රිකයින්ගෙන් සමහරු මදිනාවට පැමිණි කල්හි ඔවුන්ට එහි කාලගුණය මිරෝත්තු නොවී ඔවුහු අසනීප තත්ත්වයට පත් වූහ. එවිට නබා මූහම්මද් ක්‍රමාණන් දන් දීමට නියමිතව තිබූ ඇතැම් ඔවුවන් පෙන්වා ඒ වෙත ඔවුන්ට යවා එම ඔවුවන්ගේ කිරී වලින් හා උන්ගේ ගිරියෙන් පිට වත සුජ්‍යය මගින් ඔවුන්ගේ අසනීපයට එක්තරා ප්‍රතිකාරයක් කරන ලෙස අණ කළේය. ඔවුන් එසේ කළ කල්හි ඔවුන්ට සුවය ලැබේනු. පසුව ඔවුන් ඉස්ලාමයෙන් බැහැර වී එම ඔවු එමෙරිට ද සාතනය කර එම ඔවුවන්ට ද පැහැර ගෙන හියෝය. එවිට නබා මූහම්මද් ක්‍රමාණන් ඔවුන්ට ලුහුබදේ ගොස් ඔවුන්ට අල්ලා ගැනීමට පිරිසක් යැවිවෙය. ඔවුන් කළ අපරාධයට දඩුවමක් ලෙස අල්ලාහ් මෙම වාක්‍යය පහළ කළේය. තවද මෙම වාක්‍යයේ සඳහන් දඩුවම් දෙනු ලැබුවේ අන් අයට එමගින් අවවාදයක් කරනු පිණිස හා එම අපරාධයේ දරුණුකම පැහැදිලි කිරීම පිණිසය.

මෙය සැබැවින්ම අධිකරණ ක්‍රියාවලියට අදාළ වාක්‍යයකි. මෙය කිහිදු ජ්‍යෙහාද් ප්‍රාජේදයකට අදාළ නොවුවක් බව පැහැදිලිවම පෙනෙන්නට ඇතේ. ‘අල්ලාහ්(ගේ සම්ප ගැන්තන්) හා තම රසුල්වරයා සමග සටන් වදින්නන්’ යන්නෙහි අදහස නම් ජනතාව ඉතා අසිරු තත්ත්වයකට පත්කරවීමින් සන්නද්ධ මංපැහැරීම, සත්‍යයට එරෙහි වීම හා කැරලි ගැසීම යන්නය. මේ සියල්ල තුස්තවාදී ක්‍රියාවක් බව සියල්ලන්ම පිළිගත් සත්‍යයකි. මෙයින් සිදුවන්නේ ජනයාට සාමයෙන් හා සැනැසීමෙන් ජ්වත් වීමට ඇති සමාජ පරිසරය විනාශ කිරීමක්ය. “මිහිතලයේ කළහකම් කිරීමට වෙර දරන්නන්” යනු තුස්තවාදී ක්‍රියාවන්හි නියැලෙන්නන්, තුතන හාජා යෙදුම අනුව පාතාල ක්‍රියාකාරකම් කරන්නන් හා සන්නද්ධ මං පහරන්නන් වැනි අයයි.

මෙම වූදිතයන් විසින් සෞරකම, පහරදීම හා සාතන වැනි දැ සිදු විය හැක. අල් කුරුආන් වාක්‍යය දඩුවම සඳහන් කරන්නට පෙර වෝද්නා ඉදිරිපත් කොට තිබීම හේතුවෙන් අර්ථය අවබෝධ කර ගැනීම පහසු වී ඇතේ. දඩුවම් විකල්ප භතරක් ඉදිරිපත් කොට ඇති අතර වූදිතයා සිදු කරන අපරාධයේ බරපතලකම අනුව දඩුවම තීන්දු කරනු ලැබේ. මෙම වාක්‍යයේ සන්දර්භය නිවැරදිව අවබෝධ කරගත් විට ඉස්ලාමිය නීතියේ

අැති මානවවාදීත්වය සහතික වශයෙන්ම අවබෝධ වනු ඇත.

මිනිස් සාතන වැනි සාපරායි ක්‍රියාවන් හා ඒවායෙහි දැඩුවම් මෙම වාක්‍යයේ සඳහන් කරන්නට පෙර මිනිස් සාතන සිදු කළ හැකි සීමා මායිම් 32 වැනි වාක්‍යයන් විග්‍රහ කොට ඇත.

“කවරෙකු (සම ප්‍රතිදිවමක් වශයෙන්) ආත්මය(ක් සාතනය කිරීම)කට මිස හෝ මිහිතලයෙහි (අැති වන) කළහකාරකම(ක් වැළැක්වීම)කට මිස (අයුදුක්ති සහගතව කවක්) ආත්මාවක් සාතනය කරන්නේ ද ඔහු මිනිසුන් සියල්ල සාතනය කළ කෙනෙකු මෙන් වන්නේය” යනුවෙන් ද ‘කවරෙකු එය(ආත්මාව සාතනය නොකර) ජ්වන් කරවන්නේ ද ඔහු මිනිසුන් සියල්ල (ආරක්ෂා කර) ජ්වන් කරවන්නෙකු මෙන් වන්නේය.” (අල් කුරුආන් 5:32)

මිනි මැරිමේ හා මිහිතලය මත දුෂ්චරකම් පැශීරවීම තුස්තවාදී, පාතාල ක්‍රියාකාරකම් හා සන්නද්ධ මංපැහැරීම වැනි ක්‍රියාවන්ට නිසි අධිකරණය පරික්ෂණයකින් පසුව ලබා දෙන්නා වූ තීන්දුවක් මත මරණ දැඩුවම ලබා දිය හැකි බව මෙයින් පැහැදිලි වේ. මිනිස් ජ්විතයක් නිකරුණේ මරා දැමීම මුළුමහත් මිනිස් පරපුරම මරා දැමීම හා සමානවන බවද එලෙසම මිනිස් ජ්විතයක් බෙරා ගැනීම මුළු මහත් මිනිස් පරපුරම බෙරාගත්තා හා සමානවන බවද මෙමගින් ඉස්ලාමය තහවුරු කරයි.

මෙම වාක්‍යයේ සඳහන් සාපරායි ක්‍රියාවන්හි තියැලිනු අපරාධකරුවන්ට තමන්ව ප්‍රතිශේෂාධනය කර ගෙන ප්‍රතරුත්ථාපනය වී තැවත වරක් යහ මිනිසෙකු ලෙස ජ්වන් වීමේ අයිතිය ද 34 වැනි වාක්‍යය මගින් සහතික කොට ඇත.

"(නමුත්) ඔවුන් කෙරෙහි තුළිලා (දූෂ්චරිතය සඳහා) හක්තිය දැරීමට පෙර පශ්චාත්තාපය කළ අය මිස. එවිට අල්ලාහ් අති ක්ෂේමයිලිය පරම කරුණෙහරිත යැයි තුළිලා දැන ගනිවු!" (අල් කුර්ජාන් 5:34)

එහි සඳහන් පරිදි තමා විසින් කරන ලද සාපරාධී ක්‍රියා පිළිගෙන ජ්වා පිළිබඳව පශ්චාත්තාපයට පත් වී නැවත වරක් එවැනි තත්ත්වයකට පත් නොවී යහ මිනිසේකු ලෙස ජ්වත්වීමට අධිෂ්ථානයිලිව කටයුතු කරන්නට එකඟ වන්නන්ට මෙම වාක්‍යයෙහි සඳහන් දූෂ්චරිතය අදාළ නොවන්නේය.

1. මෙයින් අදහස් වන්නේ දූෂ්චරිත ලැබීමට තියමිත වූවන්ගේ එම දූෂ්චරිතය සඳහා බලධාරීන් ඔවුන්ට අත්පත් කර ගැනීමට පෙර ඔවුන් අල්ලාහ් වෙත පශ්චාත්තාප වූයේ නම් ඔවුන්ට අධ්‍යාත්මික වශයෙන් සමාව දෙනු ලැබේ යන්නයි. නමුත් ඔවුන් කළ එම අපරාධයට අයත් අනිවාර්යය වූ වන්දී මුදල ඔවුන් අපරාධයට ලක් වූවන්ට ගෙවිය යුතුය. නමුත් ඔවුන්ට බලධාරීන් අත්පත් කර ගත්තේ නම් එවිට ඔවුන්ට අයත් දූෂ්චරිතය සඳහා සමාව දෙනු නොලැබේ. එසේම කෙනෙකු තවත් කෙනෙකුගේ මුදල් ද පැහැරගෙන මුහුව සාතනය කළේ නම් එම සාතනය කළ තැනැත්තාට පෙර ආයතයේ සඳහන් අයුරින් අදාළ දූෂ්චරිතය දෙනු ලැබේ. කෙසේ නමුත් මෙවන් නීතියක් ක්‍රියාත්මක කළ හැක්කේ ඉස්ලාමිය රාජ්‍යය පරිපාලනයක් ඇති රටක පමණි. මෙම නීතිය හැදැරීම සඳහා ඉස්ලාමිය නීති ගුන්ප වෙත යොමුවීම ඉතා වැදගත් වේ.

ලේඛනාව : 12

හුම්ලා පුදෙවිවන් හා කිතුනුවන් සම්ප මිතුයින් ලෙස නොගනිවූ
යනුවෙන් කුරානයේ ۵:۵۱ හා ۵:۵۷ වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا الْهُجُودَ وَالنَّصَارَىٰ أُولَئِكُمْ بَعْضُهُمْ أُولَئِكُمْ بَعْضٌ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“විශ්වාස කළවුනි। තුළිලා පුදෙවිවන් හා කිතුනුවන් සම්ප මිතුයින් ලෙස නොගනිවූ. ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙකු ඇතැමෙකුගේ මිතුයින්ය. තවද තුළිලා අතුරින් කවරෙකු ඔවුන්ව මිතුයින් කර ගන්නේ ද එවිට සැබැවීන්ම ඔහු ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු වන්නේය. සැබැවීන්ම අපරාධකාර පිරිසට අල්ලාහ් යහමග පෙන්වන්නේ නැතු.” (අල් කුරුජාන් ۵:۵۱)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا آلَّذِينَ آتَيْتُمُوهُمْ هُزُوا وَلَعِبَا مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أُولَئِكَ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

“විශ්වාස කළවුනි। තුළිලාට පෙර ධර්ම ප්‍රස්තකය දෙනු ලැබුවන් අතුරින් තුළිලාගේ දහම සරදමක් ලෙස හා කෙකිදෙළක් ලෙස ගත් අයව ද ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව ද මිතුයින් ලෙස තුළිලා නොගනිවූ. තවද තුළිලා විශ්වාසිකයින්ව සිරින්නෙහු නම් අල්ලාහ්ට බිඟ හක්තිමත් වවු.” (අල් කුරුජාන් ۵:۵۷)

මුස්ලිම්වරුන් තමන් සමග මදිනාවේ විසු යුදෙවිවන් සමග ගිවිසුම් කර ගෙන සිටියෝය. නමුත් යුදෙවිවන් එම ගිවිසුම කඩ කරමින් සිටියෝය. කෙතරම් යුරටද යත් ‘ඇහ්සාවි’ නම් යුද අවස්ථාවේ මක්කාවේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් මදිනාවට පහර දීමට එලැයුණු විට මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු මදිනාවේ වෙසෙන යුදෙවිවන් සතුරන් සමග එක් වී මුස්ලිම්වරුන්ට දෙශීකම් කරන්නට වූහ. යුදෙවිවන් නඩි ර්සා තොහොත් රේෂු ක්‍රමාට සහ එතුමාගේ මැණියන් වන මරියම් ක්‍රමියට අපුනු වෙශ්දනා එල්ල කරමින්, බැණ වදිමින් හා එතුමාට ගාප කරමින් සිටියෝය. අල් කුරානය මොවුන් එල්ල කළ වෙශ්දනාවන් බිඳ දාමා නඩි ර්සා ක්‍රමාණන්ගේ හා එතුමාණන්ගේ මැණියන්ගේ පිවිතුරුහාවය ගෙන හැර පෙන්වා ඇත. එනමුත් කිතුනුවන් ඉස්ලාමය පිළිගෙන මුස්ලිම්වරුන්ට සහය දීම වෙනුවට මක්කාවේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා තම නඩිවරයා වන ර්සා ක්‍රමාණන්ට හා ඔහුගේ මැණියන්ට බැණ වදින යුදෙවිවන් සමග එක් වී මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහි වන්නට වූහ. යුදෙවිවන්, කිතුනුවන් හා එම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට සම්ප මිතුදින් ලෙස තොගන්නා මෙන් මුස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාහ් විධානය කොට ඇත්තේ මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහි වීමෙහි මෙම ක්‍රියා පක්ෂයම එකා අනෙකාට උදවිකරුවන්ට සිටි හෙයින්ය. මන්දයන් මුස්ලිම්වරුන් එම අවස්ථාවේ දී ගෙවුන්ව තම සම්ප මිතුදින් ලෙස පත් කර සිටියා නම් මුස්ලිම්වරුන්ට මොවුන්ගෙන් හයානක පිඩාවන් හා ආපදාවන් ඇති වී තිබෙන්නට ප්‍රාථමික.

බේරුතාව : 13

ත්‍රිස් හියා සිදු කරන්නයි ඉස්ලාමය උගන්වය

“අවිශ්වාස කරන්නවුන්ගේ හදවත් මා ත්‍රිස් කරමි. ඔබ ඔවුන් ගේ බෙලි හා ඇගිලි තුවූ සියල්ල කපා දමන්න.” යහුවෙන් කුරානයේ 8:12 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

إِذْ يُوحى رَبُّكَ إِلَيْ الْمَلَائِكَةِ أَيِّ مَعْكُمْ فَتَبَّأْتُوا النَّذِينَ آمَنُوا سَالْقِيٰ فِي قُلُوبِ الظَّاهِرِ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

“මා තුළිලා සමගය. එබැවින් විශ්වාස කළවුන්ව ස්ථාවර කරවු. (හරැඩීව සිටි) ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ හදවත් තුළ මා ඩිය උපදවන්නෙමි. එබැවින් (මධුන්ගේ) බෙලි වලට ඉහළින් තුළිලා පහර දෙවු. කවද සැම ඇගිලි තුඩක්ම ඔවුන්ගෙන් තුළිලා ගසා දමවු” යැයි තුළිගේ පරමාධිපති මලක්වරුන්ට වහි (දේව පණ්ඩිචිය) පහල කළ අවස්ථාව (නඩ්වරය, සිහිපත් කරවු). (අල් කුරාන් 8:12)

මෙම පායය විග්‍රහ කිරීමට පෙර එය කවුරුන් පිළිබඳව පහළ වූයේද, පහළ වූ කාල වකවානුව හා එහි පසුවීම පිළිබඳ අධ්‍යයනය කර බැලිම සුදුසුය.

මෙය බලනීනව සිටි මුස්ලිම් සේනාව දෙරෘයමත් කිරීම පිණ්ස මලක්වරුන් (සුරදුතයින්) ආමන්තුණය කරමින් පහළ කළා වූ විධානයක්

මිස මුස්ලිම්වරුන්ට මෙලස කියා කරන මෙන් අණ කොට නොමැති බව මෙම වැකිය බැඳු සැනින් පැහැදිලි වේ.

මෙම පරිවිශේෂය තබා මුහම්මද් තුමාණන් මක්කාවේ සිට මදිනාවට දේශාන්තරණය කර වසර දෙකකට පසු පහළ විය. එම වසරේ ඉස්ලාමයේ මුල්ම යුද්ධය වන බද්‍ර යුද්ධය මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවාසී මිථ්‍ය දාශ්විකයින් අතර ඇති විය. මෙම පරිවිශේෂයේ ප්‍රධාන අංගය වන්නේ මෙම යුද්ධයේ ඇතැම් සිද්ධියින් විස්තර කිරීමයි. තවද මුස්ලිම්වරුන්ගේ ඇතැම් කියා කළාපයන්හි ඇති වූ අඩුපාඩු මෙයින් අවධාරණය කරයි. මුස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාහ්ගේ විශ්වාසයෙහි ස්ථිරව සිටීමට ද ඔහුට බිය හක්තිමත් වී ඔවුන් අතර එකමුතුව සිටීමට ද අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසුල්වරයාට අවනත වීමට ද අල්ලාහ් අණ කර ඇත. එසේ කරන්නන්ට යුද්ධයේදී ජය ලබා ගත හැක යනුවෙන් මෙම පරිවිශේෂය අවධාරණය කරයි.

මෙම බද්‍ර යුද්ධයට පසුවීම වූයේ යම් හේතුන් මත තබා මුහම්මද් තුමාණන් මක්කාවේ සිට මදිනාවට යැමව බල කරනු ලැබේමය. එමෙන්ම මක්කාවාසී මිථ්‍ය දාශ්විකයින්ගේ හිතුවක්කාරකම හේතුවෙන් අල්ලාහ්ගේ කේර්පයට ලක් වී ඔවුහු එම යුද්ධයෙන් පරාජයට පත් වූවෝය. මෙම යුද්ධයෙන් පසු මුස්ලිම්වරුන් අල්ලාහ් හා රසුල්වරයාට අවනත වී ඔවුන්ගේ කාර්යයන් කෙසේ ඉටු කළ යුතුද යන්න හා සතුරන් සමග කෙසේ කටයුතු කළ යුතු ද යන්න පවසන ලදී. තවද මෙම පරිවිශේෂයේ අවසානයෙහි එවකට මක්කාවේහි ඉස්ලාමය වැළද ගෙන සිටීන්නන්ට මදිනාවට දේශාන්තරණ කරන ලෙස ද අණ කරන ලදී.

බද්‍ර යුද්ධය

මෙම පරිවිශේෂයෙහි ප්‍රධාන අංගය වන්නේ බද්‍ර යුද්ධයයි. එබැවින් මෙම පරිවිශේෂයෙහි ඇතැම් වාක්‍යයන් වටහා ගැනීමට නම් මෙම යුද්ධයේ පසුවීම හා සිදුවීම දැන ගැනීම අනිවාරයය වන්නේය. එමනිසා මෙම යුද්ධය පිළිබඳව කෙටි විස්තරයක් මෙහි සඳහන් වේ.

වසර 13 ක් මක්කාවේ හිංසා පීඩාවන්ට ලක්වීමෙන් පසු තබා මුහම්මද් තුමාණන් හා ඔහුගේ සහායිවරුන් මදිනාවට දේශාන්තරණය කළේය. මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් ඔවුන්ට එරෙහිව නව කියාමාර්ගයක් ආරම්භ කළේය. පළමුව, ඔවුන් මදිනාවේ සිටි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට හා ආත්ම

ව්‍යවහාරිකයින්ගේ නායකයා වූ අඛණ්ඩලාභ් ඉඩිනු උබෙයිට මෙසේ ලිපියක් ලිවිවෝය. එනම් “නුඩිලා අපගේ සතුරා වන නැං මුහම්මද්ට වාසස්ථානය හා ආරක්ෂාව සලසා ඇත්තේය. එබැවින් නුඩිලා ඔහුව සාතනය කළ යුතුය. නැතහොත් ඔහුව මදිනාවෙන් පිටමං කළ යුතුය. එසේ නුඩිලා තොකලේ නම් සැබැවින්ම අපි අපගේ සේනාවක් රැගෙනවිත් නුඩිලා සමග යුද කර, නුඩිලාගේ පිරිමින්ව සාතනය කර, නුඩිලාගේ ස්ත්‍රීන්ට වහල්නාවයට ගන්නෙමු.” මේ අතරතුර ප්‍රතික්ෂේපකයින් මදිනාව අවට තවලම් කිහිපයක් එවිවෝය. ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන් මුස්ලිම්වරුන්ගේ සත්ව ගාල් කොල්ල කැවෝය. මෙවන් වූ අවස්ථාවක මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ ප්‍රධානියෙකු වූ අඩු සුර්යාන්ගේ නායකත්වයෙන් යුත් විශාල තවලමක් සිරියාවේ සිට මක්කාව දක්වා පැමිණෙමින් තිබුණි. එහි සම්පූර්ණයෙන් හාන්චි පැටවූ ඔවුන් දාහක් (1000) විය. එම තවලම ආරක්ෂා කිරීමට 40 දෙනෙකුගෙන් යුත් සහන්නද්ධ පිරිසක් සිටියෝය. මොවුන් සියල්ලෝම ඔවුනෙකුගේ ගෝන්තුයන්හි නායකයන් වූහ. මෙම තවලම මක්කාවට සේන්දු වුයේ නම් එමගින් මුස්ලිම්වරුන්ට ප්‍රහාර එල්ල කිරීමට දැවැන්ත බලයක් හිමි වනු ඇත. එමෙන්ම මෙම තවලම මුස්ලිම්වරුන් මදිනාවේ සිට ගොස් ආක්මණය කිරීමට පහසු ස්ථානයකින් ගමන් කරමින් සිටියෝය. එබැවින් නැං මුහම්මද් තුමාණන් ඔවුන්ව ආක්මණය කිරීමට සුදානම් වී සහාවිවරුන්ගෙන් පිරිසක් කැවුව මදිනාවෙන් පිට වී ගියේය. මුස්ලිම්වරුන්ගේ සේනාවහි සහාවිවරුන් 313 ක් ද ඔවුන් 70 ක් ද අශ්වයින් 2 ක් ද සහන්නාහ ක්‍රාබා වලින් යුත් අය 60 ක් ද වූහ.

මේ බව ආරංඩි වූ වහාම අඩු සුර්යාන් තමන්ගේ තවලම යා යුතුව තිබු සාමාන්‍ය මාර්ගය වෙනස් කර රතු මුහුදු වෙරළ තීරයෙන් ගමන් කළේය. තවද ඔවුන්ගේ තවලම ආරක්ෂා කිරීමට තවත් මක්කා ප්‍රතික්ෂේපක ප්‍රධානියෙකු වූ අඩු ජහ්ල්ගෙන් උදුව පතා පණිවිඩියක් යැවිවේය. මෙය ඇසු අඩු ජහ්ල් මෙය මුස්ලිම්වරුන්ට පහර දීමට කදිම අවස්ථාවක් යැයි සිතා යුද හටයින් 1000 ක් සමග පිට විය. බද්ධී පිටියේ මේ දෙපිරිස මුහුණට මුහුණලා සටන් වැදුණෙයිය. අල්ලාභ්ගේ උපකාරයෙන් මෙම මුස්ලිම්වරුන්ගේ කුඩා පිරිස ජයග්‍රහණය කළේය. මෙම යුද්ධයේදී අඩු ජහ්ල් ඇතුළුව මක්කා ප්‍රතික්ෂේපකයින් හැත්තැ දෙනෙකු සාතනයට ලක් වූ අතර තවත් හැත්තැ දෙනෙකු සිරහාරයට ගනු ලැබුවෝය. ඉතිරි සියල්ලෝම මක්කාවට පලා ගියේය.

ඉස්ලාමීය කොරයෙන් බැඳු කළ මූස්ලිම් නොවන්නන් කොටස් තුනකට වර්ග කළ හැක. පළමුවැනි කොටස නම් මූස්ලිම් රටවල්හි ඉස්ලාමීය රජය යටතේ වෙශයෙන්නන්ය. මොවුන් ‘දීම්මිවරුන්’ යැයි හඳුන්වනු ලැබේ. දෙවන කොටස මූස්ලිම් නොවන රාජ්‍යක පොදුවේ මූස්ලිම්වරුන් සමග සහඟ්වනයෙන් වෙශයෙන්නන්ය. මොවුන්ට ‘මුඛාහිද්වරුන්’ යැයි පවසනු ලැබේ. මෙම දෙපාරුත්‍රවය විෂයෙහි ඔවුන්ගේ ජීවිතයන්ට හෝ සම්පත් වලට කිසිදු ආපදාවක් ඇති වන අයුරින් හැසිරිම මූස්ලිම්වරුන්ට කහනමිය. එපමණක් නොව එය මහා පාපයක් ලෙස සලකනු ලැබේ. තෙවන කොටස නම් යම් රාජ්‍යකට විරුද්ධකම් පෙන්වමින් ඔවුනට එරහිව අපරාධීතව සටනට පෙළඹීන්නන්ය. මෙම වැකියෙන් මූස්ලිම් රාජ්‍යකට සටන් කරන මෙන් අල්ලාහ් විධානය කොට ඇත්තේ මෙම පිරිසට එරහිවය. මොවුන් ‘හර්වීවරුන්’ යැයි හඳුන්වනු ලැබේ.

බේරුනාව : 14

මරාගෙන මැරෙන්නයි ඉස්ලාමය උගෙන්වයි

“සටහෙදි අවශ්‍යවාස කරන්නන් හමු වූ විට ආපසු හැර තොච්න්න”
යනුවෙන් කුරානයේ 8:15-16 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

විශ්‍රාත හා නිවැරදි පරිවර්තනය:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا رَجْحِفًا فَلَا تُولُّهُمُ الْأَدْبَارَ

وَمَنْ يُولَّهُمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرُهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَرِّزًا إِلَى فِتَنٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَا أَوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِنِسَ الْمُصِيرِ

“විශ්‍රාත කළවුනි! ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් (පුද බිමෙහි) රෝක් වී පැමිණීම
නුමිලා මූණ ගැසුණු විට නුමිලා මුවුනට පසුපස හැරී පසුබට වී තොයවු.”
(අල් කුරාන් 8:15) “පුද වැදීමට (පුද උපතුමයක් වශයෙන් පෙරලා පහර
දීම සඳහා) පසුපසට පැමිණෙන්නෙකුව හෝ පිටුපස වී (පුද වැන තම)
කණ්ඩායමක් සමග එකතු වන්නෙකුව මිස එදින කවරකු ඔවුනට තම
පිටුපස ලා හැරී යන්නේ ද එවිට අල්ලාජ්ගෙන් වූ කේපය සමග ඔහු හැරී
එන්නේය. තවද ඔහුගේ ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය තිරයි. නැවත යොමු
වන ස්ථාන අතුරින් (එය) ඉතා නපුරුය.” (අල් කුරාන් 8:16)

මෙම වාක්‍යයේ සඳහන් වන්නේ සෙබලෙකු යුධ පිටියේ පිළිපැදිය
යුතු යුධ නීතින්ය. මෙහි ප්‍රතික්ෂේපකයින් ලෙස සඳහන් වී ඇත්තේ යම්
රාජ්‍යයකට එරෙහිව යුධ වදින්නා වූ හර්බි ප්‍රතික්ෂේපකයින් සම්බන්ධයෙන්
පමණි. හර්බි ප්‍රතික්ෂේපකයින් පිළිබඳ වැඩි විස්තර සඳහා මෙම ලිපියෙහි
8:12 වාක්‍යයට අයත් විශ්‍රාත කියවන්න.

බේඛාව : 15

දෙවියන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් සාතනය කරනොත් අල්ලාහ් උපකාර කරයි

“මුවන් මරන ලදුදේ ඔබ නොව අල්ලාහ් දෙවියන් විසිනි ඔබ දුවේලි සතුරාගේ අයේ වලට විසි කලා නොව අල්ලාහ් දෙවියන් එය කළහ. අල්ලාහ් දෙවියන්ගේ උද්‍යෝග වීම තුළින් ඔහු විශ්වාසවන්නයින් පරික්ෂාවට ලක් කරන්නේය” යනුවෙන් කුරානයේ 8:17 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَاتَلَهُمْ وَمَا رَمِيتُ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُّبْلِي الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بِلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“(යුද බිමේ දී) මුවන්ව තුළිලා සාතනය කළේ නැත. නමුත් මුවන්ව සාතනය කළේ අල්ලාහ්ය. (නඩ්වරය,) තුළි විසි කළ විට (ඇත්තෙන්ම) තුළි විසි කළේ නැත. නමුත් එය විසි කළේ අල්ලාහ්ය. (අල්ලාහ් එලෙස කළේ) එයින් විශ්වාසයකින්ව යහ පරික්ෂණයකින් පරික්ෂා කිරීම පිණ්සය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්ව ග්‍රාවකය සර්වයූය.” (අල් කුරාන් 8:17)

බද්ධ යුද්ධයේ දී තබා මුහම්මද් තුමාණන් වැළි හා ගල් කැට අහුරක් ගෙන සතුරන් දෙසට විසි කළේය. ඒවා යුද බිමේ සිටි සියලු සතුරන්ගේ දැස් තුළට යැමට අල්ලාහ් සැලසුවේය. පසුව එමගින් මුවන් අතර කළබලකාරී තත්ත්වයක් ඇති ව්‍යනෝය. තවද අල්ලාහ් මලක්වරු හෙවත් දේවදුතයින් මගින් සතුරන්ව සාතනය කරන ලදී. මෙම සිද්ධිය පසුබිම් කරගනිමින්

අල්ලාහ් විසින් වැළි විසිකළ බවත් ඔහු විසින්ම සතුරා විනාශ කළ බවත් සඳහන් වී ඇත.

එමෙන්ම යුද බිමේ සිටින හර්බි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට (එනම් යුධ පිටියේ සටන් විදින සතුරන්ට) ආයුධ බලය සහ සේනා බලය මැනවින් තිබියදී, කිසිදු පහසුකමක් නොවූ මූස්ලිම්වරුන්ට ජයග්‍රහණය අත්විය. මෙතුලින් මූස්ලිම්වරුන් සත්‍යය වටහාගෙන අල්ලාහ්ට කාතවේදී වේදැ'යි පරික්ෂා කිරීම මත් අදහස් වේ.

මෙම වාක්‍යය යුධ පිටියේ සිටින්නාවූ සෙබලුන් දිරි ගැන්වීම සඳහා පහල කරන ලද්දකි.

වේගුනාව : 16

ඉස්ලාමය පමණක් පිහිටිය යුතුයි

“ඉස්ලාමය හැර අනෙකුත් සියලුම ආගම් තුම්යෙන් විනාශ කොට අතුශා දමලු” “තවද (මූල් ලෙව පුරාම) අල්ලාභ්ගේ ඉස්ලාමයේ පමණක් ඉතිරිවන ලෙස අනෙකුත් සියලුම ආගම්, පිවන රටා, ඇදුනිල්, වාරිතු වාරිතු, සංස්කෘතීන්, සම්ප්‍රදායන් සහ නිතිරත් (FITNAH) තුම්යෙන් විනාශකොට අතුශා දමන තුරු (මූල් ලෙව පුරාම) සියලුම අන්තර්ගම්කඩින්ට විරැද්ධිව සටන් කරන්න. ඔවුන් තම ආගම් අනෙකුත් ඉස්ලාමය වැළඳුණ්නේ නම්, අල්ලාභ්ට ඔවුන් කරන්නා වූ සියල්ල පෙනෙන්නේය”. යහුවෙන් කුරානයේ 8:39 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ

“හීජෙනය තුරන්ට ගොස් දහම සම්ප්‍රදාණයෙන්ම අල්ලාභ්ට සතුවන තෙක් ඔවුන් සමග තුළිලා සටන් වැඩුව. ඔවුන් (හීජෙනයන්) වැළඳුණේ නම්, (ඔවුන් සමග තුළිලා සටන් නොවදිවු.) එවිට සැබැවින්ම අල්ලාභ් ඔවුන් කරමින් සිටි දැ පිළිබඳව සර්ව සුපරික්ෂාකාරිය.” (අල් කුරාන් 8:39)

මෙම වාක්‍යය පහළ කරනු ලැබුවේ නැං මුහම්මද් තුමාණන් අවුරුදු 13 ක් ම ප්‍රතික්ෂේපක මක්කාවාසි කුරෙයින් නායකයින්ගේ අති හයානක

හිජ්‍යා හා හිංසනය දරාගත නොහැකිව මදීනා නගරයට දේශාන්තරණය කිරීමෙන් පසු මෙම කුරෙයිෂ් නායකයින් විශාල හමුදාවක් සමග මදීනා නගරය ආක්‍රමණය කිරීමට පැමිණ මදීනා නගරය අසල ඇති බද්ධ නම් ස්ථානයේ සිදු වූ පළමු යුද ගැටුම පදනම් කරගෙනය. මෙම වාක්‍යයේ “ගිත්නා” යන අරාබි පදයට වේදනා ඉදිරිපත් කරන්නන් දී ඇති අර්ථ ලැයිස්තුව ඕනෑම අයෙකු මවිතයට පත් කරවන්නකි. මෙම බද්ධ යුද්ධය ඇති වන්නේ ආක්‍රමණකාරී කුරෙයිෂ් ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් කළ යුද මෙහෙයුම හේතුවෙනි. (බද්ධ යුද්ධය පිළිබඳව අල් කුරාන් 8:12 වාක්‍යයට අදාළ විග්‍රහය බලන්න) මෙම වාක්‍යයේ සඳහන් වන්නේ එම ආක්‍රමණකාරී කුරෙයිෂ් ප්‍රතික්ෂේපකයින් පිළිබඳය. මෙම වාක්‍යයෙහි අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට සටන් වදින මෙන් අණ කොට ඇත්තේ ඉහත සඳහන් පරිදි ඔවුන්ට නිදහසේ තම දහම ඇදහිමට බාධා හා හිංසා කරමින් සිටි එම මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව ඉස්ලාම් දහම ඇදහිමට හැකිවන තත්ත්වයක් උදාවන තුරු ප්‍රයත්නයක් දරණ මෙන්ය. මේ අනුව බැඳු කළ මෙම වාක්‍යය පොදුවේ සැම මුස්ලිම් නොවන්නෙකුම ආමන්තුණය නොවන්නක් බව කියවන ඔබට පහසුවෙන් වැටහෙනු නියතය.

වේෂ්‍යාච : 17

තුස්න ක්‍රියා කිරීමට ආයුධ රස්ක් කරනු

“මෙහෙත් විරෝධීව ඔබගේ උපරිම කක්ෂිය යොඳු අල්ලාහ් දෙවියන්ගේ සතුරන් හා ඔබගේ සතුරන්ගේ හදුවත් තුස්න කිරීම සඳහා ද එමෙන්ම ඔබ නොදැන්නා නමුත් අල්ලාහ් දෙවියන් දන්නා තවත් අය තුස්න කිරීමටද හැකි පමණ ආයුධ රස්ක් කරන්න” යනුවෙන් කුරානයේ 8:60 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

وَأَعْدُوا لَهُمْ مَا أَسْتَطَعْنُمْ مِنْ فُوَّةٍ وَمِنْ رِيَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوُّ اللَّهِ وَعَدُوُّكُمْ
وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُوهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ
إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

وَإِنْ جَنَحُوا لِلشَّرِّ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

“අල්ලාහ්ගේ සතුරාව ද තුළිලාගේ සතුරාව ද ඔවුන් හැර සෙසු අයව ද බිය ගැනීවිය හැකි අයුරින් තුළිලාට හැකි සන්නද්ධ බලයෙන් හා අශ්ව බලඅැණියෙන් ඔවුනට එරෙහිව සූදානම් කරවු. (සෙසු අය වන) ඔවුන්ව තුළිලා නොදන්නෙහුය. (නමුත්) අල්ලාහ් ඔවුන්ව දන්නෙය. තුළිලා කවර දෙයක් අල්ලාහ්ගේ මාරගයේ වියදම් කළ ද එ(හි වේතන)ය තුළිලාට මූල්‍යාණින්ම පිරිනමනු ලැබේ. තවද තුළිලා අසාධාරණයට ලක් කරනු නොලබන්නෙහුය. (නඩ්වරය,) ඔවුන් සමාදානය වෙත නැඹුරු වන්නේ

නම්, නුති ද ඒ වෙත නැඹුරු වවු. තවද අල්ලාහ් වෙත (සියලු) විශ්වාසය තබවු. සැබැවීන්ම ඔහු සර්ව ගාවකය සර්වඳය.” (අල් කුර්ආන් 8:60-61)

ලොවේ ඉස්ලාම් හිතිකාවක් සමාජගත කිරීම ලොවේ ප්‍රධාන පෙලේ ව්‍යුපාරයක් තිබේම අප කවුරුත් දන්නා සත්‍යයකි. මෙවන් ව්‍යාපරිකයින්ගේ ප්‍රධාන අලෙවී භාණ්ඩයක් වශයෙන් මෙම 8:60 වන අල් කුර්ආන් වැකිය නුගත් අයුරින් භාවිතා කිරීම අප නිතර දකින්නෙමු. නමුත් මෙම අල් කුර්ආන් වැකිය ගෙනහැර පෙන්වා දී ඇත්තේ රාජ්‍යකට එරෙහිව සටනක් ඇතිවීමට තිබෙන අවස්ථාවකදී සූදානම් වීමට කටයුතු කළ යුතු ආකාරය විනා සාමාන්‍ය ජීවිතයේදී භාවිත කළයුතු උපදෙස් තොවන බව අපට මනාව පැහැදිලි වනු ඇත. එහෙත් රේලග වැකිය දෙස පායක ඔබගේ අවධානය යොමු කළා නම් මෙවන් අයුරින් ඉස්ලාම් හිතිකාවක් ගෙඩිනැගීමට වෙරදැරුවන්ගේ බොලද උත්සහායේ අසමත් බව මනාව පැහැදිලි වනු ඇත. එනම් එසේ හිංසා අපරාධ කොට විරෝධීව කටයුතු කළවුන් හෝ වේවා සමාදානය වෙත නැඹුරු වූවා නම් ඔවුන් සමග කටයුතු කළයුතු අන්දම මින් වැටහෙනු ඇත.

ඉස්ලාමය සැම විටම සාමය හා සහඦීවනය ඉතා ප්‍රිය කරන්නක් හා එය ලොව පුරා පැතිරිය යුතු යැයි පතන්නක් බව ‘ඉස්ලාම්’ යන නාමයෙන්ම තහවුරු වන්නේය. මන්දයන් ‘ඉස්ලාම්’ යනු ‘සලාම්’ යන පදනෙන් බෙදී ආ එකකි. ‘සලාම්’ යනු ගාන්තිය, සාමය, සමාදානය යන අර්ථය ගෙන දෙන අතර අහයදායීහාවය, ආරක්ෂාව යන තවත් අර්ථයක් ද එයට ඇත. එබැවින් මූස්ලිම්වරයෙකු නම් තමන්ගෙන් අනෙකාට අහයදායීහාවය හා ගාන්තිය ඇති වන අයුරින් හැසිරිය යුතුය. “කටරෙකුගේ දිවෙන් හා දැනීන් (ඇතිවන හිංසාවෙන්) අන් අය ආරක්ෂා වන්නේද ඔහුමය සත්‍යය මූස්ලිම්වරය” යැයි නඩී මූහම්මද් තුමාණන් පවසා ඇත්තේය. කෙනෙකු තවත් පුද්ගලයෙකුව මූණගැසෙන අවස්ථාවේදී හෝ බොහෝ අවස්ථාවන් වලදී එකා අනෙකාට ‘සලාම්’ හෙවත් ‘අස්සලාමු අලෙසිකුම්’ (නුම්ලා කෙරෙහි ගාන්තිය, සමාදානය හා අහයදායී තත්ත්වයක් ඇති වේවා!) යන්නෙන් පැතිය යුතුයි යැයි ඉස්ලාමයෙහි ආගමානුගත කර ඇත්තේ ද මෙනිසාය. තවද ”(නඩිවරය,) සමස්ත විශ්වයන්ට දායාලුවක් වශයෙන් මිස අපි නුඩුව (නඩිවරයෙකු ලෙස) තොල්වීවෙමු.” යැයි අල්ලාහ් අල් කුර්ආනයෙහි නඩී මූහම්මද් තුමාණන් අමතා පවසා ඇත. මුළු විශ්ව වැසියන් හට අල්ලාහ්ගේ

දයාලුහාවය හා කරුණාව ලැබිය යුතු යැයි ඉස්ලාමය පතන බව මෙම වාක්‍යය පැහැදිලි කරන්නේය.

මිතිසුත් අතර කිසිදු හේදයකින් තොරව සඳා පැවතිය යුතු සහළ්වනය උදෙසා ඉස්ලාමය නොයෙකුත් අන්දමින් ප්‍රයත්නය දරන්නක් බවට ඉතිහාසය සාක්ෂි දරන බව ඉතිහාසය අධ්‍යායනය කරන කිසිවෙකුටත් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැක. සහළ්වනය උදෙසා ඉස්ලාමය වෙර දරා ඇති අන්දම එතිහාසික බැල්මෙන් මදක් අප අවධානය ගොමු කිරීම උචිතය.

මුස්ලිම්වරුන් තම පාලනයන්, තම ගිවිසුම් හා තම කටයුතු පවත්වාගෙන යැමෙමිදී මුස්ලිම නොවන්නන්ගේ වස්තුත්, අධිතිවාසිකම්, ජ්විත, දේවස්ථාන හා ආගමික සහ සංස්කෘතික කටයුතු ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රමුඛත්වය දීම.

1. ‘නැර්රාන් වැසියන් හා ඔවුන් සමග සිටින්නන් අල්ලාහ්ගේ ආරක්ෂාවහි හා ඔහුගේ දුත්‍යාණන් වූ නඩි මුහම්මද්ගේ වගකීමෙහි සිටිති. ඔවුන්ගේ ජ්විත, දහම, ඉඩක්වම් ඇතුළු සියලු දේපල, මෙහි සිටින්නන් හා නොසිටින්නන්, ආගමික තැමුණුම් ස්ථාන යනාදින්, තවද ඔවුන්ගේ පවුල් උද්විත හා ඔවුන්ව පිළිපිදින්නන් යන සියලුන් කෙරෙහිම මෙහි ආරක්ෂාව හා වගකීම හිමි වේ. ඔවුන්ගේ අධිතිවාසිකමින් හෝ ඔවුන්ගේ දහමින් හෝ කිසිවක් වෙනස් කරනු නොලැබේ. තවද කිසිදු ප්‍රජකවරයෙකු හෝ පැවිද්දෙකු තමන්ගේ පද්ධියෙන් ඉටත් නොකෙරේ. නිත්‍යානුකූලව ඔවුන්ගේ දැක් යට ඇති විශාල හෝ කුඩා සැම දෙයක්ම ඔවුන් සතු දැය. ’යනුවෙන් නඩි මුහම්මද් තුමාණන් වෙත නැර්රාන් දේශගේ සිට පැමිණි කිතුනු නියෝජිත කණ්ඩායමක් සමග එතුමාණන් කර ගත් ගිවිසුමෙහි සඳහන් වී ඇත. (අප්‍රවා ගැනීම : දළාඉලුන් නුම්විවා)

2. (නඩි මුහම්මද් තුමාණන්ගෙන් පසු දෙවන කලීන හෙවත් පාලකය වූ උමර් තුමා විසින් රැඹියා ප්‍රශේවාසි කිතුනුවන් සමග කරන ලද ගිවිසුමක පහත අයුරින් සඳහන් වී ඇත.) ‘මෙය අල්ලාහ්ගේ ගැන්තා හා ඉස්ලාමිය පාලකයා වන උමර් බින් අල් කත්තාබ් තුමාණන් විසින් මුස්ලිම නොවන ජනයාට දෙනු ලබන ආරක්ෂාව පිළිබඳව වූ ප්‍රජාප්‍රතියයි. ඔවුන්ගේ ජ්විත, වස්තුත්, දෙවි මැදුරු, කුරුසියන් හා මුළු ප්‍රජාවම ආරක්ෂා කිරීමට සහතික වෙමි. ඔවුන්ගේ දෙවි මැදුරු බලෙන් අල්ලා ගැනීම, බිඳ හෙළිම හෝ හානි සිදු කිරීම නොකළ යුතුය. ඔවුන්ගේ කුරුසියන් හෝ ඔවුන් සතු කිසිවක්

කෙරෙහි අත නොතැබිය යුතුය. ඔවුන්ට තම දහම අත්හරින ලෙස බල කරනු නොලබන අතර ඔවුනට කිසිදු ආකාරයක හානියක් සිදු නොකළ යුතුය.’ (පුරා ගැනීම : අත් කාරිකුත් තබන්)

3. ඉතිහාසයේයින් දැනුවත්ව ඇති පරිදි ජේරුසලමහි පිහිටා ඇති ‘යාවිඟා විලාප ප්‍රකාරය’ යුදෙද් දහමේ අති පාරිගුද්ධ නැමුදුම් ස්ථාන අතුරින් එකකි. කළකට පෙර එම ස්ථානය සූන්බුන් වී ගල් කැබලි වලින් සම්පූර්ණයෙන්ම වැසි ගොස් තිබුණි. ඔවෝමාන් ඉස්ලාමීය පාලකයා වූ සුල්ඛාන් සුලෙයිමාන් මේ බව දැනගත් විගස ජේරුසලමේ ආණ්ඩුකාරවරයාට උපදෙස් දෙමින් ‘යාවිඟා විලාප ප්‍රකාරය’ පිහිටි ස්ථානය සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතිසංසස්කරණය කොට ගල් කැබලි ඉවත් කොට පිරිසිදු තත්ත්වයට පත් කර යුදෙවිවත්ට එම ස්ථානයට පිවිසීමට පහසුකම් සලසා දෙන ලෙස නියෝග කරන ලදී. (පුරා ගැනීම : තසාමුහුල් ගරබ මඟල් මුස්ලිමීන්)

මුස්ලිම් නොවන ජනයාට සමානාත්මකාව, යුක්තිය හා සාධාරණය හුක්ති විදිමට නිදහස ලබා දීම.

1. ‘ඉස්ලාමීය ජරීඳාව මුස්ලිම් නොවන ජනයාට වෘත්තීන්හි තියැලීමේ අවස්ථාවන් වසා දැමුවේ නැත. ඔවුන් ඉතා එලදායී උසස් වෘත්තීන්හි නියැලී සිරියහ. ඔවුන් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයන්හි මුදල් තුවමාරු කරන්නන්, ව්‍යාපාරිකයින්, රන් ආහරණ වෙළඳුන්, වෙළද්‍යවරුන් හා ඉඩම් හිමියන් ලෙස කටයුතු කළහ. ඉතාමත් එලදායී අයුරින් ඔවුන් සංවිධානය වී සිරියහ. සිරියාවෙහි බොහෝ මුදල් තුවමාරු කරන්නන් හා රන් ආහරණ වෙළඳුන් ලෙස සිරියේ යුදෙවිවත් වූ අතර බොහෝ වෙළද්‍යවරුන්, ලිපිකරුවන්, හා ලේඛකයින් ලෙස සිරියේ කිතුනුවන්ය. බැජ්චිඩිහි කලීනාවරයාගේ (ඉස්ලාමීය පාලකයාගේ) වෙළද්‍යවරයා ලෙස කටයුතු කමේ කිතුනුවන්ගේ නායකයා වූ අතර යුදෙවිවන්ගේ නායකයින් හා යුදෙද් ව්‍යාපාරිකයින් කලීනාවරයාගේ සේවකයින් ලෙස සිරියහ.’ (The Islamic Civilization in the Fourth CenturyZ-Mitz Adam / ZJews & CristiansZ-Ref Section)

2. දීමිම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට (එනම් ඉස්ලාමීය රාජ්‍යක ජීවත් වන මුස්ලිම් නොවන ජනයාට) ගාරීරික හානියෙන් ආරක්ෂා කිරීම පමණක් නොව ඔවුන්ට සියලුම ආකාරයේ වාචික අපහාසාත්මක කියාවන්ගෙන් ද ආරක්ෂා කිරීම ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයක වගකීම වේ. මුස්ලිම්වරුන්ට සමාන අයුරින් දීමිම්වරුන්

සම්බන්ධයෙන් ද සාධාරණ හේතුවකින් තොරව අපහාසාත්මක කිසිවක් ඔවුනට පැවැසීම සහමුලින්ම තහනමිය. (උපුතා ගැනීම : අල් ලුරුක්)

නඩි මූහම්මද් කුමාණන් හා අනෙකුත් මුස්ලිම්වරුන් මදිනාවෙහි තම මුස්ලිම නොවන අසල්වැසියන් සමග යහ අයුරින් හැසිරීම, ඔවුනට ත්‍යාග පිරිනැමීම හා ඔවුන්ගේ ත්‍යාගයන් පිළිගැනීම.

1. නඩි මූහම්මද් කුමාණන්ගේ අසල්වැසියා වූයේ යුදේවිවෙකුය. එසේ තිබියදීන් ”කවරෙකුගේ අසල්වැසියා තම හිංසා අපරාධවලින් ආරක්ෂාව තොලබන්නේද, ඔහු සත්‍ය විශ්වාසිකයෙකු තොවේ.” යැයි නඩි මූහම්මද් කුමාණන් අල්ලාහ් මත දිවුරා පවසා ඇත. (මූලාශ්‍රය : සහීපුල් බුහාරි)

2. සහාතිවරයෙකු වන ඉඩිනු අම්ර කුමාණන් වරක් ඔහුගේ පැවුල කුල කැමට එමවෙකු පිසා තිබු අවස්ථාවේ ”අපගේ අසල්වැසි යුදේවිවාට (මෙයින්) පිරිනැමුවේදැ”යි විමසුහ. ”නැත” යැයි පවුලේ උද්විය පිළිතරු දුන්හ. එවිට ”මුවුනට ද මෙයින් පිරිනමන්නා”යි ඔහු පැවැසිය. (මූලාශ්‍රය : අහ්මද්)

3. මුකවිකස් හා කිස්රා නමැති කිතුනු රජවරුන් වෙතින් පැමිණි ත්‍යාග යන් නඩි මූහම්මද් කුමාණන් සතුවින් පිළිගෙන ඇත. රජවරුන් පමණක් තොව මුස්ලිම තොවන සාමාන්‍ය ජනය වෙතින් පැමිණි ත්‍යාගයන් ද සතුවින් පිළිගෙන ඇත.

මුස්ලිම තොවන සහෝදරයෙකු අසනීප වී සිටින විට ඔවුන්ව සුවදුක් විමසීමට යැම හා ඔවුන්ගෙන් මරණයට පත් වූ අයගේ දේහයට ගොරව කිරීම.

1. නඩි මූහම්මද් කුමාණන් හට සේවය කරමින් සිටි යුදේවි ලමයෙකු අසනීප තත්ත්වයකට පත් වූ අවස්ථාවක එකුමාණන් ඔහුගේ සුව දුක් විමසීම සඳහා ගොස් ඇත. (මූලාශ්‍රය : සහීපුල් බුහාරි)

2. විටෙක අයෙකුගේ දේහයක් ගෙන යනු දුටු නඩි මූහම්මද් කුමාණන් නැගිට රීට ආචාර කළහ. ”එය යුදේවි ජාතිකයෙකුගේ දේහයක්” යැයි පවසනු ලැබූ කළ, එකුමාණන් ”එය මනුෂ්‍ය ආත්මයක් තොවේ දැ”යි විමසුහ. (මූලාශ්‍රය : සහීපුල් බුහාරි)

මුස්ලිම් නොවන පුද්ගලයින් සමග මුස්ලිම්වරුන් ගනුදෙනුවල යෙදීම හා මලුන්ගේ හැකියාවන් තුළින් ප්‍රයෝජන ගැනීම.

1. නැති මුහම්මද් තුමාණන් යුදෙව් ජාතිකයෙකුගෙන් ආහාර වර්ගයක් තෙයට ගෙන ඒ වෙනුවට තම යුද කටසම ඔහු අධියස උකසට තබා ඇත. (මූලාශ්‍රය : සහිතුල් බුහාරි) මෙය පමණක් නොව තවත් විවෙක නැති මුහම්මද් තුමාණන් තවත් යුදෙව්වෙකුගෙන් තෙයක් ගෙන සිටි අවස්ථාවක තෙය භරවා දීමේ දිනයට පෙරම එම යුදෙව්වා පැමිණ අපුතු ආකාරයකින් තම තෙය ඉල්ලා සිටිය ද එතුමාණන් යහ අයුරින් හැකි ඔහුගේ තෙය භරවා දුන්නේය.

2. අඩුල්ලාහ් බින් උරෝපිකින් නැමැත්තා අනු ආගමිකයෙකුව සිටියද නැති මුහම්මද් තුමාණන් ගමනක යෙදෙන විට ඔහුව තම මාර්ගෝපදේශකයෙකු ලෙස කුලියට ගත්ත. ඔහු ගමන් මාර්ගයන් පිළිබඳව නොද දැනුමැත්තෙකුව සිටියේය. (මූලාශ්‍රය : සහිතුල් බුහාරි)

ඉස්ලාමයෙහි සහළ්වනය සඳහා වූ වැදගත්කම හා ප්‍රමුඛත්වය පිළිබඳව ඉහත සඳහන් එතිහාසික සාධක තුළින් පැහැදිලි වන්නේය. එබැවින් මෙම යථාර්ථය අවබෝධ කරගෙන සමස්ත මුස්ලිම් ප්‍රජාව මුස්ලිම් නොවන සහෝදරයින් සමග නැති මුහම්මද් තුමාණන් කටයුතු කළ ආකාරය ආදර්ශයක් ලෙස ගෙන ජීවත් විම තුළින් හා මුස්ලිම් නොවන්නන් ඉහත සඳහන් කරුණු පැහැදිලිවම අවබෝධ කරගෙන මුස්ලිම්වරුන් සමග අනෙක්නා ලෙස කටයුතු කිරීම තුළින් ලොවෙහි සහළ්වනය ඉතාමත් ගක්තිමත් වනු ඇත.

ලේඛනාව : 18

ඉස්ලාමය තුස්තයට දිරිගෙන්වයි

“විශ්වාසිකයින්ට සටනට දිරිගෙන්වවු” යහුවෙන් කුරානයේ 8:65 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مَا تَتَيَّنَ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

“නඩ්වරයා විශ්වාසිකයින්ට සටනට දිරිගෙන්වවු. තුළුලා අතුරින් ඉවසිලිවන්ක විසි දෙනෙකු චේ නම් ඔවුනු දෙසීය දෙනෙකු අඩංගුවා යන්නොය. තුළුලා අතුරින් සිය දෙනෙකු චේ නම් ඔවුනු ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් අතුරින් දහසක් දෙනා අඩංගුවා යන්නොය. සේකුව (ප්‍රතික්ෂේපක) ඔවුන් වැටහිමක් නැති පිරිසක් බැවිති.” (අල් කුරෘජාන් 8:65)

මෙම වාක්‍යය ‘බද්ධී’ සටන සිදු වීමෙන් පසුව නඩ් මූහ්මිමද් තුමාණන්ට පහළ වුවකි. මෙම වාක්‍යය පමණක් නොව මෙම මූල පරිවිෂේෂයෙහිම බද්ධී’ සටන අවස්ථාවේ දී සිදු වූ සිදුවීම් පිළිබඳව හා ඒවායෙහි බාර්මික නීතින් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. මූස්ලිම්වරුන් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ අපරාධයට ලක්ව තමන්ගේ මාතා තුමිය වන මක්කාවෙන් පිටුවහල් කරනු ලැබුවෙයි. තවද මදිනා නගරයට දේශාත්තරණය කළ ඇතැම් මූස්ලිම්වරුන්ගේ සම්ප යුතින්ට ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් විසින් මක්කාවෙහි රඳවා තබා ගත්තෙයි. ‘බද්ධී’ සටන සිදු වූයේ මෙවන් තත්ත්වයක් මූල්කර ගෙනය. එවිට ප්‍රතික්ෂේපකයින්ගේ

සේනාව සමග සපයා බැඳු කළ මුස්ලිම්වරුන්ගේ සේනාව සංඛ්‍යාවෙන් හා සන්නද්ධ බලයෙන් ඉතා බලපින හා අපොහොසත් තත්ත්වයක සිටියෝය. එබැවින් තමන්ට සිදු වූ අපරාධ වලට ප්‍රතිප්‍රභාරයක් වශයෙන් කරන මෙම සටනින් මුස්ලිම්වරුන් පසුබට නොවිය යුතු හෙයින් මොවුන්ව දිරිගන්වනු පිණිස ‘නුම්ලාගේ සංඛ්‍යාවේ අපොහොසත්කම දෙස නොබලවු. තම අරමුණ දෙස පමණක් බලවු. නුම්ලා ස්වල්ප දෙනෙක වුවද අධික පිරිසක් අඩ්ඩවා ජයග්‍රහණය කරන්නෙහුය.’ යනුවෙන් පවසනු ලැබේ ඇත. දැන් අප අවධානය යොමු කළ යුතු කරුණ නම් ”මුස්ලිම්වරුන් අන්‍ය ආගමිකයින් අතුරින් ක්‍රමන පිරිසට එරෙහිව ‘සටන් වැදිය යුතු’ යැයි දිරිගන්වනු ලැබුවේද?” යන්නයි. එනම් මුස්ලිම්වරුන්ට ‘සටන් වදින’ ලෙස දිරිගන්වනු ලැබුවේ තමන්ට නොනවතින රැලි මෙන් ප්‍රථමයෙන් ඉදිරිපත් වී ප්‍රභාර එල්ල කළ, තම ජ්‍රිත හා සම්පත් සුරා ගැනීමට තැන් කළ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව යන්නය. මෙම සටන මුස්ලිම්වරුන් විසින් ප්‍රථමයෙන් ඉදිරිපත් වී සිදු කරනු ලැබේ තිබෙන ආක්‍රමණයක් වන්නේ නම්, මෙය මදිනා නගරයට අස්ථින් පිහිටි ‘බද්රී’ නම් පිටියෙහි සිදු නොවී මක්කා නගරයට අස්ථින් පිහිටා ඇති ක්‍රමන හෝ පිටියක සිදුවන්නට තිබුණ. මෙවන් අවස්ථාවක දී තමන්ට අපරාධිතව හිංසා හා ප්‍රභාර එල්ල කළ පිරිසට එරෙහිව ප්‍රතිප්‍රභාරයක් ලෙස සටන් වැදිමට අවස්ථාවක් එල්ලී තිබිය දී පසුබට නොවී සටන් වැදිමට දිරිගැන්වීම අනිවාරයය කරුණක් නොවේ ද? සතුරන් විසින් අප රට් ප්‍රභාර එල්ල කරනු ලබන විට අපගේ මවිනිම ආරක්ෂා කරනු පිණිස රට් වැසියන් සතුරන්ට එරෙහිව සටනෙහි පිවිසීම කෙරෙහි දිරිගැන්වීම අපගේ යුතුකමක් නොවන්නේ ද? අපවාදයට ලක්විය යුතු කරුණ වනුයේ අන් අයට හිංසා අපරාධ කිරීම ද නැතහොත් අපරාධයට ලක් වුවන් ඒවාට එරෙහිව ප්‍රතිප්‍රභාර එල්ල කිරීම ද? යන්න සාමාන්‍යය දැනුමැත්තෙකට පවා වැශෙනෙන විෂයකි.

බේඛාව : 19

මුස්ලිම් නොවන්නන්ගේ වස්තුන් පැහැර ගෙනු

“මුස්ලිම්වරයන් විසින් මුස්ලිම් නොවන්නන්ගෙන් බලෙන් උදරාගනු ලබන වස්තුන් එය මුස්ලිම්වරයන් සතු වුවක්ය” යහුවෙන් කුරානයේ 8:69 හා 48:20 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

فَكُلُوا مِمَّا أَنْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

“එබැවින් තුෂිලා (පුද බිමේ දී සතුරන්ගෙන්) අත් පත් කර ගත් දැයින් පිවිතුරු අනුමත දී අනුහව කරවු. තවද තුෂිලා අල්ලාභ්ට බිය හක්තිමතක් වවු. ඇබැවින්ම අල්ලාභ් අති ක්ෂේමාඹිලිය මහා කරුණාහරිතය.”
(අල් කුරාන් 8:69)

وَعَدْ كُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُوهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هُنَّهُ - وَكَفَ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلَتَكُونُنَّ
إِيَّاهُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَهَدِيَكُمْ صِرْطًا مُّسْتَقِيمًا

“(පුද බිමේ දී සතුරන්ගෙන්) අත්පත් කරගත් වස්තුන් අධික වශයෙන් අල්ලාභ් තුෂිලාට ප්‍රතිඵා දී තිබුණි. තුෂිලා එවා ලබා ගන්නෙය. මෙය තුෂිලාට ඔහු ඉක්මන් කළේය. තවද විශ්වාසිකයින්ට සංඡාවක් වහු පිණිස ද ඔහු තුෂිලාට සාපු මග රැගෙන යනු පිණිස ද (තුෂිලාගේ සතුරු) ජනයින්ගේ දැන් තුෂිලා වෙතින් වළක්වාලිය. (අල් කුරාන් 48:20)

මෙම වාකුයෙහි 'ගනීමත්' යුද බේමේ දී සතුරන්ගෙන් අත්පත් වූ වස්තුන් පිළිබඳව සඳහන් වී ඇත. මෙයට 'බලෙන් උදුරාගනු ලබන වස්තුන්' යැයි අතැමුන් විසින් පරිවර්තනය කර තිබෙන අතර 'මුස්ලිම්වරුන් විසින් මුස්ලිම් නොවන්නන්ගෙන් බලෙන් උදුරාගනු ලබන වස්තුන් එය මුස්ලිම්වරුන් සතු වූවක්' යැයි ගෙන හැර පෙන්වා ඇත. ඇත්තෙන්ම මෙය ව්‍යාජ ප්‍රවාරයකි. මත්දයත් පළමුව මෙම වාකුය මුස්ලිම් නොවන සැම කෙනෙකු හා සම්බන්ධ වූවක් නොව මුස්ලිම්වරුන් සමග යුද විදින්නන් පමණක් හා සම්බන්ධ වූවකි. එනම් මුස්ලිම්වරුන් තමන් සමග සටනට පෙළඹීන්නන්ට එරහිව යුද වැද ජයග්‍රහණය කළේ නම් ඔවුන්ගෙන් අත්පත් වන වස්තුන් 'ගනීමත්' (හෙවත් යුද බේමේ දී සතුරන්ගෙන් අත්පත් වූ) වස්තුන් යැයි පැහැදිලි කොට ඇත. ඇතැමුන් පවසන්නාක් මෙන් 'ගනීමත්' යනු 'මුස්ලිම් නොවන ඕනෑම අයෙකුගෙන් උදුරාගනු ලැබූ හෝ පැහැරගනු ලැබූ වස්තුන්' යැයි විශ්‍රාන්තිම නිවැරදි වනවා නම් මුස්ලිම්වරුන්ට මදිනාවේ තමන්ගේ අසල්වැසියන් ලෙස වාසය කළ මුස්ලිම් නොවන්නන්ගේ වස්තුන් බලෙන් තමන් සතු කර ගන්නට තිබිණ. තමුන් ඔවුන් එසේ කටයුතු නොකිරීම 'ගනීමත්' යනු යුද බේමේ දී සතුරන්ව ජය ගැනීමෙන් අනතුරුව අත් කර ගත් වස්තුන් බවට පැහැදිලි සාධකයක් වී ඇත.

දෙවනුව 'ගනීමත්' යන පදයට 'බලෙන් පැහැර ගනු ලබන වස්තුන්' යැයි අර්ථකථනය කිරීම වැරදි බව කහවුරු වන්නේය. මත්දයත් අරාබි හාජාවෙහි 'ගොවිතැන්' හෝ ව්‍යාපාර වැනි මුදල් ඉපයීමේ අරමුණින් කරනු ලබන කිසිදු උත්සහයකින් තොරව අත් වන වස්තුන් වලට 'ගනුමුන්' යන පදය හාවිත වේ. 'ගනීමත්' යන පදය මෙම පදයෙන් බෙදී ආ එකති. යුද්ධයේ දී සතුරන්ව ජය ගැනීමෙන් අත් වන වස්තුන් ඉහත සඳහන් වස්තුන් ඉපයීමේ කිසිදු උත්සහයකින් තොරව අත් වන්නේය. එබැවින් මෙයට 'ගනීමත්' යන පදය හාවිත වේ. මෙම පදයට 'බලෙන් පැහැර ගනු ලබන වස්තුන්' යැයි විශ්‍රාන්තිම එම වචනය අනිසි ලෙස හාවිත කිරීමක් වේ. මත්දයත් 'වස්තුන් බලෙන් පැහැර ගැනීම' යනු නිත්‍යානුකූල නොවුවකි. යම් පිරිසක් මුස්ලිම්වරුන්ට විරැදුඩව යුද වැද මුස්ලිම්වරුන් සටනින් ජය ලැබූවේ නම් ඔවුන්ගේ වතු හා කුමුරු වැනි සම්පත් බලෙන් සතු කර ගැනීම හෝ එවා විනාශ කිරීම, ගොඩැඟිලි බිඳ දැමීම, තමන්ට අයිති නොවන අන් අයගේ වස්තුන් තමන්ගේ වස්තුන් මෙන් හාවිත කිරීම ඉස්ලාමීය නිතින් වලට සහමුලින්ම පටහැණි වූවකි. වරක් මුස්ලිම්වරුන්ගේ සේනාව එක් යුද්ධයක්

ජය ගත් අවස්ථාවේ එහිවන් කිහිපයක් අනිසි ලෙස අත් කර ගෙන ඒවා කපා උයන්නට ද වූහ. නම් මුහම්මද් තුමාණන් එතැනට සම්පාදන වූ විට එම සිද්ධිය දැක කෝපයට පත් වී මුවන් පිසම්න් සිටි හාර්ත පෙරලා දමා එම එහිවන් දහය වෙනුවට මහත් ඔවුවෙකු දී හානිය පියවුවේය.

‘ගනීමත්’ හෙවත් යුද බිමේ දී සතුරන්ගෙන් අත්පත් වූ වස්තුන් සතු කර ගැනීමේ නීතිය නම් යුද්ධයේ දී ජයගත් වස්තුන් සියල්ල රජය වෙත රස් කළ යුතුය. ඉන් පසුව එයින් පහෙන් කොටසක් රජයේ පොදු හාන්බාගාරයට සතු වේ. එම කොටස පොදු හාන්බාගාරයේ නීතියට අනුව මුස්ලිම්වරුන් හා මුස්ලිම් නොවන්නන් යන කිසිදු ජේදයකින් තොරව රට වැසියන් වෙනුවෙන් වියදම් කරනු ලැබේ. එම කාලයේ සෙබඳන්ට නියමිත වැටුප් නොතිබුණ හෙයින් එයින් ඉතිරි කොටස් හතර ඔවුනතර බෙදා දෙනු ලැබේ. ඇතැම් අවස්ථාවන් වල පොදු සුහසාධක කටයුතු සැලකිල්ලට ගෙන රජය විසින් ඉතිරි කොටස් හතරෙන් යම් ප්‍රමාණයක් රඳවා තබා ගත හැකිය.

මෙවා තුළින් කරුණු දෙකක් ඉතා පැහැදිලිවම දිස් වන්නේය.

i. පළමුවැන්න ‘ගනීමත්’ යනු සැම මුස්ලිම් නොවන්නන්ගේ වස්තුන් හෝ පැහැර ගන්නා ලද වස්තුන් හෝ නොවේ. එයට වෙනස්ව සතුරන්ට එරහිව සටන් කර ජය ගත් වස්තුන් යන්නය.

ii. දෙවැන්න මෙම ‘ගනීමත්’ වස්තුන් අතුරින් කුමන දැයක් කාගේ දැනට හසු වන්නේ ද ඔහුට එය සතු කර ගත නොහැකිය. එනමුත් එයට කෙනෙකු අයිතිකරු විය හැක්කේ නිත්‍යානුකූලවය.

කිසියම් රටක් තවත් රටක් සමග යුද වැදි ජය ලැබුවේ නම් ජය ලැබු රට පරාජන වූ රටෙන් අත් කර ගත් වස්තුන් තමන් සතු කර ගෙන එය බෙදා දීම හෝ හාවිත කිරීම වර්තමානයේ ද ලොවෙහි දක්නට ඇති කරුණකි. එනමුත් යුද්ධයෙහි ජය ගත් සේනාවක් තම සතුරු සේනාවේ වස්තුන් අත් කර ගැනීමට ඉස්ලාමයෙහි අනුමැතිය තිබුණ ද එය අත් කර ගැනීම අනිවාර්යය නොවන අතර එය පරාජයට පත් අයගේ අයිතිය යටතේම අත් හැර දැමිය හැකිය. යුදෙවිවරුන් සමග සිදු වූ ‘හයිබර්’ නම් යුද්ධය අවස්ථාවේ දී නම් මුහම්මද් තුමාණන් ‘ගනීමත්’ වස්තුන් විෂයෙහි ක්‍රියා කළේ එලෙසය.

ලොඛනාව : 20

පිළිම වන්දනාකරුවන්ට දුටු දුටු තහන කපා කොටා
සානනය කරනු

“තවද ගුද්ධ වූ මාස 4 පසු වූ පසු වූ වහාම, පිළිම වන්දනාකරුවන් සහ බහු දේවවාදෙන් දුටු දුටු තහන කපා කොටා සානනය කරන්න. එසේම ඔවුන්ට වටලා අල්ලාගෙන බිඳු දුමන්න. එසේම ඔවුන් යන එන තැන්වල මග රැක කිට කඩා පැන පහර දෙන්න. එවිට එම හිංසනයෙන් පීඩාවට පත්වී ඉවසාගනු නොහැකිව) ඔවුන් තම ආගම අනෙකර අල්ලාහ්ගේ ආගම (ශ්‍රීලාභය) වැළඳ ගන්නේ නම් එවැනි අයට තෝරා මුදා හරන්න. අල්ලාහ් සමාව දෙන්නාය, අල්ලාහ් මහා කාරුණිකයාය” යනුවෙන් කුරානයේ 9:15 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حِيثُ وَجَدُوتُهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ
وَاقْعُدوْا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَخُلُّوا سَيِّلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

“තහනම් මාසයන් ඉක්ම හිය පසු (නුඩිලා සමග යුද වැදි සිටින) ආදේශකයින්ට දුටු කැන කපා දමවු. ඔවුන්ට සිරහාරයට ගනිවු. ඔවුන්ට වටලවු. ඔවුන් සැගවෙන සැම තැනකම ඔවුන් වෙනුවෙන් සැගවී සිටිවු. ඔවුන් (ඔවුන්ගේ අපරාධයන්ගෙන් ද ප්‍රතික්ෂේපයෙන් ද) පසුතැවිලි වී වැළකී (විශ්වාස කර)

සලාතය ද පිළිපැද සකාන් ගෙවුවහොත් ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ මාරුගයෙහි අත හරිනු. සැබැවීන්ම අල්ලාහ් අති ක්ෂමාදිලිය හා අති කරුණාහරිතය.” (අල් කුරුආන් 9:5)

මෙම පායය අල් කුරුආන් 9 වැනි පරිච්ඡේදයට අදාළ වන බැවින් පළමුව එම පරිච්ඡේදය පිළිබඳ පොදු අදහසක් ලබා පසුව විශ්‍රාය දෙසට යොමු වෙමු.

මෙම පරිච්ඡේදය නාමයන් දෙකකින් හඳුන්වනු ලැබේ. පළමුව අත් තවිබා එනම් පශ්චාත්තාපය වේ. දෙවනුව අල් බරාආ එනම් නිදෙස් වීම වේ. පළමු නාමය වන අත් තවිබා යනුවෙන් සඳහන් වීමට හේතුව මූස්ලිම්වරුන්ගෙන් සිදු වූ අත්වරදීමකට ඔවුන් අල්ලාහ් ඉදිරියෙහි පශ්චාත්තාපය වී එය පිළිග නු ලැබූ සිදුවීම මෙම පරිච්ඡේදයෙහි සඳහන් වීම පාදක කරගෙනය. දෙවන නාමය වන අල් බරාආ යනුවෙන් සඳහන් වීමට හේතුව මෙම පරිච්ඡේදයෙහි ආරම්භයේම බරාආ (තිදොස් වීම) යන පදය සඳහන් වීම පාදක කරගෙනය. සියලු පරිච්ඡේදයන් ‘බිස්මිල්ලාහ්’ (අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් ආරම්භ කරමි) සමග ආරම්භ වී ඇත. නමුත් මෙම පරිච්ඡේදයෙහි මේ අයුරින් පහළ වී නොමැත. මන්දයන් මෙයට පෙර පරිච්ඡේදය වන අන්ගාල් සමග මෙය බොහෝ සමානාත්මකවන් තිබීම නිසා මෙය එහි පරිපූර්ණවයක් බවට පත් වූ හෙයිනි. එබැවින් මෙම පරිච්ඡේදයට ‘බිස්මිල්ලාහ්’ සඳහන් වී තැන්තේ එයට පෙර පරිච්ඡේදය හා සම්බන්ධකම පෙන්නුම් කිරීමටය.

මෙම පරිච්ඡේදය හිඹ්රී වර්ෂ 8 හා 10 අතර පහළ විය. මූස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතර ප්‍රූදෙයිනිය නම් ස්ථානයෙහි ගිවිසුමක් සිදු විය. පසුව මක්කාවාසී ප්‍රතික්ෂේපකයින් එම ගිවිසුම කඩ කළේය. පසුව කිසිදු යුද වැදීමකින් තොරව නඩා මුහම්මද් තුමාණන් මක්කා දේශය ජයග්‍රහණය කළේය. එයට පසුව ප්‍රූදෙයින් තැනැති මිටියාවතෙහි දී සතුරන්ව පරාජය කරනු ලැබේය. ඉන්පසු ඉස්ලාම් දහමේ සත්‍යය පණිවිච්‍ය මුළු අරාබි අර්ධද්වීපයෙහිම පිළිගැනීමට ලක් ව්‍යක් විය. ආරම්භයේ ප්‍රතික්ෂේපකයින් යටතේ සිටි ඇතුම් ගෝනිකයින් ඉස්ලාමය සත්‍යය යැයි දැන සිටි නමුත් එය වැලද ගැනීමට පසුබට වී සිටියෙයිය. නමුත් මෙම සිදුවීමෙන් පසුව ඔවුන් ඉක්මනින් මිදිනාවට ගොස් ඉස්ලාමය වැලද ගන්තොය. එහෙයින් අරාබිකරයේ බොහෝ ප්‍රදේශ ඉස්ලාමීය රාජ්‍යයන් බවට පත් විය. මෙම නව තත්ත්වය හා සම්බන්ධ කරුණු පිළිබඳව ද මෙහි සඳහන් වී ඇත.

ලොව බිජි වූ පළමු මිනිසා වූ නබී ආදම් තුමාණන් විසින් ඉදිකළ පළමු මස්තේය වන්නේ මක්කාවහි පිහිටි කාඛා තැමැති සමවතරසු ගෙධිනාගිල්ලය. එම සමයෙහි එම බල පුදේශය බහුදේවන්වය යන වැරදි මතයෙන් පාරිගුද්ධව පිහිටිය. පසුකලෙක මුස්ලිම්වරුන්ට නිංසා පිඩා කළවුන් ද ගිවිසුම් කඩ කළවුන් ද මෙහි වාසය කළුය. මක්කා දේශය මුස්ලිම්වරුන්ට අන්පත් විමෙන් පසු එවන් කළහකාරී උදවිය එහි වාසය කිරීමට අනුමැතිය නොවුවන් බවට පත් වූවෝය. ඔවුන්ගේ නොයෙක් කණ්ඩායම් සඳහා විවිධ කාල පරාසයන් දී මුවුන්ට එම කාලය තුළ ගම්බිම අතහැර පිමෙම විමට සිදු විය. එම පුදේශයේ ලොව ආරම්භයේ වූ ඒකමදේවන්වය යන පාරිගුද්ධාවයට බහුදේවන්වය යන වැරදි මතයෙන් තොර වූ තත්ත්වයක් නැවත පරිවර්තනය කිරීම සඳහා ආදේශකයින්ට එම හුමියට පිවිසීම තහනම් කරන ලදී. එහෙයින් මෙම රාජ්‍යය ඉස්ලාමයට හා මුස්ලිම්වරුන්ටම පමණක් සීමා වූ රාජයයක් බවට පත් විය. තවද මෙම නීතිය කාඛා නම් මස්තේය අවට පුදේශයට පමණක් සීමා වූ නීතියක් වන අතර පුරා මක්කා දේශය හෝ අන් මස්තේයන්ට හෝ වෙනත් ඉස්ලාමිය රාජ්‍යන්ට මෙය කිසිසේන් අදාළ නොවන්නකි.

ඉස්ලාමයේ වේගවත් වර්ධනය දුටු 'බයිසන්ටසින්' අධිරාජ්‍යයේ පාලකයා මදිනාව ආකුමණය කිරීමට විශාල සේනාවක් එක්රස් කළුය. මෙම ආකුමණයට එරෙහිව නබී මුහම්මද් තුමාණන් සූදානම් විය. මෙම යුද්ධය තබුක් යනුවෙන් හැදින්වේ. මෙම පරිවිශේෂයෙහි මෙම යුද්ධය පිළිබඳව නොයෙක් විෂයන් සඳහන් වී ඇත. මදිනාව වටා ජ්වන් වූ ආන්ම වංචනිකයන් ඉස්ලාමයේ වර්ධනය බිඳ හෙළිම සඳහා දුෂ්ච ක්‍රියාවන්හි නියැල්වෙයි. මෙම පරිවිශේෂයේ ඔවුන්ගේ නරක සංකල්පයන් පිළිබඳව ද අනාවරණය වී ඇත. මුස්ලිම්වරුන් මුවන් සමග කෙසේ කටයුතු කළ යුතු ද යන්න මග පෙන්වා දී ඇත. මේ සියල්ල සමග අල්ලාභ්ගේ බිඟ හක්තිය හා මතු ලොව පිළිබඳව සිහිපත් කිරීම ද මෙහි අන්තර්ගත වී ඇත.

විස්තර කරනු ලැබූ කරුණු අනුව අල් කුරානයේ 9 වැනි පරිවිශේෂයේ 5 වැනි වාක්‍යය දෙස බලමු. ඒ පිළිබඳ විවේචනයකින්, අවලාදයකින් තොරව ජාතික මෙන්ම ජාත්‍යන්තර ඉස්ලාම් නීතිකා වෙබ් අඩවියක් හෝ අනෙකුත් ඉස්ලාම් විරෝධී ප්‍රවාරයක් දකින්නට නොමැති තරම් යැයි පැවසීම සත්‍යය වශයෙන්ම ජාතියෙක්තියක් නොවේ. ඉංග්‍රීසි බයිසින් ඇති වෙබ් අඩවි මෙම වාක්‍යය හඳුන්වා දී ඇත්තේ "අසිපතේ වාක්‍ය" ලෙසටය. ලොව වසනා ඔනැම පිළිම වන්දනාකරුවෙකු සාතනය කිරීමට මෙම වාක්‍යය මගින් විවෘත අවසරයක් හා අනුමැතියක් ලබා දී ඇති බව මුවන් වෝදනා කරති.

මෙමගින් විශේෂයෙන්ම මෙරට බොද්ධ ජනයාගේ සිත්සතන්හි පදනම් විරිති අතිසි බියක් හා පිළිකුලක් ඉස්ලාමය හා මූස්ලිම්වරුන් පිළිබඳව ඇති කිරීමට මෙම ටෙරය හා තෙත්තය වැඩිහිටි කාර්යයෙහි නියුලී සිටින්නන් සිදු කරමින් සිටිති. මෙම කපට් ව්‍යායාමය පරාජය කොට සත්‍ය කුමක් ද යන්න පැහැදිලි කිරීම අපගේ වගකීම බවට පත් ව ඇත. මෙම අපේක්ෂාව පදනම් කරගනිමින් එම වාක්‍යයට පසුවීම් වූ එතිහාසික සිදුවීම් මෙන්ම එම වාක්‍යයේ සන්දර්භයේ ඇති අනෙකුත් වාක්‍ය පිළිබඳ විශ්‍යයක් පහතින් ඉදිරිපත් කර ඇත්තෙමු.

මෙම අල් කුරුආන් වාක්‍යය වෝද්නාවක් ලෙස අප වෙත ඉදිරිපත් කොට ඇති ආකාරය හා නිවැරදි පරිවර්තනය අතර ඇති වෙනස් කම් හා විකාති කිරීම් ඉතා පැහැදිලිව ඕනෑම අයෙකුට ඉතා පහසුවෙන් අවබෝධ කර ගත හැකි වනු ඇතැයි විශ්වාස කරන්නෙමු. නිශ්චිත එතිහාසික සන්දර්භානුගත සිදුවීමක් පමණක් පදනම් කරගෙන පහළ වූ මෙම වාක්‍යයේ කරුණු සියලුම මූස්ලිම් තොවන්නන්ට එරෙහිව සැමදා සැම විට සැම තැන බලගැනීවිය යුතු අදහසක් හැටියට පූවා දක්වන්නට දරා ඇති බොලද උත්සාහය සත්‍යය වශයෙන්ම තම සිතේ ඇති මූස්ලිම් විරෝධය මනාව හෙළිදරුව් කරන්නකි. මෙම වාක්‍යයේ නිවැරදි අරථ දැක්වීම හා විශ්‍යය පහතින් ඉදිරිපත් කොට ඇත්තෙමු.

මෙම අල් කුරුආන් වාක්‍යය පහළ වීමට හේතු වූ එතිහාසික පසුවීම පළමුව තෙරුම් ගත් විට මෙම වාක්‍යයෙහි නිවැරදි අරථය අවබෝධ කර ගැනීම පහසු වනු ඇත.

එක දේවත්වය වෙත හා සාරධිම සඡිරි සමාජ ප්‍රතිසංස්කරණය උදෙසා නඩා මූහම්මද් ක්‍රමාණන් කළ ඇරුයුම මක්කා වාසී කුරෙයිෂ් ගේත්‍රිකයින්ගේ දැඩි විරෝධයට ලක් වූ අතර එතුමාගේ දේශනයන් පිළි ගත් දුබල, දිලිඹ බහුතරයකට අනෙකු විධ වද හිංසාවන්ට මුහුණ පැමට එම කාලවකවානුවේ දී සිදු විය.

මෙම තත්ත්වය තුළ වසර දහතුනක් වැනි දිර්ස කාලයක් මක්කා වැසියන්ගේ දැඩි තාචින පිඩිනයන්ට මුහුණ දෙමින් කටයුතු කිරීමෙන් අනතුරුව එතුමාට හා මූස්ලිම්වරුන්ට මක්කාව අතහැර මදිනා නගරයට දේශාන්තරණය කිරීමට පසුවීම සකස් වී තිබුණි. මදිනා නගරයට දේශාන්තරණය කිරීමෙන් පසුවන් මූස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව හමුදා මෙහෙයුම් කිහිපයක් දියන් කළහ. ‘බද්රී’, ‘ලභුද්’ හා ‘හන්දක්’ නමින් හැඳින්වෙන හමුදා ප්‍රහාරයන්

මෙයින් කිහිපයකි. නඩ මුහම්මද් තුමාණන් හා පිරිස මදිනා නගරයට දේශාන්තරණය කිරීමෙන් පසු භයවන වසරේ දී මක්කා නගරයට පැමිණ ‘උමිර්’ (මක්කා වේ මස්ක්ලු හරාම පල්ලිය ආස්ථිතව සිදු කරන ඉස්ලාමයේ එක් නැමුමක්) වතාවත් ඉටු කිරීමට කටයුතු කළ අවස්ථාවේ දී ඩුමෙද්ධියා නම් වූ ස්ථානයේ දී ඔවුන්ට වළක්වාලීමට මක්කාවේ ඉස්ලාම විරෝධීන් විසින් කටයුතු කරන ලදී. මෙතැන දී ඇති වූ අති පිබාකාරී තත්ත්වය මත මුස්ලිම්වරුන්ට ඉතා අවාසි සහගත බව පෙනෙන්නට තිබු සටන් විරාම ගිවිසුමක් අත්සන් කරන ලදී. එම ගිවිසුමද එයට වර්ෂ එකඟමාරක දී මක්කා වාසින් විසින් බිඳ දමන ලදී.

ඉහත සඳහන් ගිවිසුම අනුව මක්කාවාසි කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයින් හා මුස්ලිම්වරුන් අතර සටන් විරාමයක් සඳහා එකගතාවකට එළඹින ලදී. මේ අනුව කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයින් හා ඔවුන්ට සහය දක්වා ගිවිසුම ගත වී සිටි ඔවුන්ගේ පාක්ෂික ගෝත්‍රිකයින් සමග ද මුස්ලිම්වරුන් හා මුස්ලිම්වරුන්ගේ පාක්ෂික ගෝත්‍රිකයින් සටන් විරාම ගිවිසුමේ කොන්දේසි රැකිය යුතු විය. අනිත් අතින් මුස්ලිම්වරුන් සමග හා මුස්ලිම්වරුන්ගේ පාක්ෂික ගෝත්‍රිකයින් සමග සාම ගිවිසුම අත්සන් කොට තිබු මුස්ලිම් නොවන ගෝත්‍රිකයින් සමගද කුරෙයිෂ්වරුන් හා ඔවුන්ගේ පාක්ෂික ගෝත්‍රිකයින් මෙම සටන් විරාම ගිවිසුමේ කොන්දේසි රැකිය යුතු විය. එහෙත් වැඩිකල් නොගොස් කුරෙයිෂ් පාක්ෂික බනු බක්ර ගෝත්‍රිකයින් විසින් මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුම ගත ව සිටි මුස්ලිම් නොවන බනු කුසාභා ගෝත්‍රිකයින්ට පහර දී එම ගෝත්‍රයේ බොහෝ දෙනෙකුව සාතනය කරන ලදී. සටනාට පිවිසි මෙම දෙපාර්ශවය මැද සිටි කුරෙයිෂ්වරුන් විසින් ප්‍රහාරය ආරම්භ කළ ඔවුන්ගේ බනු බක්ර පාක්ෂිකයින්ට පාලනය කොට මෙම ගැටුම සමත්යකට පත් කරනු ඇතුළු මුස්ලිම්වරුන් විසින් අජේක්ෂා කරන ලදී. නමුත් එතිහාසික සාක්ෂි අනුව කුරෙයිෂ් ගෝත්‍රිකයින් විසින් මුස්ලිම්වරුන් සමග එකග වූ ගිවිසුම උල්ලංසනය කරමින් තම පාක්ෂික බනු බක්ර ගෝත්‍රිකයින්ට අව් හා තම සාමාජිකයින්ගේ සහාය හා සහභාගිත්වය ද ලබා දෙමින් මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුම ගතව සිටි මුස්ලිම් නොවන බනු කුසාභා ගෝත්‍රිකයින්ට සාතනය කිරීමට කටයුතු කරන ලදී. මේ අනුව කුරෙයිෂ්වරුන් විසින් මුස්ලිම්වරුන් සමග එකග වූ ගිවිසුම කඩ කිරීමේ පළමු පියවර කුරෙයිෂ්වරුන් විසින් සිදු කරනු ලැබේය.

මෙම ගැටුම සම්පූර්ණයෙන්ම මුස්ලිම් නොවන ගෝත්‍රකයින් අතර ඩටගත් එකකි. මුස්ලිම්වරුන්ගේ අපේක්ෂාව මුස්ලිම් නොවන්නාන් සාතනය කිරීමක් නම් මෙම තත්ත්වය පිළිබඳව මුස්ලිම්වරුන්ට කරන්නට තිබූ වඩාත් උචිත පියවර වූයේ නිහා නිරික්ෂකයින් බවට පත්වීම පමණි. නමුත් එකග වූ ගිවිසුම් ආරක්ෂා කිරීම ඉස්ලාමීය ආචාර ධර්ම අතර ප්‍රධාන තැනක් ගැනෙන්නක් හෙයින් ඔවුන් සමග ගිවිසුම් ගතව සිටි මුස්ලිම් නොවන බනු කුසාආ ගෝත්‍රකයින්ගේ සහායට ඒම මුස්ලිම්වරුන්ගේ වගකීමක් වය. මුස්ලිම් නීතිකා ව්‍යාපාරිකයින්ගේ මුසාවාද ප්‍රවාරය හිරු දුටු පිනිබේදක් ලෙසින් වාෂ්ප කොට භැඳීමට මෙම ලේතිනාසික සත්‍යය පමණක් ප්‍රමාණවත්ය. එසේ පවසම්න් වඩාත් සවිස්තරාත්මක විශ්‍යයක් පහතින් ඉදිරිපත් කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නෙමු.

මෙහි සඳහන් ඉස්ලාම් විරෝධීන්ගේ ක්‍රියාකළාපයන් කෙලෙසකවත් මක්කා නගරයේ ආරක්ෂාව සඳහා යෝග්‍යය නොවන බව ඉහත සඳහන් කරණු වලින් මනාව පැහැදිලි වෙයි. ගිවිසුම් කඩ කරමින් නිතර ප්‍රහාරයන් එල්ල කරමින් විශ්වාස දෝජී ලෙස කටයුතු කිරීම හේතුවෙන් ඔවුන් සමග සහවාසය ඉතා අවදානම් ක්‍රියාවක් බව පැහැදිලිව පෙනෙන්නට තිබූ හෙයින් ඔවුන්ට මක්කා නගරයෙන් ඉවත් වීමට මාස හතරක් කල් දෙනු ලැබේය. මෙම කල් දීම පිළිබඳව සඳහන් අල් කුරාන් වාක්‍ය මක්කාවේ ජනයාට පාරායනය කර පෙන්වීමට නහි මූහම්මද් තුමාණන් විසින් මදිනා නගරයේ සිට මක්කා නගරයට නියෝජිතයින් දෙදෙනෙකු එවන ලදී. මෙම කාලය තුළ ඔවුන් ඉවත් වුවහොත් ඔවුන් සමග ගැටුමක් ඇතිකර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවක් කිසිසේත්ම උදා නොවේයි. නමුත් මෙහි සඳහන් වන්නේ එසේ ඉවත් නොවී මක්කාවේ රැදෙන්නන් පිළිබඳවය. රටේ නීතිය උල්ලෙන්සනය කරමින් කටයුතු කිරීම මෙම පිටුවහල් කිරීමට ප්‍රධාන හේතුවයි.

ඉහත සාකච්ඡාවට බඳුන් වී ඇති අල් කුරාන් වාක්‍යයේ සන්දර්භය වෙත අවධානය යොමු කරමු.

بَرَاءَةُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“(මෙය) ආදේශකයින් අකුරින් තුළු කවරෙකු සමග ගිවිසුම් ඇතිකර ගත්ලෙන් ද ඔවුන් වෙත අල්ලාඟ් හා තම රස්ල්වරයාගෙන් (රෝම දුත්‍යාගෙන්) වූ නිදාස් වීම(පිළිබඳව ප්‍රකාශනය)කි.” (අල් කුරාන් 9:01)

(ඉස්ලාම් විරෝධී කුරෙයින් හා ඔවුන්ගේ සහායක ගෝත්‍රිකයින් සමග මුස්ලිම්වරුන් සටන් විරාම සාම ගිවිසුමක් ඇති කර ගෙන තිබූ අතර එය කුරෙයින් පාර්ශවයේ බහු කිනානා ගෝත්‍රය හැරෙන්නට එම පාර්ශවයේ අන් සැවාම විසින් උල්ලාසනය කොට තිබූණි. මුස්ලිම්වරුන්ට ඒක පාර්ශවයේ ගිවිසුමක් රැකිය නොහැකි හෙයින් එයින් ඉවත් වීමේ ප්‍රකාශනය මෙම වාක්‍යයෙන් ප්‍රසිද්ධියට පත් කොට ඇත.) (මුලාගුරුය : තන්විර අල් මික්බාස් මින් තැන්සිර ඉඩනු අඩ්බාස්)

فَسِيْحُوا فِي الْأَرْضِ أَبْغَةً أَشْهَرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْرِي الْكَافِرِينَ

“ඒබුවින් (ප්‍රතික්ෂේපකයිනි!) සිව මසක් (මෙම මක්කා) සූමියෙහි තුඹලා (සින් පරිදි) සැරිසරවූ. කවද තුඹලා අල්ලාහ්ව නොහැකියාවට පත් කළ නොහැක්කන් බවද අල්ලාහ් ප්‍රතික්ෂේපකයින්ව අවමානයට ලක් කරන්නොකු බවද දැන ගනිවූ.” (අල් කුරාන් 9:02)

(ගිවිසුම කඩ කිරීමත් සමග වහාම යුද ප්‍රකාශයක් නොකොට ඔවුන්ට මාස හතරක කාලයක් ලබා දීමෙන් අපරාධ සිදු කළ පිරිස සම්බන්ධව යුක්තිගරුක ලෙස කටයුතු කිරීමට මෙම වාක්‍යයෙන් උපදෙස් දී ඇත. මෙහි සඳහන් වන්නේ ගිවිසුම කඩ කරමින් ඉස්ලාමිකයින්ට සතුරුකම් කරමින් ඔවුන්ගේ මිතු පාක්ෂිකයින් සාතනය කළ පිරිස පිළිබඳවය. ඉවත් වීමට මාස හතරක් දී තිබූණි ද ඔවුන්ගේ කුමන්තුණකාරී ප්‍රශේරයන් පිළිබඳව විමසිවිත් වන ලෙස උපදෙස් දී තිබේ. මෙහි පසුබිම හා සන්දර්භය පිළිබඳව අවබෝධයකින් තොරව මුස්ලිම් හිතිකාව ඇති කිරීම පමණක් අරමුණු කොට ගෙන කටයුතු කරන විට සත්‍යයෙන් බැහැරව අදහස් දැක්වීම් නොවැළක්විය හැක්කක් නොවන බව පිළිගන්නෙමු. ඔවුන්ට ඉවත් වන්නට දුන් නියෝගය රටින් පිටුවහල් කිරීමක් නොවේ. මෙම කාල වකවානුව වන විට මක්කා ප්‍රදේශය ද මුස්ලිම් රාජ්‍යයේ කොටසක්ව පැවතිණි. මෙම අපරාධකරුවන්ට ඉවත් වන්නට උපදෙස් දී තිබූණේ අති පොරාණික එමෙන්ම මුස්ලිම්වරුන්ගේ අති උත්තරීතර මක්කාවේ පිහිටි පල්ලිය හා ඒ අවට ඇති ප්‍රණාශ හුම් ප්‍රදේශයෙන් පමණි. අති විශාල එම උතුම් හා පොරාණික පල්ලිය වෙත ආගමික කටයුතු සඳහා පැමිණෙන ජනයාගේ ආරක්ෂාව සහතික කිරීම පිණිස නිති විරෝධී ක්‍රියාවන්හි නියුලෙමින් කටයුතු කරන මෙම පිරිස එම ප්‍රදේශයෙන් ඉවත් කිරීමේ අවශ්‍යතාවක්ව තිබූණි. එදත් අදත් මක්කාව අසල පිහිටි ජ්ද්දා වැනි නගරයන්හි මුස්ලිම්

නොවන්නන් ජීවත් වීම දැකිය හැක.)

وَأَذَنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحِجَّةِ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوْلِيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشَّرَ الرَّذِينَ كَفَرُوا بِعِدَابِ أَلِيمٍ

“තවද (මෙය) ආදේශකයින්ගෙන් අල්ලාභ් ද ඔහුගේ රසූල්ට්වරයා ද නිදෙස් වූ බව අති මහත් වූ හත් දිනයෙහි ජනය වෙත අල්ලාභ්ගෙන් හා ඔහුගේ රසූල්ට්වරයාගෙන් වූ දැන්වීමකි. එබැවින් තුළිලා ප්‍රෝච්චාප (වී අල්ලාභ් වෙත යොමු) වූයෙහු නම් එය තුළිලාට යහපත්ය. තවද තුළිලා (අල්ලාභ්ට) පිටුපැවෙහු නම් තුළිලා අල්ලාභ්ට නොහැකියාවට පත් නොකරන්නන් බව දැනා ගතිවූ. තවද (නබ්වරය), ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට වේදනීය දැඩුවමක් පිළිබඳව ගුහාරුවී පවස්වූ.” (අල් කුරුඛාන් 9:03)

(ගිවිසුම් කඩ කරමින් සාපරාධී ත්‍රියාවන්හි තියැලුණු සාහසික පිරිසට තම නොමතා ත්‍රියාවන් පිළිබඳ පසුතැවීලි වී සතුරුකමින් ඉවත්වන ලෙස මෙම අල් කුරුඛාන් වාක්‍යයෙන් දත්තා ඇත. ඔවුන්ගේ කුමන්තුණකාරී ත්‍රියා මගින් අල්ලාභ්ගේ අනිමතය පරාජය කිරීමට නොහැකි බව ද ගිවිසුම් කඩ කරමින් මෙනිස් සාතන ආදි සාපරාධී ත්‍රියාවන්හි දිගින් දිගිම තියැලෙන්නන්ට එරෙහිව දඩුවම් ලබා දෙන සහතිකය ද මෙමගින් ලබා දී ඇත.)

إِلَّا الَّذِينَ عَااهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتَيْتُمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

“(නමුත්) ආදේශකයින් අතුරින් තුළිලා කවුරුන් සමග ගිවිසුම් ඇති කර ගෙන පසුව (එම ගිවිසුමෙහි) තුළිලාට ඔවුන් කිසිවක් අඩු නොකර තුළිලාට එරෙහිව කිසිවෙකුට උදව් නොකර සිටියුවුන්ට භැරය. එබැවින් ඔවුන්ගේ ගිවිසුම ඔවුන්ගේ කාලය (අවසන් වන) තෙක් ඔවුනට තුළිලා සම්පූර්ණ කරවූ. සැබැවින්ම අල්ලාභ් බිඟ හක්තිකයින්ට ප්‍රිය කරන්නේය.” (අල් කුරුඛාන් 9:04)

(මෙයට පෙර වාක්‍යයෙහි සඳහන් දඩුවම් දීම සීමා කොට ඇත්තේ එකත වූ ගිවිසුම් කඩ කරමින් මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව කටයුතු කළ ඉස්ලාම් විරෝධීන්ට පමණි. මෙම වාක්‍යයෙන් මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුම් ගත වී මුස්ලිම්වරුන්ට එරෙහිව හෝ මුස්ලිම්වරුන්ගේ සතුරන්ට සහාය දක්වමින්

කටයුතු නොකළ පිළිම වන්දනයෙහි යෙදුණු මූස්ලීම් නොවන පිරිස සමග එම ගිවිසුම් අනුව කටයුතු කොට ඔවුන්ට සාමයෙන් සිටීමට අවකාශය ලබා දීම මූස්ලීම්වරුන්ගේ වගකීමක් බව අවධාරණය කරයි. මෙම මූස්ලීම් නොවන පිරිස මූස්ලීම්වරුන් සමග ගිවිසුම් අත්සන් කොට ඉන්පසු එහි කිසිම කොන්දේසියක් කඩ නොකළා මෙන්ම මූස්ලීම්වරුන්ගේ අනෙකුත් සතුරන්ට මූස්ලීම්වරුන්ට එරෙහිව උපකාර නොකළ පිරිසයි. ඔවුන් ගිවිසුමේ කොන්දේසි කඩ නොකළාක් මෙන් මූස්ලීම්වරුන් ද එය ආරක්ෂා කරමින් ඒ අනුව කටයුතු කළ යුතු බව උපදෙස් ලබා දී ඇත.)

فَإِذَا أَنْسَلَحَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدُّتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ
وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخُلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

“අශ්ද වූ මාසයන් ඉක්ම වූ පසු (නුඩිලා සමග යුද වැදි සිටින) ආදේශකයින්ට නුඩිලා දුටු තැන මරා දමුවූ. තවද ඔවුන්ට අල්ලා ගතිවූ. තවද ඔවුන්ට වටලා ගතිවූ. නුඩිලා සැම විපරමින් සිටිය යුතු ස්ථානයකම ඔවුන් වෙනුවෙන් (සැගැලී) වාචිවී සිටිවූ. එවිට ඔවුන් (ප්‍රතික්ෂේපයෙන් ඉවත් වී) පශ්චාත්තාප වී සලාතය (දෙනික පස්වේල නැමුදුම) ස්ථාපිත කර සකාන් (දුරින්ට පිරිනමන අතිවාර්තය වූ දන්දීම) ද ලබා දුන්නේ නම් ඔවුන්ගේ මගෙහි ඔවුන්ට අත හැර දමුවූ. සැබැවින්ම අල්ලාජ් අති ක්ෂමාදිලිය පරම කරුණාභරිතය.” (අල් කුරාන් 9:05)

(මෙම පරිවිෂේෂිතයේ බොහෝ වාක්‍ය අදාළ වන්නේ ක්.ව. හයවන සියවෙසේ එක්තරා නිශ්චිත අපරාධකාරී පිරිසක් එකින වූ ගිවිසුම් කඩ කරමින් මිනිස් සාතන ආදිය සිදුකරමින් සමාජ විරෝධී අයුරින් ක්‍රියා කිරීම සම්බන්ධයෙනි. මෙම වාක්‍ය සැමදා සැමට සැම විට අදාළ වන ලෙසක් දක්වමින් ඉස්ලාම් විරෝධී ප්‍රවාරකයින් ගෙන යන්නේ සත්‍යය වශයෙන්ම ඉතා කපට හා ද්වේශ සහගත ප්‍රවාරයකි. එල්.වී.රී.ස්. තුස්තවාදී ගැටුම පැවති අවධියේ කිලිනොවිවියට පහර දෙන ලෙස හමුදා ප්‍රධානීන් නියෝගයක් නිකුත් කොට තිබිය හැක. මෙම නියෝගය අදාළ වන්නේ එම තුස්තවාදී ක්‍රියා පැවති නිශ්චිත එතින්හාසික සන්දර්භයක නිශ්චිත පිරිසකට එරෙහිව පමණි. තම නියෝග ප්‍රස්තකයේ කිලිනොවිවියට පහර දීමට නියෝගයක් ඇති බව පවසමින් එම ගැටුම අවසන් වූ වර්තමානයේ හමුදා ප්‍රධානීයකු නැවත කිලිනොවිවියට පහර දීමට කටයුතු කළහොත්

වහාම එම නිලධාරීයාව මානසික රෝහලක ප්‍රතිකාර සඳහා යොමු කරනු නොඅනුමාතය. එලෙසම එක්තරා නිශ්චිත පිරිසකගේ අපරාධකාරී ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් නිශ්චිත ඒකීඩාසික සන්දර්ජයක් තුළ ක්‍රියා කිරීමට අදාළ අල් කුරුආන් වාක්‍ය සැමල් සැමල් සැමල් විට අදාළ වන උපදෙස් යැයි යමෙක් ඩුවා දක්වන්නට කටයුතු කරන්නේ ද අනිවාර්යයෙන්ම ඔවුන්ව ද මානසික ප්‍රතිකාර සඳහා යොමු කළ යුතු වෙනවා නොවේ ද?)

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَنْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ
بِأَنَّمْ قَوْمًا لَا يَعْلَمُونَ

“තවද ආදේශකයින් අතුරින් කෙනෙකු නුඩිගෙන් අහය පැතුවේ නම් අල්ලාභ්‍යගේ වදන් වලට ඔහු සවන් දෙන තුරු නුඩි ඔහුට අහය ලබා දෙවු. පසුව ඔහුට ඔහුගේ ආරක්ෂක ස්ථානයකට සේන්දු කරවු. එය (මක්තිසාද යත්) ඔවුන් (දහම පිළිබඳව) නොදැනුවත් පිරිසක් සේතුවෙනි.” (අල් කුරුආන් 9:06)

(මෙම වාක්‍යය මගින් ද ඉස්ලාමය පිළිබඳ අවලාභාත්මක ප්‍රවාර ඉදිරිපත් කරන්නන්ගේ පදනම් විරහිත වේදනා සහමුලින්ම බිඳ වැටී යයි. ඉහත පස්වන වාක්‍යයෙන් උගෙන්වන්නේ පිළිම වන්දනාකරුවන් සැවාම සැමලා සාතනය කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියක් බව නොදැනුවත් කමින් පවසන්නන් මෙම වාක්‍යයෙන් උගෙන්වන උත්තරීතර ප්‍රතිපත්තිය කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන්නේ නම් යෙහෙකුයි යෝජනා කරන්නෙමු. මූස්ලිම්වරුන් සමග ඉතා දරුණු අයුරින් සටන් වැදි සිටි ඉස්ලාම විරෝධීයක් රැකවරණ පතා සිටියේ නම්, පළමුව ඔහුට අල් කුරුආනයේ වදන් වලට සටන් දීමට අවස්ථාවක් ලබා දී ඔහුට ආරක්ෂාව ඇති ස්ථානයක් කරා යොමු කරන ලෙස මෙම වාක්‍යයෙන් උපදෙස් දී ඇත. යුද ආවාර ධර්ම පිළිබඳ කතා කරන්නන් පොදුවේ ඉදිරිපත් කරන්නේ තමන්ට යටහත් වන සතුරු සෙබලා සිරභාරයට ගෙන කටයුතු කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියකි. නමුත් ඉස්ලාමයේ යුද ආවාර ධර්ම අනුව සතුරු සෙබලා යටහත් ව්‍යවහාර් ඔහුට ආරක්ෂාව සහතික වන ස්ථානයකට ගෙන ගොස් මුදා හැරීම එක් ප්‍රතිපත්තියක් බව මෙයින් පැහැදිලි වේ. මෙහි දී අල් කුරුආන් වාක්‍ය වලට සටන් දීමට ඉඩ හැරීම යන්නෙන් අදහස් වන්නේ ඔහුට ඉස්ලාමයට හරවා ගැනීමේ වංක උත්සාහයක් බව පැවසීමට ඉඩ ඇත. එය එසේ කරනු ලබන්නේ

ඔහු සටන් කොට ඇත්තේ සත්‍යයට එරෙහිව බව පෙන්නුම් කිරීමට විනා අව්‍යාරච්ච අත්දීම්න් ආගම් වෙනස් කිරීමේ උත්සාහයක් සඳහා නොවන බව ආගමික තිදහස පිළිබඳ ඉදිරිපත් කළ විවිධ වාක්‍ය වලින් අවබෝධ කර ගෙන ඇතැශියි සිතන්නෙමු.

එහෙයින් ලොව කිසිදු පිළිවෙතක නොමැති උත්තරීතර ඉගැන්වීම් අනුව ඉස්ලාමීය මග පෙන්වීම සැකසී ඇති බව මෙයින් පැහැදිලි වනු ඇතැශියි විශ්වාස කරන්නෙමු.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَا الَّذِينَ عَاهَدُتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

“(ආදේශකයින් අතුරින්) මස්ජිදු හරාම (මක්කාවේ පිහිටි ඉපැරණි ප්‍රධාන මස්ජිදය) අධියස තුළිලා ගිවිසුමක් ඇති කර ගත්තවුන් (සමග) මිස (අන්) ආදේශකයින්ට අල්ලාප් අධියස ද තම රසුලුවරයා අධියස ද ගිවිසුමක් තිබිය හැකිකේ කෙසේ ද? එබැවින් ඔවුන් තුළිලා සමග (ගිවිසුමේ කොන්දේසි පිළිපිඳිමින්) සූජු ලෙස කටයුතු කරන තාක්කල් තුළිලා ඔවුන් සමග සූජු ලෙස කටයුතු කරවු. සැබැවින්ම අල්ලාප් බිය හක්කියාකයින්ට ප්‍රිය කරන්නෙය.” (අල් කුරාඛාන් 9:07)

(මුස්ලිම්වරුන් සමග ඇති කරගත් ගිවිසුම් කිහිප විටක්ම උල්ලංසනය කරමින් මුස්ලිම්වරුන් සමග සටනට පිවිසි මුස්ලිම් විරෝධීන් සමග ගිවිසුමක් තිබිය හැකිකේ කෙසේ ද? ගිවිසුමක් යථාර්ථයක් වීම සඳහා දෙපාරුගවයම එහි කොන්දේසි පිළිගෙන ඒවා පිළිපැදිය යුතු වෙයි. මුස්ලිම්වරුන්ට පමණක් අතිත් පාරුගවය විසින් අමු අමුවේ උල්ලංසනය කරනු ලබන ගිවිසුමක් ඒක පාරුගවියට පිළිගැනීමේ හා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීමක් තිබිය නොහැක. මෙම වාක්‍යයෙන් උපදෙස් දී ඇත්තේ ගිවිසුම් කඩ නොකාට අවංක ලෙස කටයුතු කළ මුස්ලිම් නොවන්නන්ගේ ගිවිසුම් ආරක්ෂා කරමින් මුස්ලිම්වරුන් ද කටයුතු කළ යුතු බවය.)

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهِرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْفَبُوا فِيْكُمْ إِلَّا وَلَا ذَمَّةٌ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَابَ قُلُوبُهُمْ
وَأَكْرَهُمْ فَاسْقُونَ

“තුළිලාට එරෙහිව ඔවුන් ජය ලැබුවේ නම් තුළිලා තුළ ඇති යුති සම්බන්ධකම ද ගිවිසුම ද ඔවුන් සැලකිල්ලට නොගනීම්න සිරියදී (තුළිලා හා ඔවුන් අතර

ගිවිසුමක් ඇති විය හැක්සේ) කෙසේ ද? ඔවුන්ගේ මූලින් ඔවුහු තුළිලාව තාප්තියට පත් කරති. (නමුත්) ඔවුන්ගේ හද්වත් (ඡය) පිටුපාති. තවද ඔවුන්ගේ න් බොහෝ දෙනා පාඩතරයින්ය.” (අල් කුරුජාන් 9:08)

(මෙයට ඉහත වාක්‍යය පිළිබඳ ඉදිරිපත් කළ වාක්‍යයේ විශ්‍රාය අනුව මෙය ගිවිසුම් කඩ කොට මූස්ලිම්වරුන්ට ආත්මණය කිරීමට කටයුතු කළ පිරිස සම්බන්ධයෙනි. ඔවුනට සුළු වශයෙන් හෝ ජයග්‍රාහී ඉහළ තත්ත්වයක් ඇති බව හැඟී ගිය සැම විටම යාති සබඳතාවක් හෝ ගිවිසුමක් හෝ කිසි විටක සැලකිල්ලට නොගෙන ගැටුම්කාරී අයුරින් කටයුතු කිරීම ඔවුන්ගේ පිළිවෙත බවට පත් වී තිබුණු බව මෙයින් පැහැදිලි කෙරේ.)

اَشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثُمَّنَا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ اِهْمُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“ඔවුන් අල්ලාභ්ගේ වදන් වෙනුවට සුළු වටිනාකමක් ගත්තේය. තවද ඔහුගේ(අල්ලාභ්ගේ) මාර්ගයෙන් (ජනයින්ට) වැළැක්වූවේය. සැබැලින්ම ඔවුන් කරම්න් සිරි දැ නපුරු විය.” (අල් කුරුජාන් 9:09)

(මක්කාවාසී ඉස්ලාම් විරෝධීන්ගේ ප්‍රධාන අරමුණ වී තිබුණේ ජනයාව ඉස්ලාමයෙන් වළක්වාලීමට කටයුතු කිරීය.)

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَذَمَّةً وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ .

“විශ්වාසිකයෙකුගේ විෂයෙහි යාති සම්බන්ධකම ද ගිවිසුම ද ඔවුන් සැලකිල්ලට නොගන්නේය. තවද සිමාව ඉක්මවා යන්නේ ඔවුන්මය.” (අල් කුරුජාන් 9:10)

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الرَّكَاهَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقُوْمٍ يَعْلَمُونَ

“ඔවුන් (ප්‍රතික්ෂේපයෙන් ඉවත් වී) ප්‍රශ්නත්තාප වී සලාතය ස්ථාපිත කර සකාත් (දුෂීන්ට පිරිනමන අනිවාර්ය වූ දන්දීම) ද ලබා දුන්නේ නම් දහමෙහි (ඔවුන්) තුළිලාගේ සහෝදරයින්ය. තවද අට දැනුමැති පිරිසකට (අපගේ) වදන් පැහැදිලි කරන්නෙමු.” (අල් කුරුජාන් 9:11)

وَإِنْ نَكْثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِنَا كُفَّارٌ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعْنَاهُمْ يَنْتَهُونَ

“තවද ඔවුන් තම හිටිසුමෙන් පසු ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඵාචන් කඩ කර තුළිලාගේ දහමට නින්දා ඇති කළේ නම් ප්‍රතික්ෂේපයේ ප්‍රධානීන් සමග තුළිලා යුද වදිවූ සැබුවින්ම ඔවුනට තිසිදු ප්‍රතිඵාචන් නොමැතු. (එසේ නම්) ඔවුන් (ඔවුන්ගේ මෙම පිළිවෙතින්) වැළකිය හැක්කේය.” (අල් කුරාන් 9:12)

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكْثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهُمْ بَدْءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةً أَتَخْشُوْهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشُوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“තමන්ගේ ප්‍රතිඵාචන් කඩ කර (තම) රසුල්වරයාව (මව බිමෙන්) පිටුවහල් කිරීමට සෑරීරව අදිවන් කර ප්‍රථමයෙන් තුළිලා සමග (යුද වැදීමට) ආරම්භ කළ පිරිසක් සමග තුළිලා සටන් කළ යුතු නොවේ ද? තුළිලා ඔවුනට බිය වන්නෙහු ද? තුළිලා විශ්වාසිකයින්ට සිටියෙහු නම් අල්ලාජ්, ඔහුමය තුළිලා බියවන්නට ඉතා යුදුස්සා වනුයේ.” (අල් කුරාන් 9:13)

(ගිවිසුම් කඩ කිරීම, නඩ මුහුම්මද් තුමාණන්ව හා මුස්ලිම්වරුන්ව පිටුවහල් කිරීම හා පලමු ප්‍රහාරය සිදු කිරීම මක්කාවාසි මුස්ලිම් නොවන්නන්ට එරෙහිව 5 වන වාක්‍යයේ සඳහන් යුද තන්ත්වය සඳහා හේතු සාධක වූ බව මෙයින් මත්‍ය ලෙස පැහැදිලි වෙයි. මෙවන් තන්ත්වයක් තුළ සතුරා සමග යුද කිරීම හැර වෙනත් විකල්පයක් ඇති දැ'යි විමසන්නට කැමැත්තෙමු. නමුත් මෙම පරිවිශේදයේ පස්වැනි වාක්‍යය පමණක් යුතා දක්වමින් අල් කුරානාය සියලුම මුස්ලිම් නොවන්නන්ව දුටු තැන සාතනය කිරීමට අනුමැතිය ද ඇති බව පවසමින් මුස්ලිම් සිතිකාවක් ගොඩනැගීමට උත්සාහ කරන්නන් කෙතරම් බරපතල අයුරින් ආගමික ගුන්ථ විකාති කිරීමට කටයුතු කර ඇත්තේදැ'යි කරුණාකර සිතා බලන්න. දහමක් හේ එම දහම අනුගමනය කරන්නන් කෙරෙහි මුසාවාදය මත පමණක් පදනම් වී වෙටරයක්, කුෂේයක් ඇති කිරීමට කටයුතු කරන්නන් කෙතරම් පිරිහිමිකට පත් වී ඇති පිරිසක් ද යන්න ඉහත විග්‍රහයන් විවාරිතිලිව හා බුද්ධිමත් අයුරින් විමර්ශනය කරන්නෙකුට ඉතා පැහැදිලි අයුරින් පෙනී යනු ඇතැ'යි විශ්වාස කරන්නෙමු.)

ලේඛනාව : 21

පිළිම වන්දනාකරුවන්ට සහ බහු දේශවාදීන්ට විරැද්ධිව
සටන් කරන්න

“පිළිම වන්දනාකරුවන්ට සහ බහුදේශවාදීන්ට විරැද්ධිව සටන්
කරන්න. එමෙහි අල්ලා විසින් ඔබ (මූස්ලිම් වරයෙන්) ලබා ඔවුන්ට විභාග
කරනු ඇත. එසේම අල්ලා විසින් ඔබ ලබා ඔවුන්ට අවමන් කොට
ඔවුන්ට නිගුහ කොට, ඔවුන්ට එරෙහිව මූස්ලිම්වරයෙන්ට ප්‍රයුගුහණය
අත්කර දෙනු ලබයි. මෙමෙහි ඔවුන්ට එරෙහිව ඔබලාගේ හදුවන්
තුළ කැකැරෙන වෙටරය සංසිද්ධිවනු ඇත.” යහුවෙන් කුරානයේ
9:14 වාක්‍යය සඳහන් කරයි

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيهِمْ وَيُخْزِهُمْ وَيَسْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ
“නුඩා ඔවුන් සමග යුද වදිවූ. අල්ලාහ් නුඩාගේ අත් මගින් ඔවුන්ට
දැඩුවම් කරන්නේය. තවද ඔවුන්ට අවමන් කරන්නේය. තවද ඔහු ඔවුන්ට
එරෙහිව නුඩාට උදවි කරන්නේය. තවද ඔහු විශ්වාසික පිරිසගේ හදුවන්
සනසන්නේය.” (අල් කුරාන් 9:14)

මෙම වාක්‍යය අල් කුරාන් 9:5 වන වාක්‍යයේ පටන් සඳහන් වන
සිද්ධියට අදාළ වාක්‍යයකි. මෙය ‘බනු බක්ර’ හා ‘බනු කුසාආ’ නැමැති
ගෝනුයන් දෙකක් අතර ඇති වූ යුද ගැටුම පිළිබඳ සඳහන් කරයි. මෙම

ගෝත්‍රයන් දෙකම මුස්ලිම් නොවූ ආදේශකයින්ට සිටි අතර ‘බනු බක්රී’ නම් ගෝත්‍රය මක්කාවේ ආදේශකයින් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය ලෙස හා ‘බනු කුසාංහ’ නම් ගෝත්‍රය මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය ලෙස සිටියේය. හිජ්රි සය වැනි වර්ෂයේ මුස්ලිම්වරුන් හා මක්කාවේ ආදේශකයින් අතර සිදු වූ සාම ගිවිසුමෙහි ‘මෙම ගිවිසුම මෙම ගෝත්‍රයන් දෙක කෙරෙහි ද ත්‍රියාත්මක විය. එබැවින් එකා අතෙකාට කිසිදු අපරාධයක් නොකළ යුතුය.’ යන්නෙන් සඳහන් වී තිබුණි. එනමුත් මක්කාවේ ආදේශකයින් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය වන බනු බක්රීවරුන් මුස්ලිම්වරුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය වන බනු කුසාංහවරුන්ට ප්‍රාණයන් ආරක්ෂා කළ යුතු ගුද්ධ වූ මස්ජුදුල් හරම් සීමාව තුළ දී පවා පහර දී මරා දමන්නට වුහ. මෙම ගැටුමේ දී මක්කාවේ ආදේශකයින් තමන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු අය වන බනු බක්රීවරුන්ට ආයුධ සපයා උදව් කර මෙම ගැටුමෙහි හටුල්කරුවන් බවට ද පත් වුහ. එබැවින් මුස්ලිම්වරුන් සමග කර ගත් ගිවිසුම කඩ කර මුවන්ට හා මුවන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු ගෝත්‍රයට අපරාධ කළ එම ආදේශකයින්ට එරෙහිව අල්ලාහ් උදව් කර මොවුන් කළ අපරාධය හේතුවෙන් කුමන ගින්නක් බනු කුසාංහ වරුන්ගේ හදවත් තුළ දැවැනි තිබුණේ ද එය තිවා දාමා මුවන්ගේ හදවත් සිසිල් කරන බවට අල්ලාහ් දුන් ප්‍රතිඵාව දන්වමින් මෙම වාක්‍යය පහළ විය.

බේරුතාව : 22

මුස්ලිම් නොවන පූතීන් සමග ආගුය නොකරන්න

“ප්‍රතික්ෂේපක පියවරුන්ට හා සහෝදරයින්ට නුඩුලා මිතුරන් ලෙස නොගනිවු ” යුවෙන් කුරානයේ ۹:۲۳ වාක්‍යය සඳහන් කරයි

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْخُذُوا أَبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أُوْيَاءَ إِنْ اسْتَحْبُوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِنَّكُمْ هُمُ الظَّالِمُونَ

“විශ්වාස කළවුනි! තුළුලාගේ පියවරුන්ට හා තුළුලාගේ සහෝදරයින්ට, ඔවුන් විශ්වාසයට වඩා ප්‍රතික්ෂේපය පිය කරන්නේ නම් තුළුලා (මුවුන්ට) මිතුරන් ලෙස නොගනිවු. තුළුලා අතුරන් කවරෙකු ඔවුන්ට මිතුරන් කර ගන්නේ ද ඔවුන්මය අපරාධකරුවේ වන්නේය.” (අල් කුරාන් 9:23)

මෙම වාක්‍යයෙහි ලේ සම්බන්ධකම් හා ඇාතිත්වයට වඩා ධාර්මික සම්බන්ධකම් හා ආගමික ප්‍රත්පත්තින් ඉතා වැදගත් බව සඳහන් කරමින් මුස්ලිම්වරුන්ට ආමත්තුණය කොට ඇත. එනම් යම් පුද්ගලයෙකු ඉස්ලාමය වැළඳ ගෙන ඔහුගේ දෙමාපියන් හා සහෝදර සහෝදරයන් හෝ අතෙකුත් ඇාතින් ඉස්ලාමය වැළඳ නොගෙන ප්‍රතික්ෂේපක තත්ත්වයේම පසු වන්නේ නම් එවිට මොහුට ඔවුන් සමග ඇති සෙනෙහස හෝ මොහු ඔවුන් සමග ඇසුරු කිරීම හෝ මොහුට සත්‍යය මාර්ගය වන ඉස්ලාමයෙන් බැහැර නොකළ යුතු යැයි අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට අවධාරණය කොට ඇත. මන්දයත් ‘සත්‍යය දහමෙහි සිටින පුද්ගලයෙකු සත්‍යය හා අසත්‍යය ගැටෙන අවස්ථාවක දී එනම් එක් පැත්තක තමන් සිටින සත්‍යය දහම් ද තවත් පැත්තක තම ප්‍රතික්ෂේපක ඇාතින් ද සිටින විට ඔහු මුල් තැන දිය යුත්තේ ‘සත්‍යය දහමටය’ යන්න උසස් ගුණදහම පිළිබඳ වූ ඉගැන්වීමකි.

කුමන සම්භයක් වූවද තමන් ‘සත්‍යය’ යැයි සිත්මින් සිටින කරුණට අන් සියලු දැට වඩා මුල් තැන දීම ස්වභාවික කරුණකි. ඇතැමුන් විහු කරන්නාක් මෙන් ‘කෙනෙකු තම මුස්ලිම් නොවන ඇතින්ව පිළිකුල් කළ යුතුය. ඔවුන් සමග යහ අපුරින් හැසිරිය නොයුතුය.’ යන්න මෙම වාක්‍යයෙහි අදහස විය නොහැක. මන්දයන් කුමන තත්ත්වයක් මත වූවද ඇතින්වය විසන්ධි නොවන අන්දමින් අරක්ෂා කළ යුතු යැයි ඉස්ලාමය මග පෙන්වා ඇත. මුස්ලිම් නොවන අයෙකු රෝගාතුර වී සිටින විට නැඩී මුහම්මද් තුමාණන් ඔහුව සුව දුක් විමසීම සඳහා ගොස් ඇත. තවද මක්කාවෙහි නියගයක් ඇති වූ අවස්ථාවක එහි සිටින මුස්ලිම් නොවන්නන් සඳහා නැඩී මුහම්මද් තුමාණන් මදිනාවේ සිට සහනාධාරයන් යවා ඇත. උමර් නැමති සහානුවරයා තම මුස්ලිම් නොවන ඇතියෙකුට තැග්ගක් වශයෙන් සේද රේද්දක් යවා ඇත. එකල පුද්ගලයෙකු ඉස්ලාමය වැළද ගත් හේතුවෙන් ඔහුගේ මව ඔහු සමග කේප වී ආහාර පාන ගැනීමෙන් වැළකි සිටියාය. මේ පිළිබඳව මොහු නැඩී මුහම්මද් තුමාට පැමිණිලි කළ කළහි නැඩී මුහම්මද් තුමාණන් මොහුට දුන් උපදෙස නම් ‘නුම් ඉස්ලාමයන් අත් හැරිය නොයුතුය. තවද නුම්ගේ මැණියන් සමග අකටයුතු ලෙස නොහැසිර ඇයෙක වග බලා ගත යුතුය’ යන්නය.

මෙහි දී අප අවධානය යොමු කළ යුතු තවත් කරුණක් ඇත. එනම් කෙනෙකු මුස්ලිම් නොවන තම ඇතින්ව සම්ප මිතුරන් ලෙස නොගන්නා ලෙස අල්ලාහ් පවසා තිබීමෙන් සැම වර්ගයේම මිතුරුකම අදහස් නොකෙරේ. මන්දයන් මිතුරුකම වර්ග හතරකින් යුත්තය.

1. ආචාර සම්පන්න ඇසුර (මුදාරාත්) = මෙය පොදුවේ යහ ලෙසින් මඟ ලෙසින්, සාමකාමීව සත්‍යවාදීව හැසිරීම වේ. නිත්‍යවශයෙන් මඟහාවයෙන් හැසිරි කරන ලද විෂයක් ඉතා අලංකාර බවත් මඟ භාවයෙන් තොරව හැසිරි කරන ලද විෂය ඉතා අවලස්සන බවත් නැඩී මුහම්මද් තුමාණන් පවසා ඇත. (මුස්ලිම් : 6767)

2. සමානාත්මක ඇසුර (මුවාසාත්) = මෙය මිතුරුකම්න් හා අන් අයට ප්‍රයෝගනයක් වන අපුරින් හැසිරීම හා ඇතැම් අවස්ථාවන්හි මුදල්මය උපකාර කිරීමද මෙහි අදහස වේ. “කවරෙකුගේ අසල්වැසියා තම හිංසා අපරාධවලින් ආරක්ෂාව නොලබන්නේද ඔහු සත්‍ය විශ්වාසිකයෙකු නොවේ.”

යැයි මූහම්මද් තුමාණන් අල්ලාහ් මත දිවුරා පවසා ඇත. (මූලාගුය : තබරානී 8171)

3. ව්‍යාපාරික ඇසුර (මුඛමලාත්) - මෙය ගනුදෙනු හා ව්‍යාපාර වැනි මුදල්මය වැඩි කටයුතු වල යෙදීම වේ. නැව් මූහම්මද් තුමාණන් මුස්ලිම නොවන කිතුනු, යුදෙවි හා පාරම්පරික දහම් ඇදඹු පිරිස සමග විවිධ ආකාරයේ මුල්‍යමය සම්බන්ධතාවන් පවත්වාගෙන සිටි බවට විවිධ එතිහාසික සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ හැක. මෙය සනාථ කරන වැදගත් සාක්ෂිය වන්නේ නැව් මූහම්මද් තුමාණන් මරණයට පත්වත විට එතුමාගේ ලේඛමය යුද ආරක්ෂක ඇදුම තම පවුල් සාමාජිකයින්ගේ ආහාර අවශ්‍යතාවන් සඳහා යුදෙවි ජාතිකයෙකුගේ වගකීමේ ඇපෙයට තබා ජයට ආහාර ලබා තිබීමයි. (මූලාගුය : බුහාරි 2069)

4. ස්වේච්ඡරණීය ඇසුර (මුවාලාත්) - කෙනෙකුට තම සංස්කෘතියෙහි වෙනසක් හෝ හාතියක් ඇති වන තරමට තවත් කෙනෙකුගේ සංස්කෘතියෙන් බලපැළක් ඇති වන අන්දමින් ඔහු සමග මිතුරුකම් පැවැත්වීම වේ. එපමණක් නොව එම දෙදෙනාගේ ජීවිතයේ අරමුණ හා අභිමතාර්ථය එකක් බවට වී එය ඉටු කිරීමට එකිනෙකා සහය දැක්වීමට බැඳී සිටිති.

මුස්ලිම්වරයෙකු මුස්ලිම් නොවන්නන් තම සම්පූර්ණ ලෙස පත් නොකරන මෙන් අණ කර තිබීමෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ මෙම හතරවැනි වර්ගයේ 'මුවාලාත්' නම් මිතුරුකමය. එය නොවන අනෙකුත් වර්ගයේ පොදු මිතුරුකම් පැවැත්වීම මෙවැනි වාක්‍යයන් ව්‍යින් අදහස් නොකෙරෙන අතර එවැනි මිතුරුකම් පැවැත්වීම ඉස්ලාමයෙහි ප්‍රියජනක ත්‍රියාවක් වන බව ඉහත සඳහන් ඉතිහාසාත්මික සාධකයන් තුළින් පැහැදිලිවම සනාථ වන්නේය. යම් සමුහයක් තම වාරිතු හා සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා උත්සුක වන්නේ නම් එය අපවාදයට ලක් විය යුතු කරුණක් නොවේ. මන්දයන් සියලු සංස්කෘතියෙන් සඳහා ජාත්‍යන්තර මට්ටමෙන් පිළිගනු ලබන උරුමයන් අතුරින් තම සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කිරීමේ උරුමය ද වේ. එහෙයින් මෙම වාක්‍යය තුළින් අදහස් කෙරෙනුයේ මුස්ලිම් නොවන්නන් සමග විරැද්ධිකම් පැම නොවේ. එයට වෙනස්ව 'මුස්ලිම්වරුන් බහු සංස්කෘතියෙන් සමග ඇසුරුම් කළද තම බාර්මික සංස්කෘතිය ආරක්ෂා වන අන්දමින් ඇසුරුකම් පැමට වග බලා ගත යුතුය' යන්නෙන් ඉස්ලාමය මෙවැනි වාක්‍යයන් තුළින් උගන්වන්නේය.

ලේඛනාව : 23

පිළිම වන්දනාකරුවන් පමණක් අපිරිසිදුය

යනුවෙන් කුරානයේ 9:28 වාක්‍ය සඳහන් කරයි

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرُبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

“විශ්වාස කළවුනී සැබැවින්ම ආදේශකයින් (අභ්‍යන්තරයෙහි) අපිරිසිදුමය. එබැවින් ඔවුන්ගේ මෙම වසරට පසුව මස්ජිදුල් හරාම වෙත ඔවුන් සම්පූර්ණ තොටිය යුතුය. තුළුලා දිලිඹුකමට බිඟ වූයෙහු නම් අල්ලාහ් අහිමත කළේ නම් තම වරප්‍රසාදයෙන් තුළුලාව පොහොසත් කරන්නේය. සැබැවින්ම අල්ලාහ් සර්වංචය සර්ව ප්‍රංශවන්තය.” (අල් කුරාන් 9:28)

මෙම වාක්‍යයෙහි ‘ආදේශකයින් අපිරිසිදුමය’ යන පදයට ‘පිළිම වන්දනාකරුවන් පමණක් අපිරිසිදු’ යැයි වැරදි අදහසක් මතු වන අන්දමින් ඇතැමුන් විසින් පරිවර්තනය කර ඇත. එබැවින් මෙම වාක්‍යයේ නිවැරදි අර්ථය දැන ගැනීම සඳහා පහත සඳහන් කරුණු වෙත අප අවධානය යොමු කළ යුතුය.

1. මෙහි ආදේශකයින් යන්නෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ අල්ලාහ් තොවන දැ නමදින්නන්, නැඩ්වරයෙකුව හෝ මලක්වරයෙකුව අල්ලාහ්ට සමාන ලෙස සලකන්නන් නැතහොත් ඔහුගේ යහ ගැන්තන්ට ඔහුට පමණක් සතු

ගණාංගයන්හි හවුල්කරුවන් යැයි විශ්වාස කරන්නන් යන මෙවැන්නන් ද ආදේශකයින් යන ගණයට ඇතුළත් වේ. මුස්ලිම්වරුන් වුවද මෙවැනි විශ්වාසය මත සිරින්නේ නම් ඔවුන් ද මෙයට ඇතුළත් වෙති.

2. ‘ଆදේශකයින් අපිරිසිදුමය’ යන්නෙහි අර්ථය වනුයේ ‘මුවුන්ගේ දේහය නෝ ඇදුම් පැලදුම් අපිරිසිදුයි’ යන අදහස නොවේ. එයට වෙනස්ව මෙහි අර්ථය වනුයේ ‘මුවුන්ගේ සිතෙහි ඇති වැරදි විශ්වාසයන් හා ප්‍රතිපත්තීන් අපිරිසිදුයි’ යන්නය. තරක සිතුවිල්ලක් ඇති පුද්ගලයෙකුගේ ක්‍රියාව දෙස බලා ඔහු තරක පුද්ගලයෙක් යැයි පැවසීමෙහි අදහස ඔහුගේ දේහය තරක් වුවා යන්න නොවේ. ඔහු තුළ ඇති සිතුවිල්ල හා ඔහුගේ ක්‍රියාව තරකයි යන්නය. නබා මුහම්මද් තුමාණන් තමන් වෙත පැමිණි මුස්ලිම නොවන අයට ආගන්තුක සත්කාර කර ඇත්තාහ. ඇතැම් අවස්ථාවන් වල ඔවුන් සංග්‍රහයකට ආරාධනා කළ විට එය පිළිගෙන ද ඇත. එපමණක් නොව ඇතැම් අවස්ථාවන් වල ඔවුන්ව තම ඇතිරිල්ල මත ඉදගන්නට ඉඩ දී ඇත. මෙම වාක්‍යයෙහි ඔවුන්ගේ බාහිර අපිරිසිදුකම අදහස් කෙරෙන්නේ නම් නබා මුහම්මද් තුමාණන් මුස්ලිම නොවන්නන් සමග මෙලෙස කටයුතු නොකරන්නට තිබුණි. මෙම වාක්‍යයෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ ආදේශකයින්ගේ විශ්වාසයේ අපිරිසිදුකම පිළිබඳව බව නබා මුහම්මද් තුමාණන්ගේ ඉහත සඳහන් ක්‍රියාවන් ප්‍රමාණවත් සාධකයන් වේ.

එකල මක්කාවෙහි ආර්ථිකය රඳා පැවතුණේ වෙළඳාම මතය. අරුණිකරයේ සැම පුදේශයකින්ම මිනිසුන් මක්කාවට හඳු වන්දනාව සඳහා පැමිණියේ නම් ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරය මල් එල දැරිය. ආදේශකයන්ට මක්කාවට පැමිණිම තහනම් කරනු ලැබූ විට ඇතැම් මුස්ලිම්වරුන් ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරයේ පසුබැස්මක් ඇතිවේ දේ හි බිය වුහ. මෙම වාක්‍යය ඔවුන් තුළ තිබු බිය පහ කරමින් දුෂ්පත්කම හා සෞඛ්‍යය පිරිනැමීම අල්ලාහ් සතුය. ඔහු ඔවුන්ගේ ආර්ථික සෞඛ්‍යයට වෙනත් මාර්ගයන් ඇති කිරීමට ගක්තිය ඇත්තාය. එබැවින් මුස්ලිම්වරුන් ඔහු වෙතම සියල්ල හාර කළ යුතු යැයි පවසා ඇත.

ලොඛනාව : 24

අන් ආගමිකයින්ගෙන් බද්දක් අයකරවු. නැත්හම් ඔවුන් සමග
පුද වද්‍යව

යනුවෙන් කුරානයේ 9:29 වාක්‍යය සඳහන් කරයි

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

قَاتُلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحِرِّمُونَ مَا حَرَمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزِيرَةَ عَنْ بَدِّ وَهُمْ صَاغِرُونَ

“ප්‍රස්තකය ලත් අය අතුරින් කවුරුන් අල්ලාභ්‍ව ද පරමාන්ත දිනය ද විශ්වාස තොකරන්නේ ද අල්ලාභ්‍ව හා ඔහුගේ රසුල්වරයා තහනම් කළ දී තහනම් ලෙස තොගන්නේ ද සත්‍යය දහම(ඉස්ලාමය) දහමක් ලෙස පිළිතොගන්නේ ද ඔවුන් (ස්ව කැමැත්තෙන් තම) දැනින් ජ්‍යේෂ්ඨය (නම බද්දට) යටත් වුවන් ලෙස ලබා දෙන තෙක් ඔවුන් සමග තුළිලා පුද වද්‍යු.” (අල් කුරුජාන් 9:29)

මෙම වාක්‍යයෙහි සඳහන් ‘ජ්‍යේෂ්ඨය’ යනු ‘බද්ද’ යන අර්ථය ගෙන දේ. එනම් ඉස්ලාමීය රජයක් විසින් තමන්ගේ පාලනය යටතේ සිටින මුස්ලිම් තොවන අයට ලබා දී ඇති ආරක්ෂාව හා අනෙකුත් පහසුකම් සඳහා ඔවුන්ගෙන් වාර්ෂිකව අය කරන ලද සූචි මුදල් ප්‍රමාණයකි.

ඉස්ලාමීය නීතිය අනුව මුස්ලිම්වරුන් හට ‘සකාත්’ හෙවත් අනිවාර්යය දන්දීම් ඉටු කිරීම අනිවාර්යය පිළිවෙතකි. ඉස්ලාමීය පාලනය යටතේ සිටින මුස්ලිම් තොවන වැසියන් හට ද මෙම දන්දීමේ ක්‍රමය අනිවාර්යය

කොට තිබුණේ නම් එය ඔවුනට ඉස්ලාමීය පිළිවෙතක් කෙරෙහි කරන ලද බලපැමක් වනු ඇත. තවද එය ඔවුන්ගේ ආගමික නිදහස උල්ලෙසනය කිරීමක් ද වනු ඇත. එහෙයින් ඔවුනට ඉස්ලාමීය රජය විසින් සහයන ලද ආරක්ෂාවන් හා අනෙකුත් පහසුකම් සඳහා වාර්ෂිකව සූඩ මුදල් ප්‍රමාණයක් ඔවුන්ගෙන් අය කෙරේ. ඇතැමූන් විසින් වැරදි අන්දමින් විග්‍රහ කර තිබෙනවාක් මෙන් මෙය මුස්ලිම නොවන්නන්ගෙන් තමන් මුස්ලිම නොවන හෙයින් පලි ගැනීමක් වශයෙන් අය කරනු ලබන මුදලක් නොවේ. මන්දයන් ඔවුන් විග්‍රහ කරන්නාක් මෙන් මෙම මුදල් ප්‍රමාණය අය කිරීම පලි ගැනීමක් වනවා නම් එහි වෙශෙන ඉස්ලාම නොවන කාන්තාවන්, ලමුන්, මහලු උදවිය, රෝගීන්, රකියාවක් නොමැත්තන් හා අන් ආගමික නායකයින් හට මෙම වාර්ෂික බඳු ක්‍රමය කියා කරන්නට තිබුණි. නමුත් මෙවැන්නන් කෙරෙහි මෙම බඳු ක්‍රමය ඉස්ලාමය කියාත්මක කර නොමැත. එක් රටක් තම රටවැසින් හට ආරක්ෂාව හා වෙනත් පහසුකම් සැපයීමට ඉදිරිපත් වීම සඳහා සූඩ ප්‍රමාණයක මුදලක් වාර්ෂිකව අය කරන්නේ නම් එය සාධාරණයක් වීම පැහැදිලි වන කරුණකි. මෙම වාක්‍යයෙහි “යටත් වූවන් ලෙස” යන පදයට අරානි හාජාවෙන් “සාගිරුන්” යනුවෙන් සඳහන් වී ඇත. මෙම “සාගිරුන්” යන පදයට ඇතැමූන් ‘ඔවුන් දැකින් ජීස්යා (නම් බද්ද) නින්දාවට පත් වූවන් ලෙස ලබා දෙන තෙක් ඔවුන් සමග නුමිලා යුද වැඩුවු.’ යැයි වැරදි අන්දමින් පරිවර්තනය කර ඇත. එනමුත් මෙහි “සාගිරුන්” යන්හෙහි අර්ථය වනුයේ “යටත් වූවන් ලෙස” යන්නය. එනම් ‘යම් යුද්ධයක දී පරාජයට පත් කණ්ඩායම ජය ගත් කණ්ඩායමට අත් වූ ප්‍රජාපාලන බලය හා තමන් ඔවුන්ට යටත් වූ බව පිළිගැනීම’ වේ. යම් කණ්ඩායමක් තමන් සමග සටන් කර ජය ගත් කණ්ඩායම ඉදිරියෙහි තම අවි ආයුධ පහත හෙළන්නේ නම් එහි අර්ථය ඔවුන් නින්දාවට පත් වූවා යන්න නොවේ. එයට පටහැණිව එහි අර්ථය වනුයේ ඔවුන් තම පරාජය පිළිගෙන ජය ගත් අයට යටත් වූ බවය.

ලොඛුව : 25

ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට යහමගක් නොමැත

යනුවෙන් කුරානයේ 9:37 වාක්‍යය සඳහන් කරයි

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

මෙම අල් කුරාන් වැකිය රීට පෙර ඇති 9:36 වන වැකිය සමග
කියවීමෙන් යථාර්ථය මොව පැහැදිලිවනු ඇත.

إِنَّمَا الْنَّسِيءُ زِيَادَةً فِي الْكُفَّرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلِوُنَّهُ عَالِمًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَالِمًا
لِيُوَاطِّهَا عِدَّةً مَا حَرَمَ اللَّهُ فَيُجْعَلُوا مَا حَرَمَ اللَّهُ زِينَ لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَلُهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكُفَّارِينَ

“අහස් හා මිහිතලය මැංු දින (සිට) අල්ලාභගේ (ආරක්ෂිත) ලේඛනයෙහි ඇති
පරිදි සැබැවීන්ම අල්ලාභ අධියස මාස ගණන මාස දොලොහකි. ඒවායෙන්
ඉදෑධ වූ (මාස) හතරකි. එයයි සූජු දහම වන්නේ. එබැවීන් ඒවායෙහි තුළිලා
තුළිලාට අපරාධ කර නොගනිවූ. තවද ආදේශකයින් තුළිලා සමග පුරුණ
ලෙස යුද විදින්නාක් මෙන් තුළිලා ද ඔවුන් සමග පුරුණ ලෙස යුද විවූ.
තවද සැබැවීන්ම අල්ලාභ බිය හක්තිකයින් සමග යැයි තුළිලා දැන ගනිවූ.”

“(පාරිඉදෑධ මාසයන් තමන්ගේ කැමැත්ත පරිදි) ප්‍රමාද කිරීම (දේව)
ප්‍රතික්ෂේපයෙහි විරෝධය වීමක්මය. මෙ(සේ කිරීම)මගින් ප්‍රතික්ෂේප
කළවුන් මූලා කරනු ලබකි. එක් වසරක එ(සේ මසක ප්‍රමාද)ය ඔවුනු අනුමත
කර ගනිති. (තවත්) වසරක එය තහනම් කර ගනිති. (මවුන් මෙසේ කරනුයේ)

අල්ලාභ් සුවිශ්දීධ කළ දැහි(මාසයන්හි) ගණනට ඔවුන්(ගේ ගණනය) අනුකූල විම පිණසය. තවද අල්ලාභ් තහනම් කළ දෑ ඔවුනු අනුමත කර ගනිති. ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්හි නරකය ඔවුනට (ජෙයිතාන් විසින්) අලංකාර කර පෙන්වනු ලැබේය. තවද ප්‍රතික්ෂේපක පිරිසට අල්ලාභ් යහමග පෙන්වන්නේ නැත.” (අල් කුරුආන් 9:36-37)

මෙයට පෙර වැකිය වන 36 වන වැකියෙහි ‘අහස් හා මිහිතලය මැඩු දින (සිට) අල්ලාභ්ගේ (ආරක්ෂිත) ලේඛනයෙහි ඇති පරිදි සැබැවීන්ම අල්ලාභ් අඩියස මාස ගණන මාස දොළාහකි. ඒවායින් ගුද්ධ වූ (මාස) හතරකි.’ යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත. ‘එම මාසයන් හතර ගුද්ධ වූවන්’ යන්නෙහි අර්ථය නම් ‘එම මාසයන්හි යුද කිරීම අල්ලාභ් විසින් මුළුමතින්ම තහනම් කරනු ලැබ ඇති බවය.’ මෙම තීතිය නබී ඉඩරාහීම කුමාණන්ගේ කාලයේ සිටම අරාවිලරුන් අතර ඉතා වැදගත් නීතියක් ලෙස පැවැත එන්නකි. එම වැසියන්ට එක් තැනක සිට තවත් තැනකට අභයදායීව ගමන් කළ හැකි වී තිබුණේ යුද්ධයන් නොමැති කාලය වන මෙම මාසයන් හතරහිය. වන්ද ගණනය අනුව මෙම මාස හතර නම් ‘මුහරම්’, ‘රජඩ්’, ‘දුල් කෘඩා’ හා ‘දුල් පිජ්ජා’ යන මාසයන්ය. එකල විසූ ප්‍රතික්ෂේපකයින් මෙම මාසයන් කුළ සටන් කිරීමට අවස්ථාවක් එළඹුණු විට එම මාසයන්හි සටන් කිරීම තහනම් කොට ඇති හෙයින් එම මාසය වෙනස් කරන්නන්ට සිටියෝය. එනම් උදාහරණයක් ලෙස ඉහත සඳහන් මාස අතුරින් ‘දුල් කෘඩා’ නම් මාසයෙහි මොවුනට සටන් කළ යුතු නම් එම මාසයේ ස්ථානයට සටන් කිරීමට තහනම් නොවන මාසයක් වන ‘සාර්’ නම් මාසය පත් කර ‘සාර්’ මාසයෙහි ස්ථානයේ ‘දුල් කෘඩා’ මාසය පත් කර ගනිති. එකල ඔවුන්ට පාලනය කරන්නා වූ රජයක් හෝ ආණ්ඩු ක්‍රමයක් නොතිබූ හෙයින් ඔවුන් තමන්ට අවශ්‍ය පරිදි මෙලෙස වෙනස්කම් කරමින් සිටියෝය. මෙමගින් සිදුවනුයේ තමන්ට සටන් කිරීමට අවශ්‍ය වූ විට සටන් කිරීමට තහනම් වූ කාලය ප්‍රමාද කර තහනම් නොවන කාලය එතැනට පත් කර ගැනීමකි. තවද අවුරුද්දකට මාස 12 ක් වන අතර ඇතැම් අවස්ථාවන්හි ඔවුන් මාසයක් අධික කර එම අවුරුද්දහි මාස 13 ක් බවට පත් කර ගනිති. තවත් අවස්ථාවන්හි මාස 12 න් මාසයක් අඩු කර එම අවුරුද්දහි මාස 11 ක් බවට පත් කර ගනිති. අල්ලාභ් රළග ආයතයෙහි අවසානයෙහි ‘යහ මග පෙන්වන්නේ නැත.’ යනුවෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ මෙවැනි අපරාධිත ක්‍රියාවන් කරමින් සිටී එම ප්‍රතික්ෂේකයින් පිළිබඳවය. මන්දියත් මෙලෙස මාසයන්හි තැන් මාරු

කිරීම් හා ඒවා අඩු වැඩි කිරීම් අන් අයට යම් හානියක් සිදු කරන ක්‍රියාවකි. උදාහරණයක් ලෙස බැලු කළ යමෙකු එක් පුද්ගලයෙකුව වැඩි කිරීම සඳහා ගෙන ඔහුට වාර්ෂික කුලියක් තිරණය කර එම වර්ෂයේ මාස දෙකක් අධික කර මාස 14 ක් ලෙස පත් කරන්නේ නම් ඔහුට මාස දෙකක් අධිකව වැඩි කරන්නට සිදු වනු ඇත. මෙයට ‘නසි’ යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මෙලෙස කිරීමෙන් අන් අයට අසාධාරණයක් සිදුවන හෙයින් ඉස්ලාමිය බැලුමෙහි යහමග ලෙස සලකනු ලබන එම මග මෙවැනි ක්‍රියාවන් කළ එම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට තොලැබේ යැයි අවවාද කර ඇත.

බෙංග්‍රිනාම : 26

සාතනය කරන්නන්ට සහ සාතනයට ලක්වන්නන්ට
ස්වර්ගය ඇත

යනුවෙන් කුරානයේ 9:III වාක්‍යය සඳහන් කරයි

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْزِيزِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَأَسْبَبَ شِرُورًا بِبَيِّنِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفُوزُ الْعَظِيمُ

“සැබැවින්ම අල්ලාභ් විශ්වාසිකයින් අතුරින් ඔවුන්ගේ ප්‍රාණයන් ද ඔවුන්ගේ දෙනය ද ඔවුන් සඳහා ස්වර්ගය වෙනුවට මිලට ගත්තේය. ඔවුහු අල්ලාභ්ගේ මාර්ගයෙහි යුද වදිති. එවිට ඔවුහු සාතනය කරති. ඔවුහු සාතනයට ද ලක් වෙති. (මෙය) තවරාත්හි ද ඉන්ජිල්හි ද අල් කුරාභානයෙහි ද ඔහු(අල්ලාභ්) කෙරෙහි (පවරා ගත්) සැබැ ප්‍රතිඵාචක් වශයෙනි. තවද අල්ලාභ්ට වඩා තම ගිවිසුම මැනවින් ඉටු කරන්නා කවරෙකු ද? එබැවින් නුඩිලා (අල්ලාභ් සමග) ශේෂ ගත් නුඩිලාගේ ව්‍යාපාරය පිළිබඳව නුඩිලා සකුතු වූ. මහත් වූ ජයග්‍රහණය එයමය.” (අල් කුරාභාන් 9:111)

තමන්ට අපරාධ කළවුන්ට එරෙහිව ප්‍රතිප්‍රහාරයක් ලෙස සටහෙහි යෙදෙන මෙන් මුස්ලිම්වරුන්ට අල්ලාභ් විධානය කළ විට අල්ලාභ්ගේ මෙම විධානය ඉදිරියේ ද තම ප්‍රාණයන් හා සම්පත් නොසලකා යුද්ධයට පිටත් වී ඔවුන්ට

එරහිව සටන් වදින්නන් හා එම සටනේදී දිවි පුදන්නන්ට දිරිගැන්වීමක් වනු පිණිස අල්ලාහ් මුළුන්ට වේතනයක් ලෙස ස්වර්ගය සූදානම් කර ඇති බව මෙම වාක්‍යයෙහි අල්ලාහ් සඳහන් කොට ඇත. මෙහි අරමුණ වනුයේ මෙලෙස ඔවුනට ඇති වේතනයන් පිළිබඳව සඳහන් කිරීමය. සතුරන්ගෙන් තම දේශය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා සටන් කරන හමුදාව දිරිගැන්වීම පිණිස ඔවුන්ට වේතනයන් ලෙස රුපයෙන් වැටුප්, උසස්වීම් හා ඇතැම් පහසුකම් ලබා දීම සාධාරණයක් වනවා නම් තමන්ට අපරාධ කළවුන්ට එරහිව අල්ලාහ්ගේ විධානයට අනුව තම ප්‍රාණයන් පවා නොතකා සටන් කරන හා දිවි පුදන මුස්ලිම්වරුන්ට ස්වර්ගය වේතනයක් ලෙස සූදානම් කොට ඇත යයි දන්වා සිටීම කෙතරම් සාධාරණිය දැ'යි පැහැදිලි කරුණකි.

ලේඛනාව : 27

අසල්වසියන්ට සතුරකම් කරනු

“මූස්ලිම්වරුන්, නුඩුලා ආසන්නයේ වෙසෙන මූස්ලිම් තොවන ජනයාට එරෙහිව කළකේලහාල අයි කරන්න. ඔවුන්ට පහර දෙන්න. එසේම, නුඩුලාගේ සාහසික බව ඔවුන්ට දැනෙන ලෙස කටයුතු කරන්න. එසේම අල්ලාහ් සිරින්නේ උත්තම / ගුද්ධා වන්න (එනම් එලෙස මූස්ලිම් තොවන ජනයාට එරෙහිව සටන් කරන) මූස්ලිම්වරුන් සමග බව දැනගන්න” යනුවෙන් කුරානයේ 9:123 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قاتِلُوا الَّذِينَ يُلْوِنُكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَحْدُوْا فِيْكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

“විශ්වාස කළවුනි, ප්‍රතික්ෂේපකයින් අතුරින් නුඩුලා අවට සිරින්නවුන් සමග යුද වැඩු. තවද ඔවුන් නුඩුලා තුළ දැඩිහාවය දැක ගත යුතුය. තවද අල්ලාහ් බිය හක්තිකයින් සමග යැයි නුඩුලා දැන ගනිවු.” (අල් කුරාන් 9:123)

මෙම වාක්‍යයෙහි අල්ලාහ් මූස්ලිම්වරුන්ට සටන් කරන මෙන් විධානය කොට ඇත්තේ තමන්ට අසලින් සිරි එනම් මක්කාවේ වෙසෙන තමන්ට හිංසා අපරාධ කළ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට හා ඔවුන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු ගෝනුයන්ට එරෙහිවය. ඔවුන් මූස්ලිම්වරුන්ට කළ හිංසා අපරාධයන් ඉතිහාසයෙහි තොසැගවුණු සත්‍යයකි. මෙම වාක්‍යයෙහි පොදුවේ සියලු ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව සටන් කරන මෙන් අල්ලාහ් අනු කර තිබුණේ

නම් මදිනාවට අසලින් වෙසෙන ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව සටන් වදින මෙන් විධානය නොකාට පොදුවේ ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිව සටන් කරන මෙන් අණ කරන්නට තිබුණි. මත්දයත් මදිනාව තුළ ද ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා ආදේශකයින් වාසය කරමින් සිටියෝය. එපමණක් නොව ‘ඡාම්, යෙමන්’ වැනි දුරින් පිහිටි රටවල් වලින් ද මදිනාව හා මදිනාව අවට ප්‍රදේශයන් වලට ප්‍රතික්ෂේපකයින් ව්‍යාපාර සඳහා පැමිණෙමින් සිටියෝය. මෙම විධානය සැම ප්‍රතික්ෂේපකයෙකුම එරෙහිව තිබුණේ නම් දුර සිට පැමිණෙන මොවුන්ට එරෙහිව ද සටනෙහි යෙදෙන්නට විධානය කරන්නට තිබුණි. නමත් සටන් කරන මෙන් විධානය කර ඇත්තේ මුස්ලිම්වරුන්ට ඇෂ්තිත්වය නොසලකා තවද ඔවුන් සමග කර ගත් සාම ගිවිසුම නොසලකා ඔවුන්ට එරෙහිව නොයෙකුත් අයුරින් පහර දුන් මක්කාවේ සිටින එම ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට එරෙහිවය.

මෙහි අප අවධානය යොමු කළ යුතු කරුණක් නම් මෙම වාක්‍යයෙහි ‘ගිල්පුන්’ යන පදය හාවිත කොට ඇත. එයට ‘රඹ බවින් හැසිරීම්’ යන අර්ථය ද ඇති අතර එයට දැඩි බව, ගක්තිමත් බව යන අර්ථ ද තිබේ. මෙම වාක්‍යයෙහි මෙම පදය තුළින් පළමුවන අර්ථය අදහස් නොකරන අතර දෙවන අර්ථය අදහස් කෙරේ යන්න අනිවාර්යයෙන්ම අවබෝධ කර ගත යුතු කරුණකි. “මුවුන් තුළිලා තුළ දැඩිහාවය දැක ගත යුතුයි.” යන වාක්‍යය දන්වන්නේ ‘දැඩි බව, ගක්තිමත් බව තුළිලා තුළ තිබිය යුතුයි. එබැවින් තුළිලාට එරෙහිව යුද වදින්නන් තුළිලාට පහර දීමට හෝ තුළිලාට සහැල්ල ලෙස සිතිමට හෝ දෙරෝයක් නොමැති වන අයුරින් තුළිලා තුළ ගක්තිමත් බවක් හා ගාම්හිරත්වයක් ඔවුන්ට හැඟීය යුතුයි.’ යන්නයි. ඕනෑම සමූහයක් තවත් සමූහයක් සමග බලහත්කාර කමින් අපරාධිතව හැසිරීම ඔවුන්ගේ අයිතින් උල්ලංසනය කිරීමක් බව පැහැදිලි වූවකි. එහෙත් ‘යම සමූහයක් අන් අය තමන්ට අපරාධයක් කිරීමට දෙරෝයක් නොවන අයුරින් තම ගාම්හිරත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීම තමන්ට අයන් අයිතින්ගෙන් එකකි.’ යන්න ද පැහැදිලි වූවකි.

බේජ්‍යාච් : 28

මුස්ලිම් නොවන්නන් ගාප කරනු ලැබුවන්ය. තවද තම දේශයෙන්
පිටුවහල් කරනු ලබන්නන්ය

යහුවෙන් කුරානයේ 33:60-61 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ وَالْمُرْجَفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنْفَرِيَّتَكَمْ ثُمَّ
لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيمَا إِلا قَلِيلًا ﴿مُلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقَفُوا أَخْذُوا وَقْتَلُوا تَقْتِيلًا﴾

“අත්ම වංචනිකයින් ද සිත් තුළ (දුරාවාරය පිළිබඳව) ව්‍යාධියක් ඇත්තන් ද
මදිනාවෙහි අසත්‍යය කටකතා පතුරුවන්නන් ද (මුළුන්ගේ මෙම අයන තීයාවන්
ගෙන්) වැළකී නොකිරීයේ තම් සැබුළින්ම අපි ඔවුනට එරෙහිව තුළුව
අඩංගුව යන්නට හරින්නෙමු. පසුව ඔවුනු රික කළකට මිස එහි(මදිනාවෙහි)
තුළුට අසල්වැසියන් බවට පත් නොවන්නේය. (පසුව,) ගාප කරනු ලැබුවන්
ලෙස (මුළුන් පිට කරනු ලබන්නේය). කොත්තෙක ඔවුන්ව දකිනු ලැබුව
ද ග්‍රහණය කරනු ලැබේ මුළුමනින්ම ඔවුන්ව සාතනය කරනු ලැබේ.”
(අල් කුරාන් 33:60-61)

මෙම වාක්‍යය ද මුස්ලිම්වරුන් හා අල් කුරානයට විරැද්ධව වැරදි
අර්ථ දක්වනු ලබන වාක්‍යයන් අතුරිනි. එබැවින් මෙම වාක්‍යයෙහි යථාර්ථය
කුමක්දැයි පැහැදිලිව දැන ගත යුතුයි. මෙම වාක්‍යය පැහැදිලිවම අවබෝධ
කර ගැනීම සඳහා මෙයට පෙර පසු ඇති වාක්‍යයන් සමඟ එහි පරිවර්තනය
දෙස බැලිය යුතුයි. මන්දයන් මෙම වාක්‍යයන් හා මේවා සඳහන් වී ඇති

මෙම පරිචිතේදය හිජ්‍රී පස්වන වර්ෂයේ සිදු වූ ‘අභ්සාධ්’ නම් යුද්ධය හා ‘බනු කුරෙසිලා’ නම් යුද්ධය හා සම්බන්ධ වුවකි. මදිනාවෙහි සිදු වූ ‘අභ්සාධ්’ නම් යුද්ධයෙහි මුස්ලිම්වරුන්ගේ අකල්ටැසියන් සමා කළ තොහැකි දෝශිකමක් මුස්ලිම්වරුන්ට කළේය. “මදිනාවට කුමන අවස්ථාවක වුව ද සතුරන් විසින් ප්‍රභාර එල්ල කරනු ලබන්නේ නම් එවිට සියල්ලන්ම එක් වී සතුරන්ට පහර දිය යුතු” යැයි මදිනාවේ මුස්ලිම්වරුන් හා මුවන්ගේ අසල්වැසි පිරිසක් වන යුදේවිවරුන් අතර ගිවිසුමක් තිබුණි. වරක් මක්කාවේ ආදේශකයින් තමන් සමග ගිවිසුමෙන් බැඳුණු ගෝතුයන් සමගවිත් කිසිදු කාරණාවකින් තොරව මදිනාවට ප්‍රභාර එල්ල කළේය. එවිට මුස්ලිම්වරුන් සතුරන්ට මදිනා තුළට ඇතුළු වීමට ඉඩ තොදී වැළැක්වීම සඳහා සතුරන්ගේ අශ්වයන් පවා තරණය කළ තොහැකි තරමට යුද උපායක් ලෙස මදිනාවේ සිමාව වටා විශාල පළල් සහිත අගල් හැරිය යුතු තත්ත්වයක් උදා විය. මෙම තත්ත්වයේ දී යුදේවිවරුන් ගිවිසුමට අනුව මුස්ලිම්වරුන්ට උදව් කර මදිනාව ආරක්ෂා කිරීමෙහි තොවස් කරවන් බවට පත් වුවද සතුරන් වන මක්කාවේ ආදේශකයින්ට උදව් කරන්නන්ට සිටියෙයි. මේ අතර එහි තවත් පිරිසක් සිටියෙයි. මොවුන් තමන්ට මුස්ලිම්වරුන් යැයි පෙන්වමින් සිටියද මුස්ලිම්වරුන්ගේ සතුරන් සමග මිතුරුකම් පවත්වමින් සිටියෙයි. පෙර වාක්‍යයෙහි ආත්ම වංචිකයින් යැයි පවසා ඇත්තේ මොවුන් පිළිබඳවය. මෙම තත්ත්වයේ දී මුස්ලිම්වරුන්ගේ විශාල බලය වී තිබුණේ මුවන්ගේ දේව විශ්වාසය හා ධෙරෙයමත් බවය. එනමුත් මෙම ආත්ම වංචිකයින් මුස්ලිම්වරුන්ගේ මෙම ධෙරෙයමත් බව බිඳ දමා මුවන්ට මානසිකව බලහින තත්ත්වයකට හෙළිම සඳහා වෙර දරමින් සිටියෙයි. මේ සඳහා මොවුන් මුස්ලිම්වරුන් අධේරෙයමත් වන අයුරින් ගෞරවනීය මුස්ලිම් පතිවත් කාන්තාවන් පිළිබඳව බොහෝ කටකතා පතුරුවමින් සිටියෙයි. මන්දියන් මෙවැනි ව්‍යාජ ප්‍රවාත්තින් මගින් මිනිසා මානසිකව කළබලකාරී තත්ත්වයකට පත්වන හෙයින්ය.

මෙම වාක්‍යයෙහි සඳහන් වී ඇත්තේ මෙවැනි දේශීකම් කළ වංචිකයින් පිළිබඳවය. දුර සිට පහර දෙන සතුරන්ට වඩා මිතුරුකම හෙළි කරමින් පළ සිටින සතුරන් ඉතා භයානක වන හෙයින් මුස්ලිම්වරුන් මොවුන් පිළිබඳව දැනුවත් වනු පිණිස අල්ලාහ් මොවුන්ගේ මෙම කියාවට සුදුසු දැඩුවම් දන්වමින් මෙම වාක්‍යය පහළ කොට ඇත. යුක්ති සහගත බැල්මෙන් බැඳු කළ එක් රටක වෙසෙන යම් පිරිසක් එහි වැසියන් සමග මිතුත්වයෙන්

කටයුතු කරගෙන ඔවුන්ගේ සතුරන් සමග රහස්‍ය සම්බන්ධකම් පවත්වාගෙන ඔවුනට එරෙහිව කටයුතු කරන්නේ නම් මෙවැන්නන්ට සිරඟාරයට ගැනීම හා මරා දැමීම මිස අන් කිසි දැඩුවමක් තුපුදුසු වේ.

පසුව අප අවධානය යොමු කළ යුතු වැදගත් කරුණ නම් අල්ලාහ් මෙම වාක්‍යයෙහි මෙවැන්නන්ට ගාප කර ඇති අතර ‘මොවුන්ට කොතැනක භමු වුව ද මරා දමන’ ලෙස විධානය කළද එය ඔවුනට සුදුසු වන අතර එසේ විධානය කර නැත. එයට පහැනිව මොවුන් කරගෙන සිටින වංචාවන් හා ගිවිසුම් කඩ කිරීම් පිළිබඳව අල්ලාහ් මුස්ලිම්වරුන්ට අවබෝධ කර දී මොවුනට අවචාදයක් ලෙස වී මොවුන් මෙයින් වැළකී සිටිනු පිණිස මෙම වාක්‍යය පහළ කර ඇත. මෙලෙස ගිවිසුම් කඩ කර වංචා කළවුන්ට දැඩුවමින් මිදිමට අල්ලාහ් අවස්ථාවක් ලබා දී ‘මොවුන් තමන් කරමින් සිටින වංචා සහගත ක්‍රියාවලින් මිදුනේන් නැතිනම් ඔවුන්ගේ අවසන් තීන්දුව මෙම වාක්‍යයෙහි සඳහන් පරිදි මෙලොවෙහිම සිදුවනු ඇතැ’යි ද ‘මෙවැන්නන් සමග අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙත මෙලෙසයැ’යි ද දන්වා ඇත. අල්ලාහ් මෙම වංචිකයින්ට කිසිදු අවස්ථාවක් ලබා නොදී මරා දමන ලෙස අණ කර සිටියද එය යුක්තියට පහැනි නොවන්නක්ය. මන්දයත් අප සියල්ලන්ම මෙරටේ වැසියන්ය. මෙම භූමිය අපි ගරු කරන්නෙමු. මෙරට වැසියන්ගෙන් යම් කෙනෙකු හෝ යම් පිරිසක් මෙම භූමියන් සියලු ආරක්ෂාවන්, පහසුකම් හා ප්‍රයෝගනයන් ලබමින් මෙම දේශයේ සතුරන් සමග එක් වී දේශගෝහී ක්‍රියාවක යෙදෙමින් සතුරන්ට ඔත්තු කාරයෙකු ලෙස ක්‍රියා කරන්නේ නම් එවැන්නන්ට ලැබිය යුතු දඩුවම කුමක්ද? රජය විසින් මෙවැන්නන්ට සිරඟාරයට ගැනීම හෝ ඔවුනට මරණ දඩුවම නියම කිරීම සාධාරණයක්ම ය.

මොෂ්‍යාව : 29

අල්ලාභ්ගේ සතුරාගේ නවානැන නිරයයි

යනුවෙන් කුරානයේ 41:28 වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

ذِلِّكَ جَزَاءٌ أَعْدَاهُ اللَّهُ أَلَّا تَأْتِيَنَا بِمَا كَانُوا يَحْدُثُونَ

“එය අල්ලාභ්ගේ සතුරාන්ගේ ප්‍රතිච්චිපාකයයි. එනම් නිරයයි. එහි ඔවුනට සඳාතනික තිවහන හිමිය. (එය) ඔවුන් අපගේ වදන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටි හේතුවෙන් වූ ප්‍රතිච්චිපාකයක් වශයෙනි.” (අල් කුරාඛන් 41:28)

මෙවන් වැකි කිහිපයක් අල් කුරාඛනයේ දැකිය හැක. (4:56/9:68/21:98/32:22/41:27). එමෙන්ම තම දහම පිළිනොපදින්නන් නිරාගත වීමත් ඔවුන් මිත්‍යා දාශ්වියක බවත් සඳහන් වීම ඉස්ලාමයේ පමණක් අනතරුගත නොවන බව “වෝදනාව 04, අල් කුරාඛන් 3:85 හි විග්‍රහය තුළින් මතාව පැහැදිලි වේ.

මෙම වැකියෙහි හා මෙවැනි වැකිහි අල්ලාභ්ට අකීකරු වන්නන්, ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා අල්ලාභ් හැර අන් දැයට සිරස නමන්නන්හට මතුලොවේ ඇති දුඩුවම් හා වේදනාවන් පිළිබඳව සඳහන් කර ඇත. ‘මූස්ලිම් හක්තිකයින් නොවන අන් අය ඉස්ලාමිකයින් නොවන හෙයින් ඔවුන්ව ප්‍රාථමික දමා දුඩුවම් කළ හැක’ යනුවෙන් මෙවන් වැකි අර්ථ දක්වා ඇතැයි ඇතැමූන් වැරදි ලෙස විග්‍රහ කරති. එපමණක් නොව ජනයින් අල්ලාභ්ට අවනත වුව

ද අකිකරු ව්‍යව ද නැතහොත් ඔහුට පමණක් සිරස නැමුව ද අන් අයට සිරස නැමුව ද නැතහොත් ඔහුට අන් දැ ආදේශ කැබුව ද ඔහු මෙලාවෙහි හා මතු ලොවෙහි ඔවුනට කිසිදු දඩුවමක් තොකර සිරිය යුතුයි යැයි ඔවුන් පිය කරන්නොය. මෙවන් වැකි තුළින් මෙවැනි මතයන් ගොඩනැගීම කිසිසේත් සාධාරණයක් තොවන්නේය. මත්දයත් ලොවෙහි යම් රටක නීතින් දෙස බැඳු කළ තීති විරෝධී වන්නන්හට නීසි දඩුවම් තියම කොට තීතිම දක්නට ඇති සාධාරණ වූ කරුණකි. අල්ලාහ් දැහැමියන් හා පාපතරයින් හට ඔවුනොවුන්ගේ ක්‍රියාවන් සඳහා යහ වේතන ද දඩුවම් ද නියම කර තීතිම මුළුමනින්ම ඔහුගේ යුතියෙයන් හා සාධාරණයෙන් යුතු ක්‍රියාවකි. ඉස්ලාමයෙහි පමණක් තොට සැම ආගමිකයින්ගේ විශ්වාසය ද මෙයයි.

ඇතැමුන් විශ්‍රාජ කරන්නාක් මෙන් මෙවැනි වැකි තුළින් ‘අල්ලාහ්ට ඔවුපාන්නන් කෙරෙහි මුස්ලිම්වරුන් විසින්ම ඔවුනට දඩුවම් කළ යුතුයි යනුවෙන් පවසා ඇත’ යැයි වාද නගන්නේ නම් එය සාවද්‍යය වාදයක් බවට පැහැදිලිවම සනාථ වන්නේය. මත්දයත් අන් අයට තම මතයට අනුව ක්‍රියා කරන මෙන් බලපෑම් කිරීමට මුස්ලිම්වරුන්ට කිසිදු අයිතියක් තොමැත. අල්ලාහ් ජනයාට ඔවුනොවුන්ගේ අහිමත අනුව ක්‍රියා කිරීමේ අයිතිය ලබා දී ඇති අතර පාපයන් කර නරක ක්‍රියාවන් කලේ නම් ඔහුට ඔහුගේ ක්‍රියාව හේතුවෙන් මතු ලොවේ දී නිරා ගින්නොන් දඩුවම් කරන බව ද අල් කුර්ඛානයෙහි සඳහන් කර ඇත. තවද ඔවුන්ගේ පාපතර නරක ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකුට දඩුවම් කළ තොහැක. විශේෂයෙන් ගින්නොන් දඩුවම් කිරීමේ අයිතිය අල්ලාහ් සතුය. ගින්නොන් දඩුවම් කිරීමේ අයිතිය අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකුට තොමැති බව නැවුම් මුහුම්මද් තුමාණන් උගන්වා ඇත. මත්දයත් මතු ලොවෙහි නීතිය මෙලාවෙහි නීතියට වඩා ඉතා වෙනස් වූවක් වන අතර එය අති උත්තරිතර ද වන්නේය. ජනයින්ට අල්ලාහ් මවා ඔවුනට සියලු වර්ගයේ දායාදයන් පිරිනමා තීතිය දී ඔවුන් ඔහුට ඔවුපාන්නේ නම් ඔහු එවැන්නන්ට අවුම තරමින් මතු ලොවෙහි දී දඩුවම් තොකර සිරීම කෙසේත්ම ඔහුට සුදුසු තොවන්නේය.

ලොඛුව : 30

ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා ආත්ම වංචනිකයින් සමග ජීහාද් කරවු
යනුවෙන් කුරානයේ ۶۶:۰۹ වාක්‍යය සඳහන් කරයි.

නිවැරදි අර්ථය හා විග්‍රහය :

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدُ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أُهْمِمُ جَهَنَّمُ وَبِلْسَنَ الْمُصَيْرِ

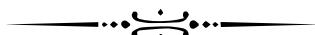
“නැවැවරය, ප්‍රතික්ෂේපකයින් හා ආත්ම වංචනිකයින් සමග ජීහාද්(ප්‍රයත්නය) කරවු. තවද ඔවුන් කෙරෙහි දැඩිව සිටිවු. ඔවුන්ගේ (අවසන්) ලැගුම් ගන්නා ස්ථානය නිරයයි. තවද (ඔවුන්) අවසානයේ යොමු වන ස්ථානය කෙතරම් නින්දනීය ද?” (අල් කුරාන් 66:09)

ඉස්ලාමීය කොළඹයෙන් බැඳු කළ මූස්ලිම් නොවන්නාන් කොටස් තුනකට වර්ග කර ඇත. පළමුවැනි කොටස නම් මූස්ලිම් රටවල් වල ඉස්ලාමීය රජය යටතේ වෙශයෙන් චෙශයෙන් මොවුන්ට ‘දීමිමිවරුන්’ යැයි පවසනු ලැබේ. දෙවන කොටස නම් පොදුවේ මූස්ලිමිවරුන් සමග සහජ්වනයේ ගිවිසුම යටතේ වෙශයෙන් චෙශයෙන් මොවුන්ට ‘මූඛාහිද්වරුන්’ යැයි පවසනු ලැබේ. මෙම දෙපාර්තමේන්තු විෂයයෙහි ඔවුන්ගේ ප්‍රාණයන්ට හෝ සම්පත් වලට කිසිදු ආපදාවක් ඇති වන අයුරින් හැසිරීමට මූස්ලිමිවරුන්ට අනුමැතිය නැත. එපමණක් නොව එය මහා පාපයක් ලෙස සලකනු ලැබේ.

තෙවන කොටස නම් මූස්ලිමිවරුන්ට විරුද්ධකම් පෙන්වමින් ඔවුනට එරෙහිව අපරාධිතව සටනට පෙළඳීන්නාන්ය. මූස්ලිමිවරුන්ට සටන් කරන

මෙන් අල්ලාහ් විධානය කොට ඇත්තේ මෙම පිරිසට එරෙහිවය. මුස්ලිම් රාජ්‍යයකට සටන් කරන මෙන් අල්ලාහ් විධානය කොට ඇත්තේ මෙම පිරිසට එරෙහිවය. මොවුන් ‘හර්බ්වරුන්’ යැයි හඳුන්වනු ලැබේ. මෙම වාක්‍යය ද පහළ වී ඇත්තේ මෙවන් පාර්ශවයක් පිළිබඳව හා මුස්ලිම්වරුන් ලෙස තමන්ව පෙන්වමින් මුස්ලිම්වරුන්ටම වංචා කරමින් සිටි ‘මුනාගික්වරුන්’ හෙවත් ආත්ම වංචිකයින් පිළිබඳවය. එක් පුද්ගලයෙකුට කෙනෙකු විසින් පහර දෙනු ලබන්නේ නම් මහු තමන්ව ආරක්ෂා කරගැනීම සඳහා පහර දෙන්නාට ප්‍රතිප්‍රභාර එල්ල කිරීම ස්වාභාවික කරුණක් වන අතර එවැනි තත්ත්වයක සිටින පිරිසක් තමන්ට පහර දෙන්නන්ට එරෙහිව නිසි පියවර ගැනීම තිත්‍යානුකුල බව පැහැදිලි කරුණකි.

නමුත් මෙම වාක්‍යයේ ‘මුනාගික්වරුන්’ හෙවත් මුස්ලිම්වරුන් ලෙස තමන්ව පෙන්වමින් මුස්ලිම්වරුන්ටම වංචා කරමින් සිටි ආත්ම වංචිකයින් විෂයෙහි ජ්ඩාද් බිල් ලිසාන් හෙවත් ‘දිව උපයෝගී කර ගනීමින් කරන්නා වූ ජ්ඩාය.’ යන ජ්ඩාද් ප්‍රහේදයට අනුව ප්‍රයත්නයෙහි යෙදිය යුතු බව ශේෂේය අල් කුරුඹාන් විශාරදයෙකු වන ඉඩිනු අඩ්බාස් කුමාණන් දන්වා ඇත.

ඉස්ලාමයට හා අල් කුර්ඛානයේ ඉගැන්වීම් වලට විරැද්ධව සැලසුම් සහගතව දිරිස කාලයක් තිස්සේ ක්‍රියාත්මක වන විරැද්ධවාදීන් විවිධ මාධ්‍යය ඔස්සේ ද්‍රව්‍ය සහගත ප්‍රවාර ගෙන යද්දීත් දිනපතා ලොව පුරා උගත් බුද්ධීමත් පිරිස ඉස්ලාමය කරා පැමිණීමම ඉස්ලාමය පිළිබඳ සියලු වෝදනා සාචධා බවට ප්‍රබල සාක්ෂියකි. එමෙන්ම ඉස්ලාමයේ ඉගැන්වීම් විවේචනය කරන්නාට හෝ විමර්ශනය කරන්නාට අවශ්‍ය නම් ඒ සඳහා මිථ්‍යා අදහස් ඉදිරිපත් කරන ඉස්ලාම විරෝධීන්ගේ වෙබ් අඩවි යොදා නොගෙන සත්‍යය මූලාශ්‍ර අධ්‍යායනය කරන මෙන් ඉතා බැගැපතට ඉල්ලා සිටින්නොම්.

තමන්ගේ ආගමික හා වාර්ගික අනන්‍යතාව රැක ගනිමින් හා අන් අයගේ ආගමික හා වාර්ගික අනන්‍යතාවට ගොරව කරමින් කටයුතු කරන ග්‍රීෂ්‍ය ආදර්ශමත් රටක් ලෙස අපගේ මාතා භූමිය යළි ගොඩ නාගමු. අනෙක්නා අවබෝධය ගොඩනැගීම පදනම් කර ගෙන සත්‍ය කෙරෙන මෙම ලිපියෙන් අප අවංකවම අපේක්ෂා කරන්නේ ශ්‍රී ලංකාකේය සැමට සූහදත්වය සාමය හා සහෝදරත්වයෙන් සපිරි අලංකාර සමාජ පරීක්ෂකයක් ගොඩ නැගීමටය. මෙම උදාර අපේක්ෂාව සාක්ෂාත් කර ගැනීම පිණිස අප සමග අත්වැළ බැඳ ගන්නා ලෙස ඉතා කාරුණිකව හා ගොරව පුරුවකට ආරාධනා කරන්නොම්.

අල්ලාහ් සරවයිය. සියලු ප්‍රසංග අල්ලාහ්ට හිමිය.

ඡිබ යමක් නොදන්හෙහු නම්,
දැන්නා අයගෙන් අසා දැනගෙන්න. (16:43)

සමස්ත ලංකා ඉස්ලාමීය වියතුන්ගේ
සම්මේලනය වන අප සහෝදර
ලාංකේස ප්‍රජාවට ඉස්ලාමය පිළිබඳව
මතුවන්නා වූ ගැටළු පහදා දීමට බැඳී
සිටින අතර ඉස්ලාමය පිළිබඳව කරුණු
විකාති කරමින් පල වන්නා වූ වෙබි
අධ්‍යාපන තොගාස් ඔබගේ ප්‍රශ්න අප
වෙත යොමු කරන මෙන් දන්වා
සිටින්හෙමු. වර්තමානයේ ඉස්ලාමය
විකාති කිරීම හා එවන් ඉස්ලාම හිතිකා
ප්‍රවාර ප්‍රවලිත කිරීම ජාත්‍යන්තරව ඉතා
ලාභදායී ව්‍යාපාරයක් බවට පත්ව ඇත.
මේ සියල්ල කිසිදු පදනමකින් තොර වූ
ඉස්ලාමය කෙරෙහි වෛරය හා පිළිකළ
ඇති කිරීම සඳහා තුනී වාතයෙන් අහුලා
ගත් ඩුදු හිස් ප්‍රලාප බව අවධාරණය
කරන්නෙමු.

සමස්ත ලංකා ඉස්ලාමීය වියතුන්ගේ සම්මේලනය

281, ජයන්ත වීරසේකර මාවත, කොළඹ 10.

දු.අ: (+94)11 7490490, ගැක්ස: (+94) 11 2435859

විද්‍යුත් තැපෑල: info@acju.lk

වෙබි අධ්‍යාපන: www.acju.lk

මිල රු. 130/-